

Täiskasvanute hingamispäevakooli õppetükid
jaanuar, veebruar, märts 2010

VAIMU VILI

Richard O'Ffill

Adventistide Koguduste Eesti Liidu Hingamispäevakooli osakond
2010

Originaali tiitel:

The Fruit of the Spirit
by Richard O'Ffill

Richard O'Ffill
Vaimu vili

Tõlge: AKEL 2009
Tõlkijad: Mall Kaaver ja Avernoika Beekmann
Toimetaja: Ergo Naab

“Aga Vaimuvili on...”

Naine juhtis sõidukit, ja järsku ümbritsesid teda politseiautod ning politseinikel, kes autodest väljusid, olid laskevalmis püstolid käes. Naine oli jahmunud. *Mida ta teinud oli?*

“Te vänderdasite liiklusvoolus,” ütles ohvitser, “tegite teistele juhtidele lolle lõustu ja sajatasite neid.”

“Ja selle pärast tõmbate te püstolid vinna?” küsis naine.

“Täiesti!” sõnas ohvitser. “Me märkasime teie auto kaitserauaual klepsu, mis ütleb, et olete kristlane ja nii järeldasime, et auto on varastatud.”

See rumal lugu rõhutab midagi olulist: kristlane, eriti kui ta ise väidab end kristlane olevat, hoidku ülal kõrget moraalistandardit. Lõppude lõpuks, pilk langeb Temale, keda ta oma eeskujuks peab, Jeesusele Kristusele.

Kuidas peaksid kristlased siis elama? Kuidas peaksime end avalikkuse ees ja kodus ülal pidama? Võti leidub Gl 5:22, 23 – ja see ongi käesoleva veerandaasta temaatika. “Aga Vaimu vili on armastus, rõõm, rahu, pikk meel, lahkus, headus, ustavus, tasadus, enesevalitsus – millegi niisuguse vastu ei ole Seadus.”

Me vaatleme “Vaimu vilja”; see tähendab, me vaatleme, mis toimub nendega, kelle elu on allutatud Jumalale ja kes selliselt lasevad Pühal Vaimul neis tegutseda. “Lihast sündinu on liha, ja Vaimust sündinu on vaim” (Jh 3:6). Vaimu vili on see, mis kasvab meis siis, kui me sünnime Vaimust; see on midagi, mis toimub siis, kui “sünnime uuesti”.

Märkasid, Paulus ütleb, et “Vaimu vili on...”. Ta kasutab ainsust. Ta räägib ainulisest tõelisusest, mitte eraldi olevatest joontest, mis toimivad üksteisest sõltumatult. Vaimu vili on see, mille Püha

Vaim meie sees loob; Vaimu vili märgistab isiksuse laadi, milliseks saame Jeesuses olles.

Vaimu vili on nagu hinnaline paljutahuline kalliskivi. Iga tahk iseloomustab milleski Jeesust ja esindab väärtuslikku omadust, mida Ta tahab meie elus esile tuua. See on asja tuum. Jumala eesmärgiks on teha meid Jeesuse moodi, ning Ta on saatnud Püha Vaimu, kes elaks meis selleks, et selline muutus toimuks.

Sedamööda, kuidas käesolevaid õppetükke uurime, näeme, et Vaimu vili ei ole teooria, ehkki oleme otsustanud seda uurivalt vaadelda. Vaimu vili ei ole elulaad, ehkki inimene, kes Vaimu vilja viljeleb, ei ela enam nii nagu ta varem elas. Vaimu vili on hoopiski olemuse muutus. “Vana on möödunud, vaata uus on sündinud” (2Kr 5:17). Vaimu vili on see “uus” inimese elus, kes Kristuses on “tulnud surmast ellu” (1Jh 3:14).

Käesoleva veerandaasta mõte on – mitte keskeneda sellele, kuidas saaksime veel kannatlikumateks või armastavamateks või lahkemateks või ustavamateks, vaid – kuidas saaksime lasta Pühal Vaimul meid teha sarnasemaks Jeesusele, kelles kehastus kannatlikkus, armastus, lahkus ja ustavus.

Sinu jaoks võib olla tõsine väljakutse viljelda igal ajal – eriti aga kodus – Vaimu vilja armsaid jooni. Näeme, et võtmeks on allumine, valmidus surra enesele ning elada Jumalale ja kaasinimestele. Lõpuks näeme, et kõike, mida me teeme, peame tegema arusaamises, et oleme Kristuse armuga katmist vajavad patused, keda Tema armastab – näigu siis saak külluslik või kasin. Me ei tohi kunagi unustada, et Vaimu vili on tõepoolest “vili”, lunastuse saadus, mitte lunastuse saamise vahend. Vahendiks on alati Jeesus ja see, mida Tema meie heaks on teinud – seda nõudleme usu kaudu.

Pastor Richard O’Ffill, kirjutaja ja kõneleja, on töötanud koguduse heaks kolmel mandril, sealhulgas seitse aastat Peakonferentsi keskuses. Praegu elab ta Orlandos, Florida osariigis.

1. õppetükk: 26. detsember 2009 – 1. jaanuar 2010

“Nende viljast...”

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Lk 13:7-9; Jh 11:4; 12:28; 15:1-10; 2Tm 3:5.

Meelespeetav tekst: “Küllap te tunnete nad ära nende viljast!” (Mt 7:20).

Üks Issanda haaravaim töötus on see: juhul, kui me jääme Temasse [= elame Temas] ning lubame Temal jääda meisse [= elada meis] Püha vaimu kaudu, siis ilmneb tõesti erinevus. Meie elu muutub pöördeliselt.

“Niisiis, kui keegi on Kristuses, siis ta on uus loodu, vana on möödunud, vaata, uus on sündinud” (2Kr 5:17).

Käesoleval veerandaastal uurime Vaimu vilja erinevaid tahke. Imeline lunastusplaan kinnitab meile, et “meid kõiki, kes me katmata palgega vaatleme Issanda kirkust peegeldumas, muudetakse samasuguseks kujuks kirkusest kirkusesse. Seda teeb Issand, kes on Vaim” (2Kr 3:18).

Need, kes jäävad Jeesusesse, kannavad alati Vaimu vilja. Kas sa vahel kõhkled, et kas see töötus käib sinu kohta? Vastuseks on kõlav “Käib!” Võime olla kindlad selles, et Tema, kes on alustanud meis hea töö, viib selle ka lõpule (Fl 1:6). Meenuta Tema sõnu: “Teie ei ole valinud mind, vaid mina olen valinud teid ja olen seadnud teid, et te läheksite ja kannaksite vilja ja et teie vili jääks. Mida te iganes Isalt palute, seda ta annab teile minu nimel!” (Jh 15:16). Parim uudis on veel see, et hea töö, mida Püha Vaim meie elus teeb, ei ole üksnes siinseks, vaid on igavikuks.

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 2. jaanuariks.

Pühapäev, 27. detsember

“Iga puu tuntakse ära ju tema viljast” (Lk 6:44).

On keegi sult kunagi küsinud, kas sa oled saanud Püha Vaimu? Tavaliselt tahetakse sel viisil teada, kas sa räägid “keeltega”. Sellisel küsijate jaoks on keeltega-rääkimine määravaks teguriks sellest, kas sinus elab või ei ela Vaim. Jeesus aga hoiatab meid võtmast üht või teist välist märki või imetegu tõendina millestki. Loe Tema selget hoiatust Mt 7:21-23 (vaata ka Ilm 16:14). Jeesus ütleb arusaadavalt, et Jeesuse nimel sooritatakse vastuvaidlematuid imesid, kuid et see ei tõesta, et need inimesed on Tema ustavad järelkäijad.

Tõsi on see, et meile öeldakse, et viimseil päevil võib ennast Jeesuse järelkäijateks tunnistavatel inimestel olla jumalakartuse nägu, kuid nad “on salanud selle väe” (2Tm 3:5).

Loe 2Tm 3:5. Kuidas näeme selle tõsiasja ilmnemist tänasel päeval? _____

“Ei ole head puud, mis kannaks halba vilja, ega jälle halba puud, mis kannaks head vilja. Iga puu tuntakse ära ju tema viljast, sest ei korjata viigimarju kibuvitstelt ega koguta ohakailt viinamarjakobaraid” (Lk 6:43, 44).

Jeesus ütles, et me tunneme puu ära viljast, mida see kannab. Inimene paljastab ennast mitte niivõrd sellega, mida ta suuga tunnistab, vaid kes ta on. Vaimu *annid* antakse kogudusele teenimiseks. Vaimu *vili* antakse Jumala lapsele seega, et tema elu võiks muutuda.

Tõeliseks kristlaseks olemise ja hea vilja kandmise puhul on rõhk *olemisel*. Hea näitleja võib mängida Mahatma Gandhi osa, kuid ta ei saa iialgi olla Mahatma Gandhi. Me võime näida head, kõlada teiste kõrvus hästi ja isegi näidata, et teeme head. Kuid me ei saa mitte kunagi olla head ilma, et Püha Vaim annaks meile uue südame.

Peatu veel mõistete – teha head ja olla hea – lahususel. Kõigepealt, mida me mõtleme “hea” all? Teiseks, kas üks isik saab teha head ja mitte olla hea? Või, kas üks isik saab olla hea ja mitte teha head? Tööta oma vastuse kallal ja võta see kaasa hingamispäevakooli klassi.

Esmaspäev, 28. detsember

“Minust lahus ei suuda te midagi teha” (Jh 15:5).

Kaks poisikest kasutasid viljapuud selleks, et ronida välja oma teise korruse magamistoa aknast ning minna vanemate teadmata uju-ma. Ühel päeval kuulsid nad isa ütlemas, et ta lõikab puu maha sel-lepärast, et see on kärbunud. Kartes kaotada oma väljapääsuteed, läksid poisid poodi ja ostsid kunstõunu, ning sidusid need surnud puu okste külge. Järgmisel hommikul väljendas isa üllatust selle üle, et õunad kasvasid puu otsa lausa üleöö, ja eriti selle üle, et puu oli tegelikult pirnipuu!

Loe Jh 15:1-5 ja vasta järgmistele küsimustele:

Jeesus ütles, et Tema on tõeline viinapuu. Mis sa arvad, miks Ta rõhutas “tõeline” viinapuu? (vaata ka Mt 24:24.) _____

Mida Jeesus (Jh 15:5 põhjal) ütleb – kes me oleme? Mida tähendab see tavamõistes; see tähendab, mida räägib see meile sellest, kuidas me peaksime elama? _____

4. salm selgitab, et oks ei saa kanda vilja ilma, et see oleks ühenduses viinapuuga. See on oluline punkt, asi, mida ei tohi kahe silma vahele jätta.

Joonista paberile oks, mis on õunapuult alla kukkunud. Oletame, et oksa küljes on mitu just küpseks saama hakkavat õuna. Mis oksa-ga varsti juhtub? Mis saab õuntest? Kas läheks midagi teisiti siis, kui värviksime õunad pildil sügavpunaseks? Oletame, et me kasta-me oksa ja väetame selle ümber olevat maapinda? Kas oks kannab edaspidi veel rohkem õunu juhul, kui torkame selle maa sisse püsti? Miks siis on nii oluline, et oks oleks tüve (viinapuu) küljes?

Kuidas saa jääd Jeesusesse? Mida see tähendab? Mida tu-leb sul oma elus muuta selleks, et Temasse jäämine saaks su igapäevaseks kogemuseks? Milliseid harjumusi või teguviise sa harrastad, mis teevad raskemaks Temasse jäämise?

Teisipäev, 29. detsember

“Selles on minu Isa kirgastatud” (Jh 15:8).

“Selles on minu Isa kirgastatud, et te kannate palju vilja ja saate minu jüngriteks” (Jh 15:8). Mida see salm tähendab? ____

Oled kahtemata kuulnud ütlemist “Õigeid asju on võimalik teha vael ajendil.” Juhul, kui öeldu on tõsi, küsime: kas on võimalik püüda jääda Jeesusesse [elada Jeesus] vael ajendil? Jeesusesse jäämine [Jeesuses elamine] ei ole abinõu eesmärgi saavutamiseks; pigem on see eesmärk ise. Temasse jäämise tulemuseks on vilja kandmine selleks, et austada Jumalat, mitte ennast. Teisisõnu, Vaimu vili on selleks, et teha väljapaistvaks mitte meid, vaid Isa.

Kristuse teenistuse, mis hõlmas palju ime- ja heategusid, ajendiks oli üks juhtiv jõud. Mis selleks jõuks oli, ja kuidas saaks see mõte mõjutada meie motiivide lähet? (Jh 11:4; 12:28). _____

Võibolla otsib su kogudus teid, mille kaudu teha ühiskonnas midagi, mis suurendaks koguduse mainet. Hästi nii. Samas aga peame hoolikalt mõtlema, millised on meie ajendid ja eesmärgid. Mis on meie selliste jõupingutuste ülim eesmärk? Tahame me austada ennast või austada Jumalat? Kuidas õpime me nende kahe vahel vahet tegema? Kergesti saab need asjad mitmeti miksida, kokku kloppida, katta eneseülenduslikeimgi tegevus Jumala “austamise” vale võõbaga.

Loe Mt 5:16 ja 1Kr 10:31. Kuidas saame luua hea nime ja anda meie taevasele Isale au üheaegselt? Pea meeles, et on võimalik luua head nime ja jätta Isa välja sellega, et võtame au enesele. Uuri oma südant ja küsi endalt, mis mõnda sinu tegevust tegelikult ajendab. Kuidas on sul võimalik ennast ninapidi vedada?

Kolmapäev, 30. detsember

“Et see kannaks rohkem vilja” (Jh 15:2).

“Iga oksa minu küljes, mis ei kanna vilja, lõikab ta ära, ja igauhte, mis kannab vilja, ta puhastab, et see kannaks rohkem vilja” (Jh 15:2). Mis see puhastamisprotsess on? Kuidas oled seda enda juures kogenud? Mille poolest olid sa teistmoodi siis, kui selline eriline protsess lõppes, võrreldes ajaga enne puhastamise algamist? _____

Iga kord pärast saagikoristust läheb talupoeg tagasi viinamäele ja puhastab, harib, viinapuud. Talupoeg peab olema hoolas, sest järgmise aasta saak sõltub otseselt sellest, mis jääb viinapuust alles. Puhastamise eesmärgiks on tasakaal saagi ja viinapuu vahel. Üks kasvab välja teisest. Kui liigseid oksa ei lõigata piisavalt ära, tuleb järgmise aasta saak kehv ja viljad on halvemad. Õige tasakaalu leidmine on oskuslikkus.

“Jumal seab inimese tee proovikive, et näha, kas ta toetub temast väljaspool ja kõrgemal olevale jõule. Jumal näeb teisiti kui näeb inimene. Ta peab sageli purustama inimlikud sidemed ja muutma nende asjade korraldust, mida inimene on kavandanud, mis inimese hinnangul on täiuslik. See, mis inimese meelest on tema vaimulikes ja ajalikes huvides, võib olla koguni vastandlik kogemusele, mida ta vajaks selleks, et olla Kristuse järelkäija. Inimese kujutluslik hinnang endast võib olla teerajast kaugel. Maa pealt taevasse viiva tee kogu ulatuses on teste. Just sellepärast nimetatakse teed taevasse kitsaks teeks. Iseloomu tuleb testida; võib ju olla palju võltse kristlasi, kes teevad kena usunägu seni, kuni nende kalduvused, nende soov oma teed käia, nende uhkus ja auahne taotlus lüüakse risti. Kui Issanda loal tabavad neid karmid katsumused, näitab ehtsa usu, Kristuse tasaduse ja alandlikkuse puudumine nende elus neile nende vajadust Püha Vaimu töö järele” (Ellen G. White, *In heavenly Places*, lk 266).

On sul olnud kunagi katsumust, mis pani rängalt proovile su usu, isegi selle piirini, kus sa mõtlesid, kas sul tegelikult üldse usku on? Sellele tagasi vaadates, millised õppetunnid õppinuksid sa sellest kogemusest? Olulisim aga, kas sa õppisid need?

Neljapäev, 31. detsember

**“Ehk ta hakkab tuleval aastal vilja kandma, aga kui mitte...”
(Lk 13:9).**

Aastatevahemikus 1730-1745 elasid Ameerika kolooniad Maine'ist kuni Georgia osariigini läbi usulise uuenduse, mida tuntakse Suure Ärkamise nime all. Selle vaimuliku taaselustumisliikumise juhiks oli Jonathan Edwards. 1741.aasta juulis pidas ta jutluse teemal “Patused vihase Jumala käes”, mis on saanud mõnele sümboliks paljude kristlaste rõõmututest, kurjadest, põrgusuunalistest väljavaadetest. Ehkki poleemiline, tõi see jutlus esile tõe patu kohutavast raskusest, ääretult püha Jumala suhtumisest pattu ning kohtupäeva vääramatust saabumisest.

Loe Jh 15:1-10. Millise kaalutluse esitab Jeesus siin viljakandmisega seoses? _____

Pööra tähelepanu sellele, kuidas Ta ühest küljest ütleb, et siis, kui me jääme Temasse, kanname palju vilja, mis on Tema poolt päästetud olemise saadus. See tähendab, juhul kui jääme Temasse – usu kaudu –, tagatakse meile Tema õiguse tõttu pääste, see kantakse meie arvele. Teisest küljest hoiatab Ta meid, et kui me ei jää Temasse, ei kanna me vilja, ja need, kes ei kanna vilja, kisutakse välja, heidetakse viimaks tulle ning põletatakse (vaata 2Pt 3:9).

Milline õppetund peitub Lk 13:7-9 kirja pandud Jeesuse tähendamissõnas? _____

Siin ei ole jutt pääste saamisest viljakandmise kaudu, mis oleks lihtsalt veel üks näide õpetusest: pääsed tegude kaudu. Meid päästetakse – mitte selle tõttu, et kanname vilja; meie vili kõneleb lihtsalt pääste tõelisusest, mis meil juba on Jeesuses – usu kaudu Temasse. Vilja kandmine on päästmise väljendamine; see ei ole päästmise saavutamise abinõu. Oluliselt tähtis on, et mõistame seda vahetegevust. Juhul, kui me ei mõista, muutume varem või hiljem kas uhkeks selle üle, mida peame oma imeliseks viljaks, või siis meeltheitvaks ega hoi a enam kinni sellepärast, et tulemus näib olevat väga närb.

Reede, 1. jaanuar

Edasiseks uurimiseks: “Küllap te tunnete nad ära nende viljast!” (Mt 7:20), kinnitas Päästja. Kõik Kristuse tõelised järelkäijad kannavad vilja Tema auks. Nende elu tunnistab, et neis sepistab head tööd Jumala Vaim, ning nende vili on pühadus. Nende elu on õilis ja puhas. Tõelise jumalakartuse eksimatuks viljaks on õiged teod, ja need, kes ei kanna sedasorti vilja, paljastavad tõsiasja, et neil ei ole kogemust Jumala asjus. Nad ei ole Viinapuu küljes. Jeesus ütles: “Jääge minusse, ja mina jään teisse. Nii nagu oks ei suuda kanda vilja omaette, kui ta ei jää viinapuu külge, nõnda ka teie, kui te ei jää minu külge. Mina olen viinapuu, teie olete oksad. Kes jääb minusse ja mina temasse, see kannab palju vilja, sest minust lahus ei suuda te midagi teha” (Jh 15:4,5)” (Ellen G. White, *Nõuandeid kasvatus-töös*, lk 329).

“Kõigis, kes seovad ennast kogudusega, kuid mitte Issandaga, tuleb mingil ajal ilmsiks nende tõeline iseloom. “Te tunnete nad ära nende viljast” (Mt 7:16). Nende elus ei avaldu jumalakartuse, mõõdukuse, kannatlikkuse, heatahtlikkuse, armastuse ja helduse hinnaline vili. Nad kannavad ainult ogasid ja okkaid. Iga selline end jumalakartlikuks tunnistav inimene alandab Jumalat maailma silmis” (Ellen G. White, *The Faith I live By*, lk 90).

Küsimused aruteluks:

1. Vaadake klassis üle vastused pühapäevasele küsimusele. Mis erinevus on hea “olemisel” ja hea “tegemisel”?

2. Lugege hoolikalt Ellen White'i tsitaati selle kohta, et kõik need, kes ühinevad kogudusega, kuid pole ühinenud Issandaga, avaldavad peagi oma tõelist iseloomu. Mida see tähendab? Miks peaksite igaüks endalt küsima, kumba kategooriasse me tegelikult kuulume? Kuidas saame kindlapeale vastata?

3. Kujutage ette kahte tegelast: üks on seitsmenda päeva adventist, kes teab ja usub kõiki põhiõpetusi – surnute olukorda, Kristuse teist tulemist, 1844 a. kuulutust ja nii edasi. Ometi on see inimene alatu, armutu, hukkamõistev ja armastuseta. Samas on teine isik, kes – ehkki ta tunnistab usku Kristusesse –, on kõrvale lükanud kõik need õpetused ja omaks võtnud selle, mida meie peame teoloogiliseks eksituseks. See inimene aga on lahke, andestav, armastav, mitte-hukkamõistev – kõike seda, mida “ortodoksne” adventist ei olnud. Mõistagi, ilma et me teaksime südant: kui sul tuleb arvata, kumb neist on Jumala riigile lähemal, siis kumma sa valiksid, ja miks? Mida räägib su vastus selle kohta, mis sinu meelest on kristluses tähtis?

2. õppetükk: 2.-8. jaanuar

Aga Vaimu vili on armastus

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: 5Ms 6:5; Mt 5:43-48; Mt 7:12; 22:39; Lk 10:25-37; 1Kr 13:4-7.

Meelespeetav tekst: “Ent nüüd jääb usk, lootus, armastus, need kolm, aga suurim neist on armastus” (1Kr 13:13).

Pole juhuslik, et Pauluse nimekiri Vaimu vilja iseloomustavatest joontest algab armastusega. Armastus on kristlase ülim voorus sellepärast, et see on joon, mis iseloomustab Jumalat kõige paremini. Armastus ajendas Jumalat meid looma, meid alal hoidma, ennast meile tuttavaks tegema, ning andma oma Poja selleks, et meid lunastada.

Johannes ütleb seda nii lühidalt ja lihtsalt: “Jumal on armastus” (1Jh 4:16). Kuna armastus on Tema iseloomus nii juhtiv, peab armastus seda olema ka meie iseloomus. “Kes püsib armastuses, püsib Jumalas ja Jumal püsib temas” (s. 16).

Õnnetuseks kasutatakse sõna *armastus* tänapäeval nii lõdvalt. Ütleme sageli, et me armastame sellist ilma, armastame oma lemmiktoitu, armastame oma koera. Kuid seesugused *armastused* kukuvad tõelise Jumala-sarnase armastuse eksamil läbi (vaata 1Kr 13.ptk.). Viimatinimatatu on midagi sootuks teistsugust, midagi, millel on mõju kogu meie olemasolule, meie eluviisile, meie suhtlemisele teistega. Armastuse koostisosad on pakend [mitmeid asju tervikuna haarav üks], mitte aga nimekiri, kust valime välja meile enim meeldivad asjad ja jätame samas tähelepanuta teised. Käesoleval nädalal uurime siis seda, mis moodustab tõelise armastuse.

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 9. jaanuariks.

Pühapäev, 3. jaanuar

Armastus on multidimensionaalne [mitme ulatuvusega]

“Jeesus vastas talle: “Armasta Issandat, oma Jumalat, kogu oma südamega ja kogu oma hingega ja kogu oma mõistusega! See ongi suurim ja esimene käsk. Teine on selle sarnane: Armasta oma ligimest nagu iseennast!” (Mt 22:37-39; vaata ka 5Ms 6:5).

Piibli tõlked – nii nagu kõik kirjatööd – erinevad sõnade valiku poolest. Näiteks lauset: “Lind oli väike.” võib ühes tõlkes kirjutada: “Lind oli tilluke.” ja teises: “Lind oli pisike.” Ja kõik need variandid on õiged. Niisiis, Vaimu vilja uurides on abi sellest, kui määratleme selle sõna tähenduse algkeeles. 5Ms 6:5 on armastust märkivaks heebreakeelseks sõnaks *ahab*, mille tähenduste ulatus on sarnane eestikeelse sõnaga *armastus* – s.t. hõlmab kõike Jumala piiritust lembusest oma rahva vastu, kuni patuse inimese ihaldusteni. Inimesed võivad *armastada* kurja (Ps 52:5), kuid võivad *armastada* ka head (Am 5:15).

Iga kord määrab kaastekst, millisest armastuse aspektist räägitakse. Armastus 5Ms 6:5, millest Jeesus räägib suurima käsuga seoses, on ennastohverdava armastuse üllaim ja kõrgeim moodus, kuidas iga inimene on kohustatud suhtuma Jumalasse ja kaasinimestesse (vaata Lk 10:25-37).

Juudid juba teadsid, et korraldus number üks oli armastada Jumalat kogu südamega, hingega, mõistusega – ja nagu Markus lisab – jõuga (vaata Mrk 12:30). Inimolevuse kõigile neljale tahule viitamise poole pöördub Jeesus lihtsalt isiksuse kui terviku poole. Ta ütleb: “Sul tuleb Jumalat armastada kogu oma olemisega.” Tema kavatsuseks ei ole sõeluda iga üksiksõna mõtet; ometi saavutame palju, kui uurime kõnealust nelja tahku.

Loe Mt 7:12 ja Mt 22:39. Millise olulise asja tõstavad need tekstid esile? Mis tähtsust omab see kogu armastusest arusaamises? _____

Armastada oma ligimest nii nagu iseennast, tähendab armastada kõiki inimesi kogu südamest. Armastus, millest räägitakse selles “teises käsus” on sama, mis “esimeses käsus”. See on armastus tegudes, hõlmates tahte ja kavatsuse. Armastada oma kaasinimest, tähendab hoolida kellestki samamoodi nagu sa kannad hoolt enda eest.

Kerge on rääkida, et armasta teist nagu iseennast, kuid seda teha pole kerge. Kuidas sul selles vallas läheb? Kuidas saad õppida rasket õppetundi: surra enesele selleks, et teenida teiste vajadusi? _____

Esmaspäev, 4. jaanuar

Mida armastus teeb (1Kr 13:4-8)

“Armastus on pika meelega, armastus hellitab,... ta rõõmustab tõe üle. Ta lepib kõigega, ta usub kõike, ta loodab kõike, ta talub kõike. Armastus ei hääbu kunagi” (1Kr 13:4-8).

Esiteks on armastuse määratlus, järgmiseks on armastuse raken-dus. Peame olema hoolikad, et me libekeelselt ei ütleks – me armas-tame, vaid pigem tuleb meil hoolsalt analüüsida, kuidas elame ja kui hästi rakendame Piiblis väljendatud armastuse põhimõtteid ellu.

Loe 1Kr 13:4-8. Vaatle igat üksiktahku sellest, mis on ar-mastus ja küsi: Kuidas saan oma kodus rakendada neid põhi-mõtteid? _____

Mõttele hetkeks, millised näeksid meie kodud välja siis, kui me Jumala armust järjekindlalt praktiseeriksime tõelise armastuse väärtuslikke omadusi. Kujutle, milline õnnistus on elada keskkonnas, kus pereliikmed on teineteise suhtes heatahtlikud ja kinnitavad. Vahest ehk ei saa sa teisi selles kaasa, aga juhul kui sina rakendad ellu neid põhimõtteid, võid lihtsalt näha, millist mõju suudavad need avalda teistele. Sa ei saa armastusele vastu vaielda; armastus on kogu loodu kõige võimsam jõud. Inimesed võivad vastu vaielda sinu teo-loogiale, sinu elustiilile, sinu uskumustele, sinu usule – kõigele. Kuid millise vastuväite võivad nad esitada tingimusteta armastusele, se-dalaadi armastusele, mis paljastus maailmale Jeeseuse kaudu – seda-laadi armastust saame me Tema armu kaudu väljendada teistele!

Milliseid piibellikku armastust iseloomustavaid jooni on sinul raskeim oma elus täide viia? Kuidas saad sa Jumala armust jõu kokku võtta, et viljelda rohkem armastuse selliseid külgi? Miks on tähtis sul seda teha? _____

Teisipäev, 5. jaanuar

Mida armastus ei tee

Pöördu tagasi 1Kr 13:4-8 poole, seekord vaatlge seda aga teisest vaatenurgast. Vaata, mida armastus *ei* tee. Ehkki need tõsiasiad on väljendatud eituse kaudu, on tegelikult tegemist ikkagi armastuse positiivsete [jaatavate] joontega.

Käi ükshaaval läbi iga “eitus” 1Kr 13:4-8s ja kirjuta välja seal leiduvad positiivsed tunnused. Seda tehes küsi endalt, kui hästi või nigelalt avaldad sina armastuse neid külgi ja kuidas suudaksid sa teha paremini?

Ei ole kade = _____

Ei kelgi ega hoople = _____

Ei käitu näotult = _____

Ei otsi omakasu = _____

Ei ärritu = _____

Ei jäta meelde paha = _____

Ei ole rõõmu ülekohtust = _____

Vaadeldes armastuse tähendust, mida üksikasjadena tuuakse ette armastuse peatükis (1Kr 13.ptk.), suudame väärtustada oma taevase Isa iseloomu, kes on armastuse kehastus. Samuti suudame näha, kuidas popkultuur kasutab sõna *armastus* laias kaares kaugelt mööda käies Jumala armastuse õigest mõistmisest.

Kolmapäev, 6. jaanuar

Armastuse proov (Mt 5:43-48)

Loe Mt 5:43-48, ja ütle siis oma sõnadega seda, mida Jeesus ütles. Mis on naelapea, mille pihta Jeesus armastusest kõneldes lööb? _____

Juhul, kui meil tuleb armastada oma vaenlasi, tuleb meil ju välja selgitada, kes meie vaenlased on. Juhul, kui vaenlane on ainult see, kes kipub meie elu kallale, siis võid arvata, et öeldu ei käi sinu kohta, kuna sinu elu kallale pole üsna ilmselt keegi viimasel ajal kippunud.

Kuid definitsiooni järgi on vaenlane oponent, vastane, rivaal, konkurent, väljakutsuja, võistleja. Vaenlaseks on keegi, kes sind vihkab või sind halvasti kohtleb. Selleks võib olla isegi abikaasa või mõni teine pereliige. Võib olla aegu, kui üks pereliige ei ole kuigi armastusrikas. Ta võib lausa otsida viise, kuidas sind ärritada, või midagi hullemat. Kui ta seda teeb, on kerge langeda samaga vastamise ja väikluse lõksu.

Mõnikord võivad tekkida teravused tööl, ning inimesed, kellega oled aastaid külge külge kõrval töötanud, võivad hakata pidama sind vastaseks. Vaenlaseks võib olla keegi, kellest sa oled vägagi hoolinud või isegi keegi sinu kogudusest.

Meil tuleb mõista, et vaenlane, kellele Jeesus siin viitas, pole üksnes isik, kes kipub su elu kallale, vaid on igaüks, kes põhjustab piisavalt jahmatust olla kiusatud tasuma talle kätte, vastama samaga.

Loe Õp 15:1; 25:21 ja 1Pt 3:9. Kuidas aitavad need salmid mõista meil kõnealust tähtsat armastuse põhimõtet? _____

Armastada oma vaenlasi? Paljudel inimestel on raskusi armastuse väljendamisega isegi sõpradele, liiati siis vaenlastele. Kuidas saame õppida järgima Jeesuse eeskuju siingi? Kuidas saab meie süda muudetud nii, et suudame armastada oma vaenlasi? Kuidas võiks nende eest palvetamine etendada suurt abistavat osa selle kristliku ideaalini jõudmisel?

Neljapäev, 7. jaanuar

Armastus tegudes (Lk 10:25-37)

Üks seminari õppejõud viis oma jutlustamis-õppe tunni läbi tavatul viisil. Ta tegi igale üliõpilasele ülesandeks valmistada ette jutlus halastaja samaarlase loo põhjal. Ühekaupa tuli neil käia ühes ja teises klassis ning jutlustada sealolijatele armastusest ja kaastundest. Tundide vahele jäi väga lühike vahetund, mis sundis niiõelda jutlustajaid kiirustama, et tunniplaanis püsida. Igal jutlustajaks õppijal tuli minna piki koridori ja mööduda kerjusest, kelle oli professor sihilikult sinna paigutanud.

Välja tuli võimas õppetund! Mõned niiõelda jutlustajad, kes peatusid seda meest aitama, olid äärmises kimbatuses, eriti seetõttu, et neile surus peale aeg. Kiirustades pidama oma jutlust halastajast samaarlasest, astusid peaaegu kõik mööda kerjusest tähendamissõna südamikus!

Eilses osas rääkisime sellest, kes on mu vaenlane. Tänane küsimus on: Kes on mu ligimene? Kuidas vastas Jeesus Lk 10:25-37 sellele meie eest? Kuidas lõimub see tähendamissõna üldse küsimusega – mis on tõeline armastus? Kuna sa lugesid seda tähendamissõna, vasta ka küsimusele: Miks pani Jeesus eelkõige religioossed inimesed, lausa usujuhid, “pahade poiste” rolli? Milline õppetund on siin ka meie jaoks? _____

Mõtle sõnadele: “Mul oli nälg, ja teie moodustasite inimese-sõbralikkuse klubi, et sellel teemal kaasa rääkida. Ma olin vangis, kuid teie kurtsite kuritegevuse kasvu üle. Ma olin alasti, ja teie väitlesite minu välimuse moraaltuse üle. Ma olin haige, ja teie tänasite Jumalat oma tervise eest. Ma olin kodutu, ja teie jutlustasite mulle Jumala armastuse varjualusest. Te näite nii pühad ja Jumalale nii ligidal, kuid mina olen ikka veel näljane, üksildane, külmetav ja valudes. Kas see ongi kõik?”

Ole aus. Milliseid muudatusi eluviisis peaksid sa tegema, et sinust saaks teistele halastaja samaarlane? Keda sa tead praegusel hetkel, kes on just nüüd haavatuna maailma teeraja ääres maas? Kui suurt suremist enesele nõuab see, et sa kohtleksid kõnealust isikut oma “ligimesena”?

Reede, 8. jaanuar

Edasiseks uurimiseks: Teadlane Arthur Zajonc täitis ühe karbi valgusega. Kuid ta tegi seda nii, et vähimigi valgus ei heiaastunud sise-pinnale. Karbis sees oli valgus, ja ainult valgus. Nüüd, juhul, kui sa vaadanuks sisse – vaadanuks valgust – mida sa näinuks? Milline näeb välja valgus seal sees, valgus kui niisugune? Pelk pimedus, tühja ruumi pimedus, seda võinuks sa vaid näha. Valgus on nähtamatu, kui miski ei heida valgust millelegi või kui sa otse valgusesse ei vaata.

Zajonc võttis siis kepikese ja tegi sellega augu karbi pimedusse. Sealtpoolt, kust valgus sisse tungis, oli näha ka kepikest. Näis, nagu oleks just kepi-st sáranud õhkõrn valgus, mitte kuskilt mujalt, ehkki kogu karp oli täidetud valgusega (nagu täidetakse midagi veega). Ainult siis, kui see peegeldus milleltki (kepikeselt), muutus see nähtavaks. Vastasel juhul oli valgus pimedus.

Maa peal: taevast voogav päikesevalgus muudab taeva siniseks, halliks või punakaks, olenevalt sellest, milline on ilm ja milline päevaaeg on käes. Kuu peal: ükskõik, kui palju päikesevalgust voogaks alla, on nii nagu siis, kui sa vaataksid Zajonci karpi – pelk pimedus, tühja ruumi pimedus. Ja seda sellepärast, et kuul ei ole atmosfääri, pole õhku, pole niiskust ega ühtki gaasidest ja aurudest, mis päikesevalgust peegeldades muudaks selle värvide kanonaadiks, mis Maal valitseb.

Asja tuum? Kui valgus ei peegeldu milleltki, näeb valgus välja lihtsalt pimedus.

Küsimused aruteluks:

1. Millise vaimuliku õppetunni armastuse kohta saame esile tuua sellest, mida ülalpool valguse olemuse kohta kirjutati? Vaata 1Jh 1:5; 2:9-11; 4:8; Lk 11:35.

2. Mõtle veel oma vaenlaste armastamise üle. Lk 23:34 ütleb: “Aga Jeesus ütles: “Isa, anna neile andeks, sest nad ei tea, mida nad teevad!” Kas sa palvetad oma vaenlaste pärast? Raske on hästi suhtuda nendesse, kes meid vihkavad, valesti kohtlevad, taga kiusavad. Kuid oma vaenlaste pärast palvetamine on tee, kuidas muuta oma südant ja hoiakut neisse. Kui me palvetame oma tagakiusajate pärast ja nende pärast, kes meid vihkavad, hakkame neid nägema inimestena, kes vajavad Jumala armu just samapalju kui seda vajame meie. See annab meile jõu ja soovi õnnistada neid siis, kui nad meid neavad, ja teha head neile siis, kui nad meid vihkavad. Kuidas saan viljeleda hoiakut: palvetan nende eest, keda ma tõepoolest pigem neaks?”

3. Üks inimene nägi kedagi katki läinud sõiduki juures, pööras oma auto ümber, pakkus abi, ja sai peksta ning ta rõõviti paljaks. “No nii,” ütles ta. “Ma ei püüa kunagi enam oma elus olla halastaja samaarlane.” Kuidas sa vastaksid sellele inimesele?

4. Oled sa kunagi tundnud inimesi, kes tõepoolest näisid kehas-tavat armastust? Kuidas sellised inimesed välja nägid? Mida nad tegid? Kuidas selline armastus väljendus? Mis sa arvad, kui palju isiklikku kannatust nad talusid selleks, et nähtuks armastus, mis neist nähtus?

3. õppetükk: 9.-15. jaanuar

Aga Vaimu vili on rõõm

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Ps 139; Lk 15:4-24; Jh 15:10, 11; Hb 11:16.

Meelespeetav tekst: “Seda ma olen teile rääkinud, et minu rõõm oleks teie ja teie rõõm saaks täielikuks” (Jh 15:11). Rõõm ja õnn pole tingimata üks ja sama. Õnnetunne on meelepärastest olukordadest johtuv; seevastu rõõmu annab *olemine* – olla ühendatud Jeesusega, tõelise Viinapuuga.

Ps 4:8 vastandatakse rõõm ja õnn: “Sa oled andnud mu südamesse suurema rõõmu, kui oli neil rohke vilja ja värske veinisaagi ajal.” “Suurem rõõm” tuleneb Jumala tundmisest ja usaldamisest; õnnetunne on selliste meelepäraste olukordade tulemus nagu näiteks külluslik lõikus. Sisemine rõõm püsib niikaua, kui me usaldame Jumalat; õnn on ettearvatu nagu saakki. Sisemine rõõm võidab arakstegemise; õnn katab selle kinni [varjab seda]. Sisemine rõõm on ajatu; õnn kestab teatud aja.

Rõõm on heameel elus, mis läheb sügavamale kui valu või nauding. Sedalaadi rõõm pärineb Jumala kohalolu äratundmisest oma elus, mis võimaldab meil tõusta kõrgemale olukordadest ning keskeneda Jumala headusele ja armastusele. Kristlase rõõmu tuumaks on tõsiasi, et Jumal on tegutsenud ja tegutseb nende päästmise nimel, kes Teda usaldavad.

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 16. jaanuariks.

Pühapäev, 10. jaanuar

Korraldus rõõmustada

Paljud usklikud lubavad endal muutuda olukordade ohvriks ja seetõttu vanguvad vaimuliku kõrghetke ja madalseisu vahel. Nende jaoks näib rõõmustamine liialdatud, isegi võimatu. Just sellepärast on antud korraldus “olla rõõmsad Issandas” (Fl 4:4).

Me ei saa alati rõõmsad olla olukordade pärast või teiste inimeste pärast, kuna üks või teine võib olla negatiivne. Ometi saame me rõõmsad olla Issandas, sest Tema on alati hea ja Ta ei muutu kunagi.

Meie vaimulik stabiilsus on otseselt seotud sellega, kuidas me tunneme Jumalat ja andume Temale. Tema tundmine aitab meil elada oma olukordadest kõrgemal ja pakub stabiilsust. Just seepärast kirjutati psalmid luulevormis ja rütmis ning viisistati – et Iisraeli rahvas peaks meeles Pühakirja ja laulaks vaimulikke laule selleks, et tugevdada oma Jumala tundmist. Tema tundmine paneb nägema kõike muud vähemtähtsana.

Loe Ps 139; Rm 8:28 ja 1Pt 1:8, 9. Millised põhjused rõõmustamiseks neis salmides meile esitatakse? Kuidas saan õppida rõõmustama Jumala nendes töötustes? _____

Kas vajad veel muid rõõmustamise põhjusi? Kuidas sulle tundub: rõõmustada sellepärast, et Jumal meid päästis, meid lapsendas ja töötas anda meile pärandi Jeesuses Kristuses (Ef 1:1-11)? Siis, kui Kristus tagasi tuleb, saame nautida Tema ligidust ja taevaseid eluasemeid, mida Ta meile valmistas (Jh 14:2, 3). Kuni tolle ajani on meil rõõm teada, et Jumal on töötanud rahuldada kõik meie vajadused (Fl 4:19). Veel enam, meil on eesõigus teenida Teda, keda me ülimalt armastame. See hõlmab heade sõnumite jagamise kadumäläinud ja julgust vajavate kaaskristlastega, et suurendada nende armastust ja Tema teenimist. Samuti on rõõm teada, et võime palveta Jumala poole igal ajal (Hb 4:15, 16). Lõpuks võime rõõmu tunda teadmisest, et surmal pole öelda viimane sõna (1Kr 15:54).

Neist töötustest hoolimata ja kõigist meil olevatest rõõmustamise põhjustest hoolimata võitleme me kõik kurbuse, julgusetuse ja valuga. Need on “elu käegakatsutavad tõsiasjad”. Kuidas saame me olukordadest hoolimata õppida leidma rõõmu, mida pakutakse meile Kristuses? Milliseid valikuid tuleb meil teha, mis saavad suuresti mõjutada kas või kas mitte me kasutame rõõmu, mida võime omada?

Esmaspäev, 11. jaanuar

Kristuse rõõm

Kristlase rõõmu täiemaks mõistmiseks heitkem pilk rõõmust täidetud Kristuse elule. Kust Tema rõõm pärines? Milliste põhimõtete järgi Tema elas?

Milline osa on rõõmul kolmes kõige tuntumas tähendamissõnas, mida Jeesus rääkis? Mis on kõigi kolme loo puhul ühine joon? _____

Kadunud lammas (Lk 15:4-7) _____

Kadunud münt (Lk 15:8-10) _____

Kadunud poeg (Lk 15:11-24) _____

Need kolm tähendamissõna aitavad meil heita pilku Jumala südamesse. Tegemist on südamega, mis on valmis juubeldama. Jumala selge rõõm on rõõm jõuda kadunuteni. Pole siis ime, et vastukäivusest ja kannatustest hoolimata oli Jeesus võitnud rõõmuõliga, sest Ta teadis, et selle kaudu, mida Tema saab ellu viia, saavad paljud inimesed päästetud.

Mõtiskle Hb 12:2, 3 kirjapandud sõnade tähenduse üle. Kaa-lutle palvemees sõnu: "... kes häbist hoolimata kannatas risti temale seatud rõõmu asemel." Kirjuta üles mõned mõtted, mis sulle pähe tulevad siis, kui sa nende sõnade tähenduse peale mõtled. Mis oli see rõõm, mis Talle seatud oli? Miks oli kadunud hingede päästmine Jumala jaoks nii tähtis? _____

Kuidas saad sobitada mõtte, et Jeesus oli "valude mees ja haigustega tuttav" (Js 53:3), üheaegselt mõttega, et Ta oli rõõmus mees? Nopi esile üks probleem su elust, mis põhjustab muret ja halamist. Kuidas sa sellele murele vaatamata saad enda jaoks kogeda sellist rõõmu nagu koges Jeesus?

Teisipäev, 12. jaanuar

Rõõm sõnakuulmises

Loe Jh 15:10, 11. Millega Jeesus rõõmu seostab? Kuidas see praktiliselt toimib; tähendab et, kuidas peaks see viima rõõmu-ni? _____

“Vaid kel on hea meel Issanda Seadusest ja kes uurib ta Seadust ööd ja päevad” (Ps 1:2).

“Sinu tahtmist, mu Jumal, teen ma hea meelega ja sinu Seadus on mu südames” (Ps 40:9).

Pole suuremat rõõmu kui on rõõm olla kuulekas Jumala tahtele. Ehkki mõnele võib tunduda, et Jumala käsule kuulekuse rõhutamine teravdab juba niigi süüdlast südametunnistust, on tõsiasi, et Jumala tahtele kuuletumine vabastab. Tuleta meelde, sõnakuulmatus tekitas sõja taevas ning tõi patu ja surma sellele planeedile. Kogu inimlik kannatus ja valu johtub inimkonna eemaldumisest Jumala tahtest. Niisiis aitab usu kaudu Jumala tahtele kuuletumine ennistada rõõmu.

Loe Ps 19:9, Jr 15:16 ja Mt 7:21-27: Kuidas seostavad need salmid sõnakuulmise rõõmuga? _____

Niisama selgelt nagu Piibel ütleb, et meid päästetakse mitte tegude kaudu, niisama selgelt ütleb Piibel, et tegudel on lahutamatu osa selles, mida mõistetakse pääste all. Teod paljastavad universumile meie pääste reaalsuse, meie Jumalale andumise tegelikkuse. Nimetada kedagi legalistiks, käsumeelseks, lihtsalt sellepärast, et see inimene kuuletub järeleandmatult Jumala tahtele, tähendab tegelikult langeda lõksu, mille eest Jesaja hoiatas: “Häda neile, kes hüüavad kurja heaks ja head kurjaks, kes teevad pimeduse valguseks ja valguse pimeduseks, kes teevad kibeda magusaks ja magusa kibedaks!” (Js 5:20).

Kuidas oled enda jaoks kogenud rõõmu, mis tuleneb kuulekusest? Või, küsides sama eituse kaudu: Kuidas oled kogenud valu ja kannatusi, mis tulenesid Issandale mitte kuuletumisest?

Kolmapäev, 13. jaanuar

Rõõm halval ajal (Jh 16:33)

“Seda ma olen teile rääkinud, et teil oleks rahu minus. Maailmas ahistatakse teid, aga olge julged: mina olen maailma ära võitnud” (Jh 16:33).

Pikaaegne uskumus arvab, et inimene, kes on raskustes, on seda sellepärast, et ta kas on teinud midagi valesti või pole tal piisavalt usku. Milline räme ja külm vaade Jumalast! Jeesus ütles selgesti, et siinses elus võivad kõikidel meist olla hädad, nii usklikel kui ka mitteusklikel. Hoolimata sellest, kui väga me armastame lugu Taa-nielist lõvide augus, on tõsiasi, et suurem osa kristlasi, kes visati lõvide ette, rebiti kiskjate poolt tükkideks. Sama lugu on kolme heeb-realasega tulises ahjus; suur osa tuleriidale kinni seotud kristlasi põlesid seal ikkagi ka ära!

Loe Gl 6:9; Jk 1:2-4 ja 1Pt 1:6. Millise lootuse, millised töö-tused võime neist salmidest saada oma abiks valulikel aegadel?

Kaalutle võimaluse üle, et paljud usklikud tänapäeval ei oma rõõmu lihtsalt sellepärast, et nad on enesekesksed. Olgu probleem nii tegelik kui tahes, kui me üksnes sellele keskeneme, teeme selle oma meeltes veel hullemaks. Tegelikult on meil põhjused rõõmusta-da – mitte endas, vaid Jumalas.

Lõppude lõpuks, eks Jumal ütle, et “teie juuksekarvadki on kõik ära loetud” (vaata Mt 10:30)! Mõttele nendes sõnades sisalduva töö-tuse peale. Siis, kui võtame omaks, et meie turvalisus on Jeesuses, sirutume välja ja teenime oma hädaajal veel kedagi teist; teadkem, et lihtne tahte rakendamine saab pöörata enesehaletsuse rõõmuks. “Ja Issand pööras Iobi saatuse, kui too palvetas oma sõprade eest” (Ii 42:10).

Vaatamata sellele, millega sa praegu heitled, siruta oma käsi kellelegi, kes võibolla teeb ka läbi midagi rasket. Kindlasti tead sa kedagi, kes vajab abi, julgustust, tuge. Kuidas saab kellegi teise koorma jagamine kergendada sinu oma?

Neljapäev, 14. jaanuar

Püsiv rõõm (Hb 11:24, 25)

“Usus keeldus Mooses, kui ta oli saanud suureks, laskmast end nimetada vaarao tütre pojaks. Ta eelistas pigem näha vaeva koos Jumala rahvaga kui üürikest aega nautida pattu” (Hb 11:24, 25). Millised kristliku elu põhimõtted leiduvad neis salmides? (Vaata ka Lk 9:23; Ap 14:22; Fl 1:29). Kuidas seostame ülalnimetatud salmid rõõmu kohta käiva töötusega? (Vaata Hb 11:16; 1Pt 1:6-8). _____

Moosese otsus pöörata Egiptuse troonile selg oli poliitilises mõttes muidugi ebakorrektn. Ta võinuks otsustada jääda Egiptusesse ja saada järgmiseks vaaraoks. Ta võinuks loogiliselt järeldada, et selline tee oli Jumala tahe tema jaoks. Liiasi, et nii polnukski väga raske otsustada, kuna sageli on valede otsuste tegemiseks nii palju “häid” põhjuseid.

Mõttele, mil sina tegid viimati vale otsuse “heal” põhjusel. Millise ränga õppetunni sa said? _____

Ehkki teadmisest, et me oleme Jumala tahte kohased, tuleneb rõõm, võivad vahetud tagajärjed olla sageli rasked ja piinavad. Uskumine, et siis, kui võtame vastu Jeesuse ja kuuletume Tema Sõnale, kaovad kõik meie probleemid, viib pettekujutelmadesse. Pühendunud kristlaseks saamine ei taga raha, kuulsust ja mõjujõudu. Igal aastal kiusatakse tuhandeid taga, mõned surevad märtritena oma usu eest.

Kokkuvõtteks, meie lootus, meie lunastus, kõik, peab sõltuma millestki suuremast kui see maailm, suuremast kui see, mida maailm pakub. Äärmiselt oluline on, et vaatamata läbielatatavale, keskeneksime sellele, mida on Jeesus meie heaks teinud ja mida Ta on meile töötanud. Vastasel juhul pole meil midagi muud, kui vaid see, mida käesolev maailm omab ja pakub, ja nagu me kõik teame – see, mida maailm pakub, võib ajuti olla väga kibe.

Reede, 15. jaanuar

Edasiseks uurimiseks: “ Kristlaste kohustuseks on veenda maailma, et Kristuse religioon võtab inimlapse seljast raskemeelsuse ja hädaldamise rüü ning riietab ta rõõmu ja õnnelikkusega. Need, kes võtavad Kristuse vastu patte-andestava Päästjana, kaetakse Tema valguse rüüga. Tema võtab ära nende patu ja paneb nende arvele oma õiguse. *Rõõm* on täielik.

Kellel veel kui kristlastel on parim laulda rõõmulaule? Eks nad ju eelda, et on kuningliku perekonna liikmed, taevase Kuninga lapsed? Eks ole evangeeliumi head sõnumid suur *rõõm*? Kui Jumala töötused meeleheaga ja täielikult vastu võetakse, tuuakse ellu taevane sära” (Ellen G. White, *A Call to Medical Evangelism and Health Education*, lk 26, kaldkiri lisatud).

Küsimused aruteluks:

1. Mõtles kogu Piibli ulatuses mõne hästituntud tegelase elu üle. Mis sa arvad, kui palju rõõmu nad kogesid? Kuidas oli lugu Noa, Aabrahami või Joosepiga? Või mida öelda Taanieli, Taaveti või Jeremija kohta? Aga Paulus ja Ristija Johannes? Mida saame nende elukogemustest õppida – nii headest kui halbade – sellist, mis räägib meile kristliku rõõmu olemusest?

2. Millised on mõned maailma viisid “õnnelik” olemiseks? Kui hästi sellised asjad toimivad? Mida oled õppinud õnne saavutamise ilmalikest viisidest? Kas need kõik on halvad, või kas saaks ja peaks neil olema koht meie elus?

3. Kui palju õnnetunnet ja rõõmu peaksime ja saaksime loota selles elus, kristlastenagi, kes elame Jumala piiritu armastuse tundmises? See tähendab, kui me näeme kõikjal enda ümber haigusi, kannatusi ja surma, ja kui teame, et paljud inimhinged lähevad igavesti kaduma, kui palju õnne peaks meil olema? Ons see väär või isekas oma hea õnne puhul rõõmustada, samas kui teame, et teised hukuvad?

4. Miks on nii, et mida enesekesksemad me oleme, seda õnnetumad kaldume olema?

5. Miks on lootus ja töötus igavesest elust uueksloodud maal nii suure tähtsusega kogu meie kristlikus kogemuses? Mida oleks meil veel ilma selleta? Kuivõrd tähtis on siis hoida lootus alati silme ees? Liiasi, isegi siis, kui meil on siin maailmas hea olla, meil on hea elu, ei ole see jääv, niisiis: Kui viimseni rahuldustpakkuv saab see olla?

4. õppetükk: 16.-22. jaanuar

Aga Vaimu vili on rahu

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Mt 8:23-27; 11:28, 29; Rm 5:1-11; 12:9-21; Hb 12:14; Kl 3:13-15.

Meelespeetav tekst: “Rahu ma jätan teile, oma rahu ma annan teile. Mina ei anna teile nõnda, nagu maailm annab. Teie süda ärgu ehmugu ega mingi araks!” (Jh 14:27).

Rahuvõitleja Paulus kirjutas: “Olles usinad rahusideme kaudu pidama Vaimu antud ühtsust” (Ef 4:3). Kreekakeelne sõna, mis on siin tõlgitud “olles usinad”, on käskivas kõneviisis, välistab vähi-magi passiivsuse. Juhul, kui me sõdime ja näakleme oma kodus, kui jaguneme kildkondadesse koguduses, kui keeldume armastamast ja austamast teisi, siis põlgame ära Jumala rahu Jeesuses Kristuses, mille Ta jõustas ristil.

Irooniline, eks ole, et rahu eest tuleb võidelda. Eleanor Roosevelt ütles raadiosaates “Ameerika Hää!l”: “Ei piisa, kui räägime rahust; sellesse tuleb uskuda. Ja ei piisa sellesse uskumisest; selle saavutamiseks tuleb tegutseda.” Rahu, mille Kristus meie jaoks kätte võitis, nõuab ka pingutust, ränka tööd ja pidevat enese-ülekuulamist.

Selle nädala materjali uurides peaksime endalt küsima: Kas ma oman rahu, mille Jeesus minu jaoks ristil kätte võitis? Kuidas saan töötada koos Püha Vaimuga, kui Tema poogib selle rahu mu igapäevasesse ellu?

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 23. jaanuariks.

Pühapäev, 17. jaanuar

Rahu Jumalaga (Rm 5:1)

“Et me nüüd oleme saanud õigeks usust, siis on meil rahu Jumalaga meie Issanda Jeesuse Kristuse läbi” (Rm 5:1).

Olla rahus Jumalaga on enamat kui tunda ennast Tema läheduses mõnusalt. See tähendab, et meie, kes varem olime “Jumalast võõrdunud ja oma mõtlemise poolest tema vaenlased oma kurjade tegudega” (Kl 1:21), oleme lepitatud ja taastatud osadusse Jumalaga. Kord olime Jumalaga sõjajalal, kuid Tema surma kaudu ristil tegi Jeesus võimalikuks sõjategevuse lakkamise ja selle, et meist saavad Jumala vaenlaste asemel Tema sõbrad.

Teatud mõttes on see rahu midagi sellist, milles me ei kasva edasi – tähendab, ei alusta rahu raasukesest. Õigemini, meid lepitati Jumalaga – üks kord ja igaveseks – Kristuse ristil. See on teostunud tõsiasi. Ometi on asjal ka teine mõte, mille kohaselt me kasvame rahus Jumalaga. Mida selgemini näeme Jumala teed ja sellel käime, seda rohkem omastame Tema väge elada nii nagu Tema pojad ja tütreid. Selles mõttes on rahu Jumalaga tööpoolest Vaimu vili.

Kasvades Jumala lastena küpsemaks, kogeme üha rohkem Tema riigis elamise õnnistusi ja eesõigusi, kuni saame öelda: “Sinu Seaduse armastajail on suur rahu ja nad ei komista” (Ps 119:165).

Kl 1:20-22 näitab, et Jumal ei hakanud olema armuline ja andestav patu ilmnemise pärast; tegelikult näitas patt, et Jumal on olnud selline igavesti. Lunastusplaan näitas kujukalt, et algusest peale Jumal armastas meid ja oli valmis andeks andma.

Loe Rm 5:1-11 ja võta kokku see, mida siinses lõigus olulise usud olevat. _____

Peatu mõttel, et ainult seetõttu, mida Jeesus on teinud, seetõttu, et Tema täiuslik elu pannakse usu kaudu sinu arvele, saad sa Jumala ees seista armusaanuna, andekssaanuna ja olla Jumalast vastuvõetu – sinu minevikust hoolimata. Miks on see õpetus meie jaoks nii tähtis tõelise rahu tundmise korral?

Esmaspäev, 18. jaanuar

Rahu leidmine: 1. osa (Mt 11:28, 29)

Kuidas hindaksid skaalal 1-10 oma elu (kusjuures 1 on väga rahumeelne, 10 on väga ärev)? Järjest enam tunglevad inimesed isikliku rahu otsinguil. Mt 11:28. 29 esitab Jeesus üleskutse. Ehkki Ta ei kasuta sõna *rahu*, kasutab Ta sõna, mis tähistab hingetõmmet, puhkust, enesele rahu andmist, aja maha võtmist.

Loe järgmised salmid: “Tulge minu juurde kõik, kes olete vaevatud ja koormatud, ja mina annan teile hingamise! Võtke enda peale minu ike ja õppige minult, sest mina olen tasane ja südameilt alandlik ja te leiate hingamise oma hingedele” (Mt 11:28, 29). Mida Jeesus siin meile ütleb? Kuidas saame enda jaoks kogeda selle suurepärase töötuse tegelikkust? _____

Kas Jeesus kavatseb siinöelduga anda meile rahu kingitusena või mõtleb Ta siinöelduga näidata, kuidas seda rahu saada? Kas pole nii, et Jeesus õpetab, et isiklik rahu on mingi põhjuse tagajärg ja kutsub meid Temalt seda põhjust õppima?

“Enesearmastusega kaasneb rahutus... Need, kes usuvad Kristuse sõnu ja annavad end Tema hoolde ning elu Tema juhtida, saavad rahu ja kosutust. Miski selles maailmas ei saa neid nukrutsema panna, sest Jeesuse lähedus rõõmustab neid. Täielikus kuulekuses on täielik rahu. Issand ütleb: “Kindlameelsele sa hoiad rahu, rahu sest ta loodab sinu peale” (Js 26:3)” (Ellen G. White, *Ajastute igatsus*, lk 330, 331).

Kuidas viib enesearmastus isikliku rahutuse ja õnnetu olekuni? Millised valikud tulevad meil igal päeval teha, mis aitavad meil muuta Kristuse töötuse rahust reaalseks? See tähendab, mida teeme või mida jätame tegemata sellist, mis hoiab meist eemal rahu, mida Jeesus meile pakub?

Teisipäev, 19. jaanuar

Rahu leidmine: 2. osa (Jh 14:27)

Räägitakse lugu kahest maalikunstnikust. Kumbki maalis pilti, mis väljendas tema arusaama rahust. Esimene neist valis kujutada tüünet, kirkast järve kaugel-kõrgel mägedes. Teine maalis kõmisevat koske, mille kobrutava vee kohale kaardus habras kask; kase oksaharus istus oma pesal, kärestiku piserdusvee piiril, punarind.

Kumb pilt kujutas paremini rahu põhiolemust? Selles mässavas maailmas pole kuigi sage, et leiame hingetõmbeks üksildase mägi-järve. Palju sagedamini peame leidma oma rahu [hingamise] tegeliku elu mäslemise keskel.

Loe Mt 8:23-27 kirja pandud lugu Jeesusest ja Tema jüngri-test Galilea merel (vaata ka Mrk 4:35-41; Lk 8:22-25). Olgu olukord kui tavatu tahes, mida saame endale sellest loost kõrvataha panna; see tähendab, milline sõnum on siin meile ja kuidas saame seda rakendada oma ellu olukordadest hoolimata?

Mis sa arvad, miks huvitus Jeesus sellest, et Ta jüngritel oleks rahu? Jeesus jättis meile ilusa töötuse rahust: “Rahu ma jätan teile, oma rahu ma annan teile. Mina ei anna teile nõnda, nagu maailm annab” (Jh 14:27). Kuidas erineb rahu, mida maailm püüab meile anda, rahust, mida pakub Jeesus?

On üks asi, mida me ei peaks tegema – võrdsustama rahu probleemidevaba eluga. Vaevalt on inimest, ustavaimatki kristlast, kes läheb läbi elu ilma vastukäivuste, valu ja kannatusteta. Tõsi küll, mõnedel – näib nii – on kannatusi rohkem. Rahust kõneldes on siiski rohkem tegemis sellega, kuidas sa olukorda käsitsed, mitte olukorra endaga. Rahust kõneldes on tegemist sügavaima usaldusega armastavasse ja hoolivasse Jumalasse, kes teab, millist olukorda läbid, ning on töötanud sind mitte hüljata sellele vaatamata, mis su teele tuleb.

Mislaadi asjad su meelerahu häirivad? Räägi Jumalale oma sügavaimatest hirmudest. Nimeta neid nimepidi. Palu Jumalalt abi oma hirm ära tunda ja sellest aru saada. Siis võta aega selleks, et lasta Temal hakata rääkima rahust neile hirmudele.

Kolmapäev, 20. jaanuar

Rahu kodus (Hb 12:14)

“Taotle rahu kõikidega ja pühitsust, milleta keegi ei saa näha Issandat” (Hb 12:14). “Kui võimalik, niipalju kui oleneb teist, pidage rahu kõigi inimestega” (Rm 12:18). Mida saame õppida Jeesuse elust ja eeskujust sellist, mis saab muuta need manitsused meie elus tegelikkuseks? Mida teeme sellist (juhul kui teeme), mis muudab nende manitsuste realiseerumise meie elus raskeks, kui mitte võimatuks? _____

Nii kummaline kui see ka näida võib, on kristlane olla kõige raskem kodus. Seda kurbloodisem, et kodu peaks olema paik maailmas, kus meil kõigil peaks olema rahu.

Vietnami sõja ajal olid kaks noormeest lahingus. Kuulid lendasid ja pommid lõhkesid. Näis, et kõik see ei kohutanud üht neist sõjameestest. Kui ta sõber küsis, kuidas ta suudab olla nii rahulik, vastas noormees, et toimuv meenutab tema kodu!

Uuri Rm 12:9-21. Too sellest lõigust esile salmid, mis ellu rakendatuna aitaksid tuua koju rahu. Anna sinu poolt valitud salvidele praktiline nägu. _____

Kristlastena kutsutakse meid järgima tohutu suurt eeskju, eeskju, mille jättis Jeesus ise. Kõik me oleme sellest eesmärgist kaugel maas. Seda öeldes ei mõtle me, et peaksime siis jätma peegeldamata põhimõtted, mis avaldusid Jeesuse elus; armastuse, ennastohverdavuse ning kurjuse ja patu suhtes kompromissitu hoiaku põhimõtted.

Kujutle, millised oleksid meie kodud siis, kui me tõepoolest neid põhimõtteid peegeldaksime! Kujuta ette, milline näeks elu välja siis, kui me õpiksime mõtlema teistele enne, kui endale; kujuta ette, kui me ilmutaksime teiste suhtes tingimusteta armastust – ka siis, kui need teised seda ei vääri. Kujutage ette, kui me andestaksime neile, kes meid haavavad. Kujuta ette, kui oleksime teiste käekäigust sama palju huvitatud kui enda omast. Ehkki nende põhimõtete rakendamine ei lahendaks kõiki meie pereprobleeme, oleksid need kahtlemata suureks abiks!

Neljapäev, 21. jaanuar

Rahu koguduses (Mt 5:23, 24)

Kui sa nüüd oma ohvriandi altarile tood ja sulle tuleb meelde, et su vennal on midagi sinu vastu, siis jäta oma and altari ette ja mine lepi esmalt ära oma vennaga ja alles siis tule ja too oma and” (Mt 5:23, 24). Millisest aluspõhimõttest Jeesus meile nende sõnadega räägib? Miks leiame, et seda põhimõtet on nii raske elus rakendada? _____

On ilmne, et Jeesus võtab meie suhtumist teistesse palju tõsisemalt kui me ise. Pole ebatavaline, et koguduse liikmete vahel valitseb aastaid kibedus ja vimm. Kujuta ette, kui teistmoodi oleks lugu siis, kui me kõik järgiksimme kõnealust põhimõtet.

Too esile Jumala lapse see iseloomulik joon, mille esitab Mt 5:9. Mida see tähendab? _____

Millised on teistesse koguduseliikmetesse suhtumise kolm viisi Kl 3:13-15 kohaselt? Mida igaüks neist tähendab? _____

Pööra tähelepanu kristlike vooruste ülevoolavusele Jk 3:17s: “Aga ülalt pärinev tarkus on esmalt puhas, siis rahumeelne, leebe, kuulekas, tulvil halastust ja häid vilju, erapooletu, teeskluseta.” **Millised näeksid meie kogudused välja siis, kui lubaksime Pühal Vaimul toita neid omadusi meie koguduseosaduses? Mis märgatavalt puuduks?** _____

Mõtle viimasele korrale, kui sul oli kaaskoguduseliikmega probleem. Kas sa tegid Mt 5 öeldud Kristuse sõnade kohaselt? Tõenäolisim, et sa ei teinud (õigesti)? Analüüsi oma kaalutlusi, miks valisid “kergema”, ilmaliku tee, mis vastandus alandumist ja enesesalgamist nõudvale rajale. Kuidas saad õppida tegema seda, mida Jeesus meid sellistes olukordades tegema kutsub?

Reede, 22. jaanuar

Edasiseks uurimiseks: Ps 4:4; 119:165; Js 26:3; Rm 8:6; Fl 4:7.

“Veidi enne ristilöömist oli Kristus jätnud oma jüngritele püüdnud rahu. “Rahu ma jätan teile; oma rahu ma annan teile; mina ei anna teile nõnda nagu maailm annab. Teie süda ärgu ehmugu ja ärgu mingi araks!” (Jh 14:27). See rahu pole selline, mis tuleb sarnanemisest maailmaga. Kristus ei saavutanud iial rahu kurjusega kompromissile minnes. Rahu, mille Kristus oma jüngritele jättis, on pigem seesmine kui väline ning see pidi jääma alati Tema tunnistajatega – läbi võitluste ja tülide” (Ellen G. White, *Apostlite teod*, lk 84).

“Võitlus võimu pärast ilmutab meelsust, mis, kui seda hellitatakse, jätab Jumala riigist lõpuks välja need, kes seda hellitavad. Kristuse rahu ei saa elada sellise tööliste seas ja südames, kes kritiseerib ja leiab teistes töölistes vigu ainult sellepärast, et teised ei harrasta samu meetode, mida tema parimaks peab, või et ta tunneb, et teda pole hinnatud. Issand ei õnnista kunagi inimest, kes kritiseerib ja süüdistab oma vendi, sest seda teeb Saatan” (Ellen G. White, *Evangelism*, Käsikiri 21, 1894, lk 102).

Küsimused aruteluks

1. Mil moel saad aidata oma kohalikus koguduses hoida rahu liikmete vahel siis, kui tõuseb paratamatuid pingeid ja ebakõlasid?
2. Millised tavalised olukorrad meie igapäevases elus ohustavad meie rahu?
3. Mõistagi on alati kerge rääkida Issanda usaldamisest olukordadest hoolimata, ja sellest usaldusest tulenevast rahust. Ja tõsi see on. Samas, milliseid konkreetseid ja praktilisi samme saame astuda selleks, et muuta olukordi, mis teevad rahu võimatuks? Teisisõnu, tihti võivad meie rahutus ja hirm tuleneda valikutest, mida teeme, kas pole?
4. Mida praktilist saame teha, et aidata teistel läbida olukorrad, mis muudavad rahu raskesti kättesaadavaks?
5. Kui palju rahu peaksime – realistid olles – ootama niivõrd võitlust, kaost, kannatusi ja mäslemist täis maailmast?

5. õppetükk: 23. – 29. jaanuar

Aga Vaimu vili on pikk meel

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: 1Ms 6:3; 2Ms 34:6; Mrk 4:26-29; Rm 15:5; Ef 4:1, 2; Jk 1:2-4.

Meelespeetav tekst: “Teile läheb vaja kannatlikkust, et te Jumala tahtmist täites saaksite kätte töötuse” (Hb 10:36).

Kreeka keeles väljendavad “pika meele” –Vaimu vilja veel ühe osa – tähendust kaks sõna. Esimeseks sõnaks on *hupomone*, tõlgituna “vastupidavus, püsivus ja meelekindlus” olukordades, mida ei saa muuta. Teine sõna, *makrothumia*, tähendab “suur, ülev” või “pikk meel”. See on vastand tujukusele, kärsitusele, meeleolu langusele. Üldiselt tähendab see asjade välja kannatamist, talumist ja ebaõnne korral rõõpast mitte välja viimist. Seda sõna kasutatakse harilikult inimesega kannatlik olemiseks.

Kannatlik inimene on leebe, lahke ja püsiv igas olukorras. Kannatlikkuse tõeliseks proovikiviks on see, kuidas keegi oodates käitub, mitte ootamine ise. “Aga kannatlikkus olgu täiuslik, et te oleksite täiuslikud ja terviklikud ega oleks teis midagi vajaka” (Jk 1:4).

Selleni jõudmine elus eeldab harjutamist, eeldab Jumala armu ja eeldab valmisolekut jätta kõrvale mina ning alistuda Püha Vaimu õhutusele. Hea sõnum on selles, et juhul, kui õpime kannatlikkust, oleme kohas, kus saame Jumalalt ka paljusid teisi õnnistusi.

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 30. jaanuariks.

Pühapäev, 24. jaanuar

Pikameelsus on Jumala omadus (2Ms 34:6)

“Ja Issand möödus tema eest ning hüüdis: “Issand, Issand on halastaja ja armuline Jumal, pika meelega ja rikas heldusest ning tõest” (2Ms 34:6).

Üks paljudest Piibli jutustustest, mis illustreerib Jumala pikka meelt, on Tema käitumine Niinevega. Prohvet Joona teadis Jumala kannatlikkusest: “Oh Issand! Eks olnud see minugi sõna, kui ma olin alles kodumaal? Sellepärast ma tahtsingi eelmisel korral põgeneda Tarsisesse, sest ma teadsin, et sina oled armuline ja halastaja Jumal, pika meelega ja rikas heldusest ja et sa kahetsed kurja” (Jn 4:2).

Pööra tähelepanu ka teistele joontele, millega pikameelsus 2Ms 34:6 põimub. Jumala arm, halastus, heldus ja tõde kaitsevad ja hoiaavad elus paadunuimatki patust selleks, et anda talle maksimaalselt aega ja eesõigust elus pööre teha. Juhul kui Jumal tõmbaks inimesele kriipsu peale sama kiiresti nagu inimesed sageli teevad, oleksime me kõik surnud.

Miks on Jumal patustega kannatlik? (2Pt 3:8, 9). Kuidas oled sa selle tõe ilmnemist näinud tegelikkuses enda või teiste juures? _____

Juhul, kui keegi paluks sul kirjeldada, kuidas sina oma mõttes Jumalat kujutad, siis kuidas sa Teda kirjeldaksid? Õeldu näitab midagi, sest sellel, kuidas kristlane Jumalast mõtleb, on palju tegemist tema maailmavaate ja teistega käitumisega. Juhul, kui mõtleme Jumalast kui vihastajast ja kiiresti karistajast, siis mismoodi me ilmselt kohtleme kaasinimesi koguduses ja oma kodus?

Kuidas saame õppida tegema seda, milleks Issand meid Rm 15:5 üles kutsub? _____

Esmaspäev, 25. jaanuar

Pikka meelt läheb vaja (Ef 4:1,2)

Loe Ef 4:1, 2. Vaatle algmõisteid, mida Paulus toob nende silme ette, keda kutsutakse elama Issanda “kutsumise väärikselt”. Loetelu hulgas on pikk meel. Kuidas põimub pikk meel teiste esitatud omadustega? See tähendab, kuidas me igat neist toidame? _____

Kogudus on erineva tagapõhja ja kultuuritasemega inimeste kogum. Samuti kuuluvad kogudusse erineva küpsusastmega inimesed. Vajatakse pikka meelt selleks, et suuta edasi minna seal, kus on nii palju erinevusi. Neil, kes on küpsemad, on kiusatus olla kannatamatud vähemküpsete suhtes. Hoolimata tõsiasjast, et neil kulus aastaid enne, kui nad jõudsid praegusele tunnetustasandile, ei ole küpsed valmis andma ebaküpsetele sama pikka aega, et nemad jõuaksid nendega ühele tunnetuse ja mõistmise tasandile.

Millist nõu annab Paulus – kuidas käituda nendega, kes on usus nõrgad? Rm 14:1; 15:1. _____

Pikk meel koguduses on üks asi. Kuid mida öelda pikameelsuse kohta kodus? Nimeta mõningad asjad, mis teevad meid teiste pere-liikmete suhtes kannatamatuks. Kui kaua peaksime palvetama pere-liikmete pärast, kes pole usus? Oled sa kunagi tundnud inimest, kes on palvetanud oma armsate pärast aastaid enne, kui isik, kelle pärast palvetati, andis oma südame Issandale? Millistel praktilistel viisidel saame õppida viljelema armastust pereliikmete suhtes? Miks on siingi nii tähtis surm enese minale?

Juhul, kui suudame olla kannatlikud kodus, nendega, kes on meil “alati silma all”, suudame ilmselt olla kannatlikud ka teistega.

Mõtlessele, kui kannatlik on Issand olnud sinuga. Kuidas aitab selle tõsiasja pidev meeles hoidmine sul õppida osutama kannatlikkust teiste suhtes? Juhul, kui Issand kohtleks sind nii nagu sina kohtled teisi, milline oleks su meelest sinu saatus?

Teisipäev, 26. jaanuar

Pikk meel evangeeliumiga seoses (2Tm 4:2)

Evangeeliumi jutlustamine ja õpetamine on üks raskemaid valdkondi, milles pikka meelt harjutada. Enamik meist on liiga kannatamatud inimestega, kes ei tunne tõde või kes ei näi sellest hoolivat. Kuid maailmas, mis kubiseb valeõpetustest ja eelarvamustest tõe suhtes, peame olema pikameelsed siis, kui otsime võimalusi juhtida inimest Kristuse juurde. Liiga lihtne on raputada pead ja öelda: “Miks nad küll aru ei saa? Tõde on nii selge.”

Tõde on alati selge inimesele, kes ei vaata seda läbi valeõpetuse, traditsioonide, peresuhete jne poolt varjutatud prillide. Peame olema kannatlikud, kui otsime võimalust avada arusaamist ning tõmmata lahti eelarvamuste ja valeõpetuste kombitsaid, mis seovad neid eksituse ja traditsiooniga.

Loe Mk 4:26-29. Millised mõningad praktilised õppetunnid pika meelega kohta leiduvad selles tähendamissõnas hingede võitmise teemal? _____

Kaldume mõtlema, et kui keegi uurib mingit teatavat Piibli õpetust ega võta seda koheselt omaks, tähendab see, et inimene lükkas tõe eemale. Ometi pole lugu tingimata just nii. Tõsiasi on, et pöördumine võib olla pikk, keerukas protsess, mis mõnel puhul võib võtta aastaid. Ehkki paljud meist oleksid õhinas nägema oma töö kohe-seid vilju, ei lähe kõik alati sedaviisi. Meie jaoks tähtis on üks – et me ei saaks takistuseks kellelegi; see tähendab, me ei peaks nii kõvasti kellegi ümberpööramist tagant tõukama. Tähtsaim veel, me ei peaks ialgi kedagi süüdistama või hukka mõistma, kes ei pühendu tõele, mida meie armastame ja väga sügavalt austame, kui ta ei pühendu just sellel ajal, mil ta meie meelest peaks. Sinu töö, sinu tegevus selle inimese heaks võib vägagi hästi olla oluline samm protsessis, mis veel aastaid ei kanna vilja. Sina lihtsalt ei tea. Naelapea pihta on see, et sa ei purusta kõike oma süüdistamise või hukkamõistmisega.

Milline naelapea leidub 1Ms 16:7, mida peaksime kõnealusest teemast (ja tegelikult kõigist teemadest) rääkides ikka meelde pidama? _____

Kolmapäev, 27. jaanuar

Kannatlikkusel on piirid (1Ms 6:3)

Pole suurimat kannatlikkust kui see, mida Jumal ilmutab inimeste suhtes. Kuid peame mõistma, et isegi Jumala pikal meelel on piir.

Jumala pikameelsus Noa päevil kestis 120 aastat, mille jooksul valmis Noa laev (1Pt 3:20). Kuid saabus aeg, mil kangekaelsed inimesed ammendasid Jumala pika meele, ning Ta hävitas Maa veeuputusega.

Loe 1Ms 6:3. Milline oluline põhimõte siin ilmneb? _____

Milline rahvapoolne hoiak – silmas pidades Soodomat ja Gomorrat, Iisraeli kõrbes viibimist ja Babüloonia vangipõlves olekut – kutsus esile rahvale osaksaanud tagajärjed? 5Ms 31:27; Ps 95:8; Jr 17:23. _____

Selle üle võib väidelda, kuivõrd annab Jumala pikameelsuse lõppemine meile loa teha sama. Kuid kui uurime Jumala pikameelsuse ajalugu, saab ilmseks, et Tema kannatlikkus ei olnud ühepäevane, -nädalane või -aastane. Sageli kulus põlvkondi enne, kui ületati Tema kannatlikkus, mis mõistagi ei anna õigust meile.

Kas on punkti, kus meie pikk meel õigustatult lõpeb siis, kui on tegemist keerukais olukordades olijatega? Sõltub, mida selle all mõista. Võime otsustada, et meil on teatud olukorrast kõrini ja otsustame selle lõpetada. Kuid täiesti teine asi on olla selles protsessis hukkamõistev, armastuseta ja õel. Võib olla aeg tegutseda, kuid see tegutsemine ei tohi ialgi väljuda lahkuse, armastuse ja hoolivuse põhimõtete kooskõlast.

Peatu olukordadel, kus sinu pikk meel õigusega ja õigustamatult lõppes. Milline erinevus oli neil kahel puhul? Mida sa neist kogemustest õppisid? Juhul, kui satud uuesti sellisesse olukorda, mida teeksid teisiti?

Neljapäev, 28. jaanuar

Kuidas arendada pikka meelt (Jk 1:2-4)

“Pidage seda lausa rõõmuks, mu vennad, kui satute mitmesugustesse kiusatustesse, kuna te teate, et teie usu läbikatsumine teeb teid kannatlikuks”

(Jk 1:2-4). Milline on sinu kogemus nende salmide paikapidavusest? Mida oled õppinud erinevatest vastuoludest, millega oled silmitsi seisnud ja mis sind lõpuks on teinud paremaks inimeseks, inimeseks, kes paremini peegeldab Jeesuse iseloomu?

Kreekakeelne sõna, mida sageli tõlgitakse “kiusatused”, on sõna *peirazo*, mille laiem tähendus on “läbi katsuma” või “testima”. Kurat proovib meid ehk kiusab meid kurjale. Läbikatsumiste ja vastuolude, mida Jumal lubab meie ellu tulla, eesmärgiks on meie iseloomu arendamine.

“Elu vastuolud on Jumala töölisel selleks, et kõrvaldada meie iseloomust saast ja räbu. Need tahuvad, tasandavad, raiuvad kildhaaval, need põletavad ja poleerivad, ja see on valulik protsess; raske on olla lihvimisriista alla. Kuid kivi on seda väärt, et töödelda see sobivaks oma koha jaoks taevases templis. Meister ei kohtleks väärtusetut materjali sellise hoolikusega, põhjaliku tööga. Ainult Tema kallihinnalisi kive poleeritakse sobivateks Tema palee jaoks” (Ellen G. White, *Mõtted õndsakskiitmise mäelt*, lk 10).

Õeldu ei tähenda siiski, et iga vastuolu oleks meile Jumalast ette nähtud. Sageli tõmbame endale sõnakuulmatusega kaela kannatusi; sageli on vastuolud ja kannatused aga ka selle tulemus, et elame langenud, patuses maailmas, kus meil on vaenlane, kes meid vihkab (1Pt 5:8). Eks seegi tähendab, et ennast täielikult Issandale allutades, Temast usus ja kuulekuses visalt kinni hoides – olenemata sellest, mis ette tuleb – väljume sellest paremana ja lihvitumana juhul, kui lubame Jumalal meis tegutseda. Keegi pole öelnud, et see on naljaasi. Elu siin maailmas pole sageli naljaasi, kuid meile on antud imeline töötus: “Olen veendunud selles, et see, kes teis on alustanud head tööd, lõpetab selle enne Kristuse Jeesuse päeva” (Fl 1:6).

Reede, 29. jaanuar

Edasiseks uurimiseks: “Jumal kannatab meeltparandamatutega kaua – selline on Tema suhtumine inimkonda. Ta kasutab talle teada toimejõude, et kutsuda inimesi truudusele, ning pakub neile täielikku andestust juhul, kui nad kahetsevad. Ent kuna Jumal on pikameelne, kuritarvitavad inimesed Tema halastust. “Kui otsust kurja suhtes ei langetata kiiresti, häälestub inimsüda täielikult kurjale.” Jumala kannatlikkusel ja pikameelsusel, mis peaks inimhinge pehmendama ja anduma panema, on hoolimatutele ja patustele inimestele täiesti teine mõju. See paneb nad heitma kõrvale piirangud ning julgustab neid vastupanus. Nad mõtlevad, et Jumal, kes on nii palju nende poolt välja kannatanud, ei pane mikski nende väärastust. Juhul, kui me elaksime õiglase tasu vahetu väljajagamise korral, ei esineks nii sagedast Jumala vastast õiguserikkumist. Kuid karistus on samavõrra kindel, ehkki see viibib. Isegi Jumala taluvusel on piirid. Saab jõuda Tema pika meele piirini, ja siis Ta kindlasti karistab. Ja siis, kui Ta võtab ette jultunud patuse kohtuasja, ei lõpeta Ta enne, kui Ta on selle täielikult lõpetanud” (Ellen G. White, *The SDA Bible Commentary*, lk 1166).

Küsimused aruteluks:

1. Õelda, et Jumal on kannatlik, pole sama, mis öelda, et Ta on tolerantne, salliv. Milline erinevus on kannatlikkuse ja sallivuse vahel, ja miks on kerge neid kahte mõistet segi ajada?

2. Kuidas avab Kristuse elu vaatlemine meile pika meele mõtte? Millised on mõned jõulised näited, mida Ta pikameelsuse kohta esitab? Millised näited esitab – kui üldse - Ta olukordade kohta, kus pikk meel ei olnud enam sobiv?

3. Peatu veel vastuolude ja iseloomu küsimusel. Tõsi, vastuolud saavad muuta meie iseloomu mitmel juhul paremaks. Samas, mis juhtub siis, kui vastuolud kibestavad inimesi, pööravad nad Jumalast eemale ning muudavad nad küünalisteks ja kahtlevaiks? Oled sa kunagi näinud sellist asja kellegi juures juhtumas? Kui jah, siis, mida saad sellisest kogemusest õppida?

4. Millised viisid on Issandal veel meile pika meele õpetamiseks, peale vastuolude? Kuidas sa oled õppinud (või parajasti õpid) kannatlikkuse õppetundi?

5. Kas on kedagi, kelle ees pead vabandama endast väljamineku pärast? Miks mitte alandada ennast ja vabandada, ja teha, mis veel iganes vaja, et asi korda ajada? Eks ole see kristlaseks olemise küsimus, on ju?

6. õppetükk: 30. jaanuar – 5. veebruar

“Aga Vaimu vili on lahkus”

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: 2Sm 9:1-13; Õp 15:1-5; 25:11-15; Mt 5:43-48; Lk 6:35, 38; Ef 4:32; Kl 3:12-14.

Meelespeetav tekst: “Rõivastuge siis nagu Jumala valitud pühad ja armastatud südamliku kaastundega, lahkusega, alandlikkusega, tasadusega ja pika meelega” (Kl 3:12).

Siis, kui Paulus kirjeldab, kuidas armastus käitub, tuleb ta mõtteisse esmalt pikk meel: “Armastus on pika meelega” (1Kr 13:4). Kohe pärast pikka meelt kirjutab ta, et armastus on “lahke” [käesolevas eestikeelses tõlkes – “armastus hellitab”; tõlk], näidates sellega, et armastus ja lahkus kuuluvad kokku nii, et ilma lahkuseta ei tehta tegelikult ühtki tegu armastuses!

Me nägime, et pikk meel on kannatlik armastus. Lahkus aga vihab armastuse aktiivsemale väljendusele. Sageli võib pikk meel ilmendada mitte midagi tegemises; lahkus seevastu ilmneb selles, mida ütleme ja teeme, ja mis tähtsaim, kuidas me seda ütleme ja teeme, ja veelgi olulisem – *miks* me seda ütleme ja teeme.

Lahkus ei ole kellelegi kättesaamatu, ehkki see võib nõuda aja ja jõukulu ohverdamist. Lahkus on tegus sõna, mis avaldab ennast mitmel viisil. Ja sarnaselt oma lähisugulasele “armastusele”, peitub lahkuses tohutu jõud; see annab tunnistust sellest, milline on Jumal.

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 6. veebruariks.

Pühapäev, 31. jaanuar

Lahkuse näidis (Mt 5:43-48)

Jumal esitas mäejuhluses kujukalt ja selgelt Jumala lahkust ja headust. Loe Mt 5:43-48 ja vasta järgmistele küsimustele:

(1) Millisele kõrgele tasemele Jeesus meid kutsub? _____

(2) Millise põhjenduse sellisele tasemele kutsumiseks Jeesus esitab? _____

(3) Märka, kuidas Kristus kasutab 48. salmis sõna *täiuslik*. Mida tähendab siin *täiuslikkus*, ja kuidas saab selle sõna siin kasutamine aidata meil mõista, mida tähendab olla täiuslik nii nagu meie “taevane Isa” on täiuslik? _____

Jumala armulised annid on justnimelt armulised annid. Need on kõikide inimolevuste jaoks ära teenimatud ja oma teenetega mitte saavutatavad – kõikidele, kes on valmis olnud patustama ning Teda kas vältinud või põlanud. Selles mõttes on suurim patune samas paadis suurima pühakuga: kumbki ei vääri lahkust ja headust, mida Jumal meile kõigile annab.

Nende salmidega kutsub Jeesus meid üles olema “täiuslikud”, isegi nii täiuslikud nagu Jumal. Kuidasmoodi? Armastades oma vaenlasi, palvetades nende eest, kes meid väärkohtlevad, olles lahked nende vastu, kes pole lahked meie vastu. Sedamoodi mõtestab Jeesus lahti “täiuslik” olemise. Püüdke selle poole ja kujuta ette, milline näeks meie kogudus välja siis ja millised näeksid meie kodud välja siis, kui me sureksime enese minale niivõrd, et me tegelikult elame sel moel! Meil oleks jõud ja tunnistus, mida põrguvärvad iial ei võida. Mis on ainus, mis meid peatab? Mitte miski muu, kui meie oma patune, kättemaksuhimuline süda, mistõttu meil tuleb liigagi sageli toimida “tõlnereina”.

Millised valusad ja sügavad muutused tulevad sul teha juhul, kui hakkad astuma neis salmides esitatud Kristuse sõnade järges?

Esmaspäev, 1. veebruar

Lahkus “surnud koera” suhtes

Loe 2Sm 9:1-13. Kuidas näitas Taavet siin üles lahkust? Kuidas ilmutas ta selle teoga Jumala iseloomu? _____

“Taaveti vaenlaste juttude põhjal oli Mefiboset õppinud suhtuma Taavetisse eelarvamuslikult kui troonianastajasse, ent kogedes enda suhtes kuninga suuremeelsust, lugupidavat käitumist ning jätkuvat sõbralikkust, kiindus noormees Taavetisse sügavalt. Oma isa Joonatani sarnaselt soovis ka tema olla siitpeale kuninga poolel, kelle oli valinud Jumal” (Ellen G. White, *Patriarhid ja prohvetid*, lk 713).

Taaveti lahkus Sauli soo vastu väljendas, et ta soovis sellega, mida ta tahtis teha Sauli soole, näitlikustada Jumala suhtumist neisse. Taavet mõistis, et tema kui samasugune patune nagu me kõik, oli pälvinud Jumalalt teenimatu halastuse ja lahkuse, ja ta peegeldas seda lahkust teistele.

Mida peame tundma õppima enne, kui saame teistele edasi anda Jumala lahkust? (Lk 7:47). Milline oluline põhimõte, mis võib aidata meil suuresti mõista teiste suhtes väljendatava lahkuse kogu temaatikat, siin leidub? _____

Mõttele hetkeks Jumala headusele ja lahkusele sinu suhtes. Kas sa väärivad seda? On see midagi, mis sulle kuulub? Ons su mõtted, su teod, su sõnad nii isekusetud, nii pühad, nii armastavad ja vastuvõetavaks tunnistatavad, et Jumal teeb sulle lihtsalt sama, mida sa oled teinud teistele? Üsna tõenäoliselt on vastus sellele “Ei!” Ja seepärast oleme punktis! Kui me mõistame, et Jumal on meile andestanud, kui me mõistame, et Jumal armastab meid hoolimata sellest, kes me oleme ja mida oleme teinud, siis suudame tegelikult mõista, mida tähendab olla lahke ja armastav nende suhtes, kes ei vääri meie lahkust või armastust. Seepärast on vägagi oluline hoida risti ja seda, mida see meie jaoks tähendab, kogu aeg oma silme ees.

Mis asju on Jumal sulle aastaid andeks andnud? Kuidas peaks selline taju aitama sul kohelda neid, kes on teinud sind haavavaid asju?

Teisipäev, 2. veebruar

Lahked sõnad (Ef 4:32)

Ef 4:32 algab sõnadega: “Olge üksteise vastu lahked.” Vaata, kui täiuslikult sobib see eilses osas nähtuga – kohelda teisi nii nagu Jumal kohtleb meid!

Lahkus tähistagu kristlasi *koguaeg*. Kuid on vähemalt kolm erivajadust, mispuhul meid julgustatakse selleks eriliselt.

Esiteks, meil tuleb osutada lahkust vaimulike väikelaste suhtes. “Vaid me olime malbed teie keskel, nii nagu toitja ema hellitab oma lapsi” (1Ts 2:7).

Teiseks, meil tuleb osutada lahkust ja julgustust nõrkade suhtes. “Aga meie, kes oleme tugevad, peame kandma jõuetute nõrkusi ega tohi elada enese meeleheaks” (Rm 15:1).

Kolmandaks, meil tuleb olla vaimulikult haigete suhtes otsekui põetajad (2Tm 2:24, 25).

Üks ärimees kuulis kord öeldavat: “Ma ei suuda oodata ära, kuna ma täna õhtul koju saan – olen nii väsinud kogu päeva lahke olemisest!” Missugune kurb hoiak inimelu suhtes!

Lahkus on ületamatult tähtis, eriti meie kodus. Ja üks tähtsaim viis, kuidas saame lahkust väljendada, eriti oma kodus, on – teistega rääkida. Koduse õhkkonna määravad suuresti sõnad, mida räägime. Nii palju probleeme, nii palju haigettegemist, nii palju pingeid ja otsest tüli saaks vältida siis, kui oleksime hoolikad selles, mida me ütleme, kuid mitte ainult – ka *kuidas* me ütleme. Sageli on nii, et keegi võib öelda midagi, ja ta ei tee sellega haiget ega solva teist, teinekord aga võib öelda need samad sõnad samale inimesele ja teha vägagi haiget ning solvata. Asi on selles, *kuidas* me räägime. Inimese kõne on enamat kui lihtsalt sõnade tähendus; meie mõtete, tunnete ja arusaamade teistele edastamisel on oluliseks osaks ja pakendiks hääletoon, näoilme, kehakeel, rõhutatus.

Loe Õp 15:1-5 ja Õp 25:11-15. Milliseid olulisi põhimõtteid sellest, mida öelda ja kuidas öelda, toovad esile need salmid? Neid lugedes küsi endalt, kuidas kasutate sõnu, kui sa teistega räägid. Mismoodi saaksid olla lahkem teistega suuliselt suheldes?

Kolmapäev, 3. veebruar

Lahkus tuleb endale tagasi (Lk 6:38)

“Andke, ja teile antakse – hea, tihedaks vajutatud, raputatud, kuhjaga mõõt antakse teie rüppe, sest selle mõõduga, millega teie mõõdate, mõõdetakse teile tagasi” (Lk 6:38). Mida Jeesus siin ütleb? Millisest elu põhimõttest Ta siin räägib? _____

Vägagi sageli tuleb meile tagasi see, kuidas me kohtleme teisi. See tähendab, kui me oleme lahked, on palju suurem tõenäosus, et teised on meie vastu ka lahked. Võib öelda ka niiviisi: mõtle teistele ja teised mõtlevad ka sulle.

Mõistagi ei lähe kõik alati nii. (Vaata, milline oli Jeesus ja kuidas Teda koheldi!) Kuid kas nii läheb või ei lähe, üks sügav mõte on siin ometi. Kristlastena peaksime olema alati lahked, isegi siis, kui me lahkust vastu ei saa. Tõsi see on, nagu juba lugesime – tõelise Jeesuse järelkäija ehtsuse tunnus on olla lahke nende suhtes, kes on lahkusetud meie suhtes. Üldiselt on siiski nii, et see, kuidas kohtleme teisi, mõjutab seda, kuidas koheldakse meid. “Kõike siis, mida te iganes tahate, et inimesed teile teeksid, tehke ka nendele! See ongi Seadus ja Prohvetid” (Mt 7:12).

Loe Lk 6:35. Kuidas sobib see käesoleval nädalal kõneldava teemaga? _____

Alati on kerge olla lahke kellegi suhtes, kellest sul on sinu elus kasu. Kõik teevad nii. Raskem on aga olla lahke just siis, kui see läheb sulle midagi maksma; olla lahke nende vastu, kes sulle kunagi samaga ei tasu. See on tõeline proovilepanek.

Vae ennast. Kas sinu lahkuse ajendiks on isekusetu ja enastohverdav armastus või ajendab seda, kasvõi pisutki, soov näida eesrindlikuna? Juhul, kui tegemist on viimasega, kuidas saad sa muutuda?

Neljapäev, 4. veebruar

Rõivastuge lahkusega (Kl 3:12-14)

Loe Kl 3:12-14 ja kirjuta see siis oma sõnadega ümber. Mis-moodi väljendavad need salmid Kristuse järelkäijaks olemise ole-must (pööra tähelepanu sõnale *täiuslik* ehk *täiuslikkus*)? Mõtle sellelegi, kui võimas oleks meie tunnistus maailmas siis, kui ra-kendaksime need sõnad ellu. _____

Alexander Maclaren, üheksateistkümnenda sajandi tähelepanuväär-ne kirikuõpetaja Londonis, kirjutas: “Õrnus on maailmas tugevaim jõud. Võtke näiteks kõik auruhaamrid, mis meil iial on sepistatud ja võidel-ge jäämäega, ja välja arvatud märkimisväärselt väike osa kuumust, mis selliste kokkupõrgete käigus tekib ja tillukese osa jääd sulatab, jääb jää ikkagi jääks, ka siis, kui see täielikult killustataks. Kuid laske jäämäel liikuda rahu lõuna poole, kus päikesekiired surmakülmut paitavad, ning jäämägi sulandub sooja ookeani. Lahkus võidab.”

Adventistidena on meil väga võimas piibellik tõend, mis kind-lustab meie koha. (Kui meil seda poleks, siis miks me üldse siin oleksime?) Ja see on kahtlemata tähtis. Kuid me vajame midagi ena-mat kui lihtsalt õiget õpetust, eks ole?

“Kui me alandaksime ennast Jumala ees, ning oleksime lahked ja viisakad ja õrnasüdamelised ja kaastundlikud, siis oleks sadu tõele pöördunud seal, kus praegu on ainult üks” (Ellen. G. White, *Tun-nistused kogudusele*, 9. kd, lk 189).

Siis, kui me õpetame koguduse põhiõpetusi, räägime me hinga-mispäevast, surnute olukorrast, patu päritolust ja teistest olulistest uskumustest. Kuid kas oleme sama hoolsad rõhutama lahkuse ja Vai-mu vilja teiste osiste tähtsust koos mäejutluse ja 1Kr 13. peatükiga? Omaks võtta, et hingamispäev on nädala seitsmes päev või et surnud magavad surmaund ülestõusmise hommikuni või et Kristuse õigus katab meid praegu ja lõpukohtus, on kõik hea ja oluline. Kuid omada üksnes teadmisi pole sama, mis tunda tõde nagu see on Jeesuses (Jh 14:6), sest tõde teeb meid vabaks (Jh 8:32); see tähendab, tõde muu-dab meid ja teeb meid Kristusele sarnasemaks. Kas saaks siis keegi küsida: Ons meil tõesti tõde juhul, kui Tõde, Jeesus, ei ole meiega?

Reede, 5. veebruar

Edasiseks uurimiseks: “Igast kristlikust kodust paistku püha valgus. Armastus ilmnegu tegudes...[armastus], mis näitab ennast *hoolitsevas lahkuses*, õrnas, isekusetus viisakuses. On kodusid, kus need põhimõtted esile tulevad – kodusid, kus teenitakse Jumalat ja valitseb tõeline armastus. Sellistest kodudest tõusevad hommikused ja õhtused palved healõhnalise suitsutusrohuna Jumala juurde, ning Tema halastus ja õnnistused laskuvad hommikuse kastena anujate üle” (Ellen G. White, *Adventkodu*, lk 37. Kalkdiki lisatud).

“On palju neid, kes peavad armastusväljendusi nõrkuseks, ning nad säilitavad ligipääsmatuse, mis tõukab teised eemale. Selline meelsus pidurdab osavõtlikkuse voolu. Kui suhtlus- ja õrnusimpulsi nii alla surutakse, need näruvad ning süda muutub kõledaks ja külmaks. Hoidugem sellest veast. Armastus ei saa kaua eksisteerida ilma seda väljendmata. Ära lase südamel, mis on sinu omaga seotud, nälvida *lahkuse* ja osavõtlikkuse tarbest” (Samas lk 107. Kalkdiki lisatud).

Küsimused aruteluks:

1. Vaadake klassis veelkord üle neljapäevase õppetüki lõpus olev küsimus: Ons meil tõesti tõde juhul, kui Tõde, Jeesus, ei ole meiega? Millised on teie mõtted vastuseks?

2. “Armastus ei saa kaua eksisteerida ilma seda väljendmata.” Mida see tähendab, ja miks esindab see põhimõtet, mis meile kogudusena on nii tähtis?

3. Vaata üle käesoleva nädala salmid, mis kõnelesid “täiuslik” olemisest. Kuidas peaksime öeldut mõistma? Millised on tavalised probleemid ja väärarusaamused, millega me kogudusena heitleme selle sõna kasutamise ja tähenduse koha pealt?

4. Kirjelda oma kogemust, kuidas teiste adventistide hoiakud on sind ja su usku mõjutanud. See tähendab, kas sinu vastu oldi lahke, ja kui nii, siis, kuidas lahkus sind mõjutas? Teisalt, kui sinu vastu oldi lahkusetu, kuidas see sind mõjutas? Jaga oma lugusid klassis teistega. Mida saad neist kogemustest välja noppida sellist, mis aitab su klassil paremini mõista lahkuse tähtsust tunnistustöös?

7. õppetükk: 6.–12. veebruar

Vaimu vili on headus

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Ps 51:10, 11; Jh 14:9; Rm 3:12–20; 7:7–12; Tt 2:14; Hb 1:2, 3.

Meelespeetav tekst: „Sest me oleme tema teos, Kristuses Jeesuses loodud heade tegude tegemiseks, nii nagu Jumal on juba enne meile seadnud, et me teeksime seda“ (Ef 2:10).

Pühakirjas ei tähenda headus mitte ainult õige käitumise ilmne-mist, vaid ka selle vastandi, kurjuse vältimist. Headus on tegudesse pandud pühadus. Headus on see, mida me teeme; muidu see ei olekski headus.

Gl 5:22 kasutatud sõna „headus“ (*agathosune*) tähendab tegutsevat, isegi pealetükkivat headust. See on midagi enamat kui suurepärase iseloom, see tähendab virgutavat iseloomu, mis väl-jendub heades tegudes.

Oleme sageli kuulnud, et kellelgi on „hea süda“ või „hea hing“. See mõte on teoloogias väga mitmetahuline (vt Jr 17:9), aga veelgi problemaatilisem päriselus. Hea süda või hea hing iseenesest ei tä-henda mitte midagi. Hea süda saab avalikuks heades tegudes, konk-reetses käitumises, praktilises elus teiste kasuks. Head kavatsused, head mõtted ja head motiivid on kenad ja neil on oma osa, kuid kaalule jäävad vaid head *teod*. Me petame endid, kui arvame teisiti.

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 13. veebruariks.

Pühapäev, 7. veebruar

Jumal on hea

Piiblis on headuse kõige olemuslikumat ja absoluutsemat tähendus omistatud vaid Jumalale. Siiski kasutatakse sõna „hea“ vabalt paljudes olukordades: on head ja kurjad inimesed (Mt 5:45); kristlased saavad teha head tööd (Ef 2:10); kõik, mis Jumal lõi, oli Tema silmis hea (1Ms 1:31); Jeesus ütles, et vaid Tema Isa taevast on hea (Mk 10:18). Vaid Jumala headus on täielik. Kõigil teistel on teatud määral headust, teatud mõõt võrreldes absoluutse standardiga.

Mida saame järgmistest salmidest teada selle kohta, kuidas Jumala headus meie elus ilmneb? 2Ms 33:19, Ps 25:8, 86:5, 107:21, Na 1:7, Rm 8:28. _____

Jumal ei avalda meile oma armastust mitte ainult sõnades, Ta on seda ilmutanud mitmel viisil.

Me näeme Tema headust ja armastust looduses. Isegi langenud maailmas, mida on räsitud haigused, epideemiad ja looduskatastroofid, avaldub looduses Jumala headus.

Mõtles inimsuhetele, armastusele, hoolivusele, teiste eest hoolitsemisele. Me oleme nendeks imelisteks tunneteks võimelised vaid seepärast, et Jumal lõi meid valmisolekuga teha head, ja Ta tegi seda seepärast, et Ta on hea.

Inimese seksuaalsus on ära rikutud nii koletul ja kujuteldamatul viisil, kuid siiski on selle südamikus Jumala headus ja armastus inimeste suhtes.

Missugune on Jumala headuse suurejoonelisim ilmutus inimese jaoks? Jh 14:9; Hb 1:2, 3. _____

Kirjuta üles, kuidas oled sina jõudnud Jumala headuse mõistmiseni. Kuidas oled hoolimata kõigist katsumustest õppinud tundma, et Jumal on sinu vastu hea? Kuidas saab Jumala headus sinu elus peegelduda? Jaga oma vastuseid hingamispäevakoolis.

Esmaspäev, 8. veebruar

Kõik on pattu teinud

Loe Rm 3:12–20. Kuidas näeme nende sõnade tõdenemist igal pool enda ümber? Kuidas näed neid sõnu enda elus? _____

Elu kurbloolisus on, et meie ümber on väga andekaid inimesi, meeldivaid inimesi, karismaatilisi inimesi, inimesi, kel on suurepäraseid oskusi ja kellest me sageli räägime kui headest, kuid tegelikult on nad seepoolt mädanenud. Sõna „hea“, nagu ka sõna „armastus“, võib nii kergekäeliselt ja odavalt kasutada, et see kaotab oma tõelise tähenduse. Kui me hoiame enda sees Jumala headuse mõtet, siis võime paremini aduda, milles tegelikult seisneb ka inimlik headus.

Kui sageli oleme kuulnud mittekristlasi rääkimas, et nad ei mõista kristlaste juttu inimese sünnipärasest patusest? Kas meie seas pole siis lõppeks inimesi, kes teevad head, kes on lahked, isetud ja kes suudavad tingimusteta armastada? Kas me kõik pole mitte selliseid inimesi näinud? Kuidas sa sellele vastaksid? _____

Vene kirjanik Fjodor Dostojevski kirjutas raamatu ajast, mil ta oli Siberi vangilaagris, mis oli mõeldud Venemaa kõige hullemate kurjategijate jaoks. Seal oli inimesi, kes olid sooritanud kõige jubedamaid ja õõvastavamaid kuritegusid, mida me suudame kujutada. Dostojevski kirjutab, kuidas need mehed olid võimelised aeg-ajalt tegema kõige paremaid ja lahkemaid tegusid. Mõte on, et ka kõige hullemad inimesed suudavad teha häid tegusid. Ja samas: kes poleks näinud tõeliselt head inimest, kes, kui teda sennapoole lükatakse, teeb üsna halbu tegusid?

Aga sina? Kas sa pole mitte võimeline tõeliselt headeks ja armastavateks tegudeks? Kas sa oled võimeline tõeliselt julmadeks ja kurjadeks tegudeks? Mida need vastused ütlevad sinu ja sinu vajaduse kohta Jeesuse järele?

Teisipäev, 9. veebruar

Jumala seadus ja headus

Loe Rm 7:7–12. Mida Paulus siin seaduse kohta ütleb? Miks ta rõhutab, et seadus on nii hea? _____

Probleem, mis Jumala seaduse vääritimõistmisel tekib, on see, et inimesed, ei mõista selle osa päästeplaanis. Kui me läheme oma kaebusega arsti juurde, siis ravimisele eelneb diagnoos. Segadus tekib siis, kui me ajame ravi ja diagnoosi segamini. Jumala seadus ei ole mitte ainult mõõdupuu, vaid ka päästeloos diagnostika. Paulus ütleb lihtsalt, et ilma seaduseta me ei teaski, et me oleme pattu teinud. Seadus diagnoosib meil kõigil patu. Ilma selle diagnoosita ei ole meil mingit ajendit tulla Jeesuse juurde paranema.

Päästeplaanis on seadus asendamatu, kuna ilma seaduseta pole pattu ja ilma patuta pole mingit vajadust Päästja järele.

Taavet kirjutab: „Sinu tahtmist, mu Jumal, teen ma hea meelega, ja sinu Seadus on mu südames“ (Ps 40:9). Miks arvavad paljud, et seaduse pidamine on koormaks? _____

Me mõtleme seadusest kui keelust – sa ei tohi. Ja selles on ka osake tõtt. Siiski on lõpmatu palju rohkem seda, mida me võime teha, kui neid, mida me ei või teha. Mõtle Jumala seaduse pidamise praktilistele hüvedele. Mõtle, kuidas see parandab sinu elukvaliteeti täna. Kas me ei peaks usaldama Jumala headust, teades, et kui Tema midagi keelab, siis see ei ole meile mitte hea?

Kas käsu pidamine on sinu arvates koorem? Kui nii, siis miks? Kui Piiblis on kirjas, et seadusega kooskõlas elamine on rõõm, siis mida teeme meie valesti, et käsk muutub meie jaoks koormaks?

Kolmapäev, 10. veebruar

Elu headuses

„Kas etiooplane saab muuta oma nahka või panter oma täpe? Sel juhul saaksite head teha ka teie, kes olete harjunud kurja tegema.“ (Jr 13:23)

See lõik annab lihtsa ülevaate inimloomusest, mida me ei saa kerge vaevaga muuta, eriti oma iseloomu halbu külgi. (Küsi abielurahvalt, kui kerge on oma abikaasat muuta!) Kui me võtame selle mõtte taustaks, suudame ehk paremini mõista, miks meie vaimulik arusaam headusest on üüratult sügavam ja selle sõna kasutamine piiratum kui tavakeele kasutuses. Headus Vaimu viljana on midagi enamat, puudutades vga inimese iga mõtet, sõna ja tegu. See tähendab, et ka motiivid iga hea teo taga peavad olema õiged. See tähendab, et hea inimese seest voolab õigus (õiged teod), mis saab alguse pühendumisest Jumalale ja armastusest Tema vastu.

„Loo mulle, Jumal, puhas süda ja uuenda mu sees kindel vaim!“ (Ps 51:12). „Kuidas hoiab noor inimene oma teeraja selge?“ (Ps 119:9). Missugune on nende salmide sõnum heaks saamise kontekstis? _____

Võrdle neid salme sellega, mida Paulus kirjutab Rm 7:18. Kuidas on need mõtted omavahel seotud? _____

Paulus väljendab kirjas roomlastele (7. ptk) oma pettumust, et vaatamata headele kavatsustele ei ole tal jõudu ise head teha (s 18, 19). Kuid 8. peatükis (s 1–4) paljastab ta kristlase saladuse, kuidas sellest dilemmast üle saada. Mis see saladus on? Arutlege mõtte üle, mida tähendab elamine Vaimus. Kuidas seda saavutada?

Üks asi on tunnistada, et jah, me oleme patused, kes vajavad armu ja et meie head teod ei saa meid päästa. Miks peaksime olema hoolikad, et me ei hakkaks seda õpetust kasutama vabandusena lihas elamisele? Kas oled leidnud end just nii mõtlemas? Kui nii, siis miks kõigub selline suhtumine väga ohtlikul pinnal?

Neljapäev, 11. veebruar

Headus paistab välja

Kuigi me ei saa öelda, et meid päästetakse tegude kaudu, saab siiski öelda, et verehinnaga ostetud Jumala poegade ja tütaradena oleme päästetud selleks, et meie elu kuulutaks headest tegudest. Jeesus ütles, et nii nagu puud tuntakse selle viljast, teatakse meid selle järgi, missugust elu me elame. Jeesus kannab heade tegude mõtet veelgi edasi, öeldes, et need, kes ei tee oma elus häid tegusid, ei saa taevariiki (Mt 25:41–46).

Loe Ef 2:10 ja Tt 2:14. Missugune on nende salmide sarnane sõnum ja miks on see nii oluline igapäevaks, kes tunnistab Kristuse nime? _____

Me oleme patused, me oleme rikkunud Jumala seadust ja me kõik vajame Päästjat. Kuid samas on meile Piiblis antud töötused, et kui me alistume Jeesusele, kui me valime elu Vaimus, mitte lihas, siis me võidame ja saame elada elu, mis peegeldab Jumala headust. Me saame „käia uues elus“, nagu Paulus ütleb (Rm 6:4). Kuna me oleme „koos temaga maha maetud ristimise kaudu surmasse“, saame me arvestada „endid olevat surnud patule, aga elavat Jumalale Kristuses Jeesuses“ (s 11).

Me saame olla piibellikult mõttes head. Mitte selles mõttes, et me teenime ära oma pääste, vaid et meie süda, meie motiivid, meie teod ilmutavad maailmale Jumala olemust, keda me väidame end teenivat. Muidugi tähendab see endale suremist, see tähendab tahtlikkust teisi teenida, see tähendab igapäevast võitlust lihas ja meie süda peab olema alandlik patukahetsuses, kui me eksime –, kuid me saame ja peame elama usus, mida me tunnistame.

Mil määral suudad sa võtta omaks võiduka kristliku elu töötused, mis meile on antud? Mis hoiab sind tagasi, et need töötused ei saa sinu omaks? Neid pakutakse meile nii hea hinnaga!

Reede, 12. veebruar

Edasiseks uurimiseks: „Me ei tunnista Jumalast vaid tõe jutlustamise või kirjanduse levitamise läbi. Meenutagem, et Kristuse sarnane elu on kõige võimsam argument, mis kristluse kasuks räägib ja et võltskristlik iseloom teeb maailmas palju enam halba kui maailmainimese iseloom“ (Ellen G. White, *Tunnistused kogudustele*, vol 9, lk 21).

„Kristluse tunnus ei ole silmnähtav märk, see ei ole risti või krooni kandmine. Kristlik elu ilmneb selles, kuidas me oleme Jumalaga ühendatud. Meie iseloomu muutumine, mis on armust teoks saanud, tunnistab maailmale, et Jumal saatis oma Poja meid lunastama. Kõige tugevam argument evangeeliumi kasuks on armastav ja armastusväärne kristlane“ (Ellen G. White, *Terviseteenistus*, lk 470).

Küsimused aruteluks:

1. Lugege oma klassis ette pühapäevase osa vastused ja arutlege nende üle: milles me näeme Jumala headust.

2. Missugusel praktilisel viisil saame üksikisiku või koguduse-na väljendada teistele Jumala headust? Kas sinu kogudus teeb oma kogukonnas head? Kui sinu kogudus ära kaoks, kas naabrid jääksid millestki ilma?

3. Piiblis on kirjas, et Jumala seadus on hea. Ja me teame, et see on nii. Kuidas saab seda siiski ka halvasti kasutada? Kuidas saab seadust vääriti mõista ja mis on sellise teguviisi tagajärjed?

4. Mõtisklege selle ajatu filosoofilise küsimuse üle: kas me peame midagi heaks, kuna Jumal ütleb, et see on hea? Või ütleb Jumal, et see on hea, kuna see on juba enne hea?

5. Arutlege klassis Lk 18:18, 19 salvide üle. Mida Jeesus seal ütleb? Kuidas me peaksime Tema sõnu mõistma?

6. Korraldage oma klassiga diskussioon. Jagage endid kahte leeri: ühed peavad seisma argumendi poolt, et inimene on oma olemuselt hea, ja teised, et inimene on oma olemuselt halb. Ärge võtke oma väidete aluseks Piiblit, vaid oma arusaamad nägemused maailmast kui tervikust.

8. õppetükk: 13.–19. veebruar

Vaimu vili on ustavus

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Mt 25:1–13; Lk 16:10; 1 Ts 5:23, 24; 2Tm 3:1–5; Hb 11.

Meelespeetav tekst: „Ärgem tüdigem head tehes, küll me omal ajal ka lõikame, kui me enne ära ei nõrke!“

Vaimu vilja, mida me tunneme ustavuse nime all, võiks nimetada ka truuduseks. See annab mõista vastupidavusest, eesmärgile kindlaks jäämisest, eriti siis, kui tee on konarlik.

Ustavus tähendab vankumatut püsijäämist. Sellel mõttel on mitu sünonüümi: lojaalsus viitab kõikumatule truudusele; püsivus tähendab, et ei ole ebakindlust; vankumatu tähendab nii tugevat truudust oma põhimõtetele, et neid ei saa mingi hinnaga kõrvale heita; resoluutne rõhutab kõigutamatut kindlust.

Kuigi usk ja ustavus on väga lähedalt oma tähenduse poolest seotud, ei ole need päris üks ja sama. Usk on vääramatu vägi, mille me saame kingina Jumalalt, selle läbi me usume reaalsust, mis meile praegu on kättesaamatu ja nähtamatu. „Usk on loodetava tõelisus, nähtamatute asjade tõendus“ (Hb 11:1). Ustavus on sellest sisemisest ususüsteemist väljapoole kasvav eluviis. Kui me usume Jumalasse, siis me oleme ustavad. Ustavuse teod on meie usu näitajad ja niidid, mis köidavad meie usu ja käitumismustrid omavahel kokku.

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 20. veebruariks.

Pühapäev, 14. veebruar

Jumal on ustav

„Issand, vägede Jumal, kes on nii võimas kui sina, Issand? Ja sinu ustavus on sinu ümber.“ (Ps 89:9)

Kõigi Vaimu viljade puhul on Jumal meie eeskuju, kellest me peaksime õppima, nii ka ustavusega. Jumal on praegu sama ustav kui kolm miljardit aastat enne maailma loomist. Kolme miljardi aasta pärast on Ta sama ustav nagu siis, kui Ta määras igaviku. Miski ei eksita Teda Tema ülimalt kursilt.

Pane tähele Jumala ustavuse tunnuseid:

1. Jumala ustavusel ei ole piire: „Su ustavus ulatub ülemate pilvedeni“ (Ps 36:6).

2. Jumala ustavus on kindel: „Kuid on heldust ma ei tühista ega tee valeks oma ustavust“ (Ps 89:34).

3. Jumala ustavus on suur: „Sinu ustavus on suur!“ (Nl 3:23).

4. Jumala ustavus on on taevane: „Sest ma ütlen: Igaveseks sa ehitasid helduse, taevastesse sa rajasid oma ustavuse.“ (Ps 89:2)

Kirjuta välja õnnistused, mis meile Tema ustavusest tulenevalt osaks saavad:

1Kr 10:13

1Ts 5:23, 24

2Ts 3:3

Hb 10:23

Miks on Jumala ustavus kristlikus elus nii oluline? Meenuta oma elust seiku, kui teadmine, et Jumal on ustav, aitas sind kriisist läbi tulla. Missugune ülalloetletud õnnistustest on igapäeva-elus sinu jaoks kõige südamelähedasem?

Esmaspäev, 15. veebruar

Ustavusetus: lõpuaja märk

Loe Lk 18:8. Millele Jeesus oma küsimusega vihjas? _____

Apostel Paulus kirjutab, et „kurjad inimesed ja petised lähevad aga ikka pahemaks, eksides ise ja eksitades teisi“ (2Tm 3:13). Tänapäeva inimesed on samasugused nagu Moosese ja Pauluse päevil. Siiski võib väita, et tänapäeva maailm muudab patustamise kergemaks, isegi julgustab patustamist. Teisisõnu, meie keskkond muutub patu suhtes järjest vastuvõtlikumaks ja langenud inimloomus tahab seda muidugi ära kasutada. Meile reklaamitakse pidevalt enesekeskust. Kõik meie ümber kutsub üles ennast kiitma: miks oodata, miks endale keelata, miks ohverdada, miks mitte vooluga kaasa minna? Me kuuleme pidevalt: „Luba seda endale, sest sa oled selle ära teeninud!“ või midagi muud sarnast.

Loe 2Tm 3:1–5. Missuguse esimese iseloomustaja siit leiame? Kuidas näeme seda tänapäeval enda ümber? _____

Käesolev põlvkond ei ole küll esimene, kes on isekas, kuid ainulaadne on see, et seda isekust lausa soovitatakse. Meile hüütakse: „Ole esimene!“, „Armasta kõigepealt iseennast!“ Enesekesksusest on oma niidid välja ajanud veel teine fenomen: vastutustundetuse. Nagu naelapea pihta, kehtivad selle põlvkonna kohta sõnad: „On neid, kes neavad oma isa ega õnnista oma ema. On neid, kes iseene silmis on puhtad, kuid ei ole oma saastast puhtaks pestud.“ (Õp 30:11, 12) Näib, et tänapäeval asetatakse kõik see, mis kellegagi viltu on, kellegi teise õlule, tavaliselt vanemate õlule.

Kuidas on massimeedia sütitatud ustavusetust isegi koguduseliikmete seas? Ole iseenda suhtes aus: kuidas on see mõjutanud sinu mõtlemist? Võta samm tagasi ja küsi endalt, kuidas võib see, mida sa loed, vaatad ja kuulad, mõjutada negatiivses suunas sinu ustavust Jumalale?

Teisipäev, 16. veebruar

Ustavuse eeskujud (Heebrealastele 11)

Loe Hb 11 nimekirja inimestest, kes on meile seatud ustavuse eeskujudeks. Vali kolm inimest ja kirjuta, milles avaldus nende ustavus, ka raskuste, katsumuste ja kiusatuste keskel. Mida nad tegid, mis nende ustavusest märku andis? Vaata ka, missugused olid nende raskused, katsumused ja kiusatused. Mil viisil kehtivad need põhimõtted ka meie elus täna, olgugi et meie elukeskkond on muutunud?

1. _____

2. _____

3. _____

Mõtle, kui hõlpsalt oleks võinud keegi neist muutuda julguse-
tuks. Mõtle Joosepile kaevus või Saarale ootamas ja ootamas ja
ootamas töötatud last või Moosesele, keda ahvatlesid kuningriigi
rikkused vastandina „vaevale koos Jumala rahvaga“ (s 25). Me ki-
pume neist inimestest mõtlema, nagu olnuksid nad elust suuremad,
veidi nagu üliinimesed, aga nad olid siiski sama reaalsed nagu meie,
sama aldis patule, sama nõrgad kahtluste suhtes, nad tundsid sama-
moodi hirmu ja langesid. Hoolimata nende kõigist nõrkustest ja vi-
gadest näitasid nad üles ustavust, nad käitusid vastavalt oma usule
ja Jumal sai neid kasutada märkimisväärteteks tegudeks.

**Mis on sinu väljakutse ustavaks jäämise juures? Jaga need
kahte rühma: 1. need tõigad, mida sa ise muuta ei saa, ja 2.
need, mis sa saad oma elust eemaldada.**

Kolmapäev, 17. veebruar

Ustavus igapäevaelus

„Kes on ustav pisimas, see on ustav ka paljus, ja kes on ülekohtune pisimas, see on ülekohtune ka paljus“ (Lk 16:10).

Kuidas oled näinud selle põhimõtte teokssaamist enda elus? Kui me ei ole ustavad väheses, miks peaksime arvama, et oleme ustavad suurtes asjades? _____

„Maailm tunneb suurt puudust inimesete järele, keda ei saa müüa ega osta, inimestest, kes on oma hingepõhjas ustavad ja ausad, inimestest, kes ei karda pattu nimetada selle õige nimega, kelle südametunnistus on suunatud tõe, nii nagu kompassinõel näitab alati põhja, inimestest, kes seisavad õiguse eest ka siis, kui taevad langetaksid“ (Ellen G. White, *Haridus*, lk 57).

Järgmised sõnad on ustavuse osad:

Usaldusväärsus – see tähendab, et me saame inimese peale loota. Millal keegi sind viimati alt vedas? Kas sa mäletad, mis tunde see sinus tekitas? Mida ütleb usaldusväärse puudumine sinu iseloomu kohta?

Ausus – see on tõele ustavaks jäämine. See tähendab, et sa ei varasta ega valeta. Ausus on tugeva iseloomu nurgakivi, mis peaks ilmnema iga päev meie elus.

Väärikus – see on nagu aukodeks. Kui sa oled väärikas, on sul teatud väärtused ja uskumused, mille järgi sa oma elu sätid. See tähendab, et sa austad ka teiste väärtusi ning uskumusi. Ka väärikus on iseloomu üks aluskividest.

Lojaalsus – see on truudus. See tähendab kellegi kõrvale jäämist ka siis, kui aeg on raske. Lojaalsus on väga oluline sõpruses. Kas lojaalsus kannatab välja halva teo sõbra suhtes? Kas lojaalsusel on piirid? Kuidas on võimalik nii hea omadus nagu lojaalsus üle piiride viia?

Vaata neid omadusi lähemalt. Kui hästi sinul neis kategooriates läheb? Millises vallas saaks olukord olla parem? Ja mis kõige tähtsam: missuguseid muudatusi vajad, et sinust saaks ustavam inimene, kui sa praegu oled? Kuidas need vajalikud muudatused teha?

Neljapäev, 18. veebruar

Lõpuni ustav

Kas me elame teise Suur Pettumuse ajal? Mitte et me oleksime määranud Kristuse teise tulemise aja, kuid see pettumus on sama reaalne, kui mitte sügavam, ja see on: teise tulemise tahaplaanile jätmine, selle tähtsuse vähendamine; kui mitte muul põhjusel, siis seepärast, et me eeldasime, et praeguseks on Jeesus juba tulnud.

Loe Mt 25:1–13. Pane tähele, et kõik, kes peigmeest ootasid, jäid magama. Kui peigmees lõpuks tuli ja kõik üles ärkasid, oli viie jaoks juba liiga hilja. Kuidas võime meie täna, 21. sajandil, olla ohus jääda ukse taha? _____

Loe Mt 24:44–50. Pane tähele, kuidas arutu sulane muutis oma eluviisi, kui ta jõudis arusaamisele, et isand ei tule tagasi nii pea, nagu tema oli eeldanud. Mis on selle lõigu sõnum meile, kes me tunnetame, et Jeesuse tulek viibib? _____

Sündmused ei ole kätte jõudnud nii kiiresti, kui me oleme oodanud, kuid me toetume töötusele, mis on kirjas Gl 6:9: „Ärgem tüdigem head tehes, küll me omal ajal ka lõikame, kui me enne ära ei nõrke!“

21. sajandi Jumala rahvas ei seisa silmitsi küsimusega, kas Jumal jääb ustavaks. Me peaksime nüüdseks teadma, et Tema on ustav kõiges, mida on töötanud. Peamine küsimus on: kas *mina* jään lõpuni ustavaks?

Me võime enda ümber juba praegu, olevikus, leida vastuseid sellele küsimusele: kas *mina* jään ustavaks? Missugune on sinu vaimuliku elu suund? Kas sa pühendad ennast igapäevaselt Jumalale, kas sa kasvad armus ja ustavuses, või oled sa aeglane, natukese haaval edasi liikuja, oled sa ennast lõdvaks lasknud, mugandudes selle maailma viisidega? Mida ütleb sinu vastus sinu enda ja sinu elu kohta Issandas?

Reede, 19. veebruar

Edasiseks uurimiseks: „Aga just nii nagu planeedid universumis liiguvad kõrvalekaldumatult oma trajektoorigil, nii ei tunne Jumala töötused kiirustamist ega viivitust. Pilkase pimeduse ja suitseva sulatusahju sümboolika kaudu oli Jumal kõnelnud Aabrahamile Iisraeli vangipõlvest Egiptuses ning kuulutanud, et nende võõrsiloleku aeg kestab 400 aastat. „Pärast seda,“ ütles Ta, „tulevad nad ära suure varandusega“ (1Ms 15:14). Selle kuulutuse vastu võitles asjatult kogu vaarao impeeriumi sõjajõud. Just selsamal päeval, millest kõneles jumalik töötus, «sündis see, et Jehoova väehulgad läksid Egiptusest välja» (2Ms 12:41). Sama kindlalt oli taevasel nõupidamisel otsustatud Kristuse tulemise tund. Kui suur ajakell jõudis selle hetkeni, siis sündis Jeesus Petlemmas“ (Ellen G. White, Ajastute igatsus, lk 32).

Küsimused aruteluks:

1. Mis on sinu kultuuris sellist, mis tekitab raskusi neile, kes tahavad Jeesusele ustavaks jääda? Kuidas nendest üle saada? Kuidas saame aidata neid, kes on komistanud, kes on raskustes?
2. Mõtle sellele, mida sa oled viimase 24 tunni jooksul lugenud, vaadanud, kuulanud. Kas need kinnitavad sinu usku või töötasid need sinu usu vastu? Mida sa oma vastusest järeldada saad?
3. Mõtle lojaalsusele. Millal on lojaalsus hea? Kas see on alati hea? Kas ja millal võib tekkida olukordi, kui, olles lojaalne kellelgi teisele, oleme samas ebalojaalsed Jumalale?
4. Kas ja missugune oht võib meid varitseda, kui ustavus muutub meie jaoks kinnisideeks? Kas on võimalik, et me võime selles küsimuses liiga kaugele minna?
5. Missugusel praktilisel viisil saame oma koguduses ja kodus hoida silme ees Jeesuse teise tuleku reaalsust? On tõsi, et mida rohkem aega kulub, seda kergem on Jeesuse tulemine unustada ja vajuda valedesse mõtte- ning tegutsemismustritesse. Kuidas me saame rõhutada Jeesuse teise tulemise olulisust, eriti nende seas, kes on juba pikka aega koguduses olnud? Kuidas me saaksime ise Jeesuse tulemisse tulisemalt suhtuda?

9. õppetükk: 20.–26. veebruar

Vaimu vili on tasadus

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: 1Ms 50:20; Mt 5:5; 11:29; Rm 12:3; Gl 6:1; Fl 2:2, 3; 1Pt 3:4.

Meelespeetav tekst: „Õndsad on tasased, sest nemad pärivad maa“ (Mt 5:5).

Mis on tasadus? See on alandlik suhtumine Jumalasse ja õrn suhtumine inimestesse – kui me teadvustame, et Jumalal on kontroll kõige üle ja et me saame Teda usaldada, isegi kui kõik ei suju meie tahtmise kohaselt, mis ju nii sageli juhtub (kas mitte?). Tasane inimene on kindel – mitte endas, vaid Jumalas.

Kuigi nõrkus ja tasadus võivad näida sarnased, ei ole need üks ja sama. Nõrkus tekib negatiivsetes oludes, selle tunnuseks on jõuetus või julgusetus – neid sõnu ei saa kasutada Jeesuse kirjeldamiseks. Tema ütles: „Võtke endi peale minu ike ja õppige minult, sest mina olen tasane ja südamest alandlik“ (Mt 11:29). Tasadus on inimese otsuse tulemus, kui inimene on kindel oma otsuses usaldada Jumalat ja toetuda Temale – selle vastand on oma tahtmise läbisurumine. Seega kasvab tasadus välja jõust, mitte nõrkusest.

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 27. veebruariks.

Pühapäev, 21. veebruar

Tasane ja südamest alandlik

„Võtke enda peale minu ike ja õppige minult, sest mina olen tasane ja südamest alandlik ja te leiate hingamise oma hingedele“ (Mt 11:29). Mis on Jeesuse öeldu sõnum? Kuidas saab tasadus ja südamest alandlik olemine meie hingele hingamist anda?

Tasadus tähendab enda plaanide eest võitlemise täielikku lõppu, see on usk, et Jumal võitleb ise omade eest. Tasadus on enesekindluse ja enese huvide vastand. See kasvab välja usaldusest Jumala headusesse ja sellesse, et Tema kontrollib kõiki olukordi. Tasane inimene ei ole hõivatud iseendaga (vt Lk 22:42) – selline suhtumine on võtmetähendusega hingele hingamise leidmisel. Kas meie keeristormid ja ärritus ei ole nii sageli põhjustatud sellest, et me otsime vaid seda, mida me ise endale tahame? Tasane inimene on iseendale surnud, selleks on vaja usku, julgust ja püsivust – maailm ei seosta neid omadusi tasadusega.

Loe Rm 12:3. Kuidas on selles salmis esindatud tasadus? Mil viisil on just selline mõte aluseks tasaduse mõistmisel? _____

Ef 4:2 on veel üks salm, mis aitab meil mõista tasaduse tähendust. Pane tähele, kuidas see on seotud salmiga Rm 12:3: mõlemas rõhutatakse, et uhkus ja isekus on kristliku elu vastand. Miks peaks keegi kristlane üldse millegi pärast uhke olema? Kas me pole mitte kõik patused? Kas me kõik ei oleks mitte igavesele hävimisele määratud, kui poleks Jeesust? Kas me kõik ei sõltu mitte iga hingetõmbe tegemisel, iga südamelöögi juures Jumalast? Kas iga and ja talent, mis meil on, ei tule mitte Jumalalt? Mille üle on meil siis uhkust tunda? Mitte millegi! Tõepoolest, teades, mis on meie pääsemise hind, peaksid kristlased olema kõige alandlikumad ja tasasemad inimesed maa peal.

Mõtle sellele, et me sõltume igas viimses kui pisasjas Jumalast. Kust siis tuleb see uhkus ja ülbus sinu südames ja kuidas sellest lahti saada?

Esmaspäev, 22. veebruar

Tasaduse eeskujud

Kas sa mäletad seda rasket hetke, mil Aabraham pidi oma nõo Lotiga maad jagama? (Vt 1Ms 13:8, 9.) Missuguse õigustuse oleks võinud Aabraham välja käia parema maa võtmisel iseendale, mõeldes sellele, et Jumal oli talle töötanud, et tema järeltulijatest saab suur rahvas? Selle asemel lubas Aabraham Lotil esimesena valida, öeldes, et ta võtab selle, mis jääb järele. Kuidas ilmestab selline teguviis tasadust?

Pea igaüks teab lugu sellest, kuidas Joosep müüdi Egiptusesse orjaks ja müüjaiks olid tema oma vennad. Loe uuesti seda lugu, kuidas vennad nüüd Joosepi juurde Egiptusesse tulevad, paludes temalt toitu (1Ms 45). Kuidas määras just Joosepi tasadus selle, mis-moodi ta oma vendadega käitus? Kui ta ei oleks olnud tasane, mida ta siis arvatavasti teinud oleks? Kuidas on 1Ms 50:20 näidis tasaste maailmavaatest?

Kui Taavet oli noor, määrati ta Iisraeli järgmiseks kuningaks. Kuningas Saul sai selle peale väga kadedaks ja ta jälitas aastaid Taavetit ja tema mehi, peas ainus mõte: tappa. Taavetil oli kaks korda võimalus Saul tappa (1Sm 24:3–7; 26:7–12). Kui Taavet ei oleks olnud tasane, siis mil viisil ta oleks võinud Sauli tappa? Miks on meil nii kerge kasutada vaimulikku ettekäänet millegi tegemiseks, mis on tegelikult vaid meie endi huvides?

4Ms 12:3 on Moosest kirjeldatud kui kõige alandlikumat meest maa peal. Kuid tema otsustavad teod ei näi kokku langevat alandlikkuse kontseptsiooniga. Tema nõue vaaraole Iisraeli rahvas vabaks lasta oli jõuline ja sellele järgnesid teod. Kui Iisrael kummardas kuldvasikat, süttis temas viha ja enne kui see möödus, võttis ta kuldvasika, jahvatas selle pulbriks, puistas selle vette ja sundis Iisraellasi seda vett jooma (2Ms 32:19, 20). Kuidas peaksime mõistma Moosese alandlikkust?

Alandlikkuse suurim eeskuju on loomulikult Jeesus (Mt 11:29). Missuguseid näiteid tead Tema alandlikkusest? Kuidas avaldus Tema alandlikkus näiteks Jh 18:21–23?. Või Mt 26:39? Samas on ka lugu-sid, kui Jeesus ei tundugi meile nii alandlik, nagu näiteks rahavahe-tajate väljakihutamine templist või kõik need korrad, kui Ta vastan-dus variseridele ja teistele nende silmakirjalikkuse pärast. Kuidas aitavad need näited meil mõista, et alandlikkus väljendub mõnikord väga jõuliselt?

Mis on neil alandlikkuse ilmingutel ühist? Mida võime neist õppida sellist, mis aitaks meil paremini mõista, mis alandlikkus on ja mida ta ei ole?

Teisipäev, 23. veebruar

Alandlikkuse tähtsus

„Otsige õiglust, otsige alandlikkust, vahest leiate varju Issanda vihapäeval!“ (Sf 2:3). Alandlikkus on uhkuse vastand. Tänapäeval rõhutatakse väga seda, et inimesel peab olema enesehinnang. Millal kasvab enesehinnang liiga kõrgele ja muutub uhkuseks?

Alandlikkus on oluline Jumala Sõna vastuvõtmisel. „Võtke tasaduses vastu sõna, mis teisse on istutatud ja suudab päästa teie hinge“ (Jk 1:21). Inimene, kellel ei ole alandlikku vaimu, ei saa Jumala Sõna vastu võtta, kuna temas tekib huvide konflikt. Miks see nii on?

Alandlikkus on hädavajalik tõhusaks tunnistamiseks. „Vaid pühitsege Issandat kristust oma südames, olles alati valmis kostma igäihele, kes teilt pärib aru lootuse kohta, mis teis on“ (1Pt 3:15).

„Meie mõju teistele ei sõltu nii palju sellest, mida ütleme, vaid kes me oleme. Inimesed võivad arvustada meie mõttelaadi ja trotsida seda, nad võivad eitada meie üleskutseid, kuid omakasupüüdmatu armastusega täidetud elu on tunnistus, millele ei saa vastu vaielda. Põhimõttekindlal elul, millele on omane Kristuse alandlikkus, on vastupandamatu vägi!“ (Ellen G. White, *Ajastute igatsus*, lk 142).

Alandlikkus ülistab Jumalat. 1Pt 3:4 on kirjas: „...tasase ja vaikse kadumatuse ilus, mis on Jumala silmis palju väärt.“

„On õige armastada ilu ja seda igatseda, kuid Jumal soovib, et me armastaksime eeskätt kõrgeimat ilu, mis on kadumatu. Ükski väline kaunistus ei ole väärtuselt võrreldav „tasase ja vaikse vaimu“ iluga või selle „valge ja puhta lõuendiga“ (Ilm 19:14), mida kannavad kõik pühad. See riietus muudab nad kauniks ja armastusväärseks juba siin, tulevases elus aga on see nende sisepääsu tagatiseks taevase Kuninga paleesse. Tema töötus on: „Nad peavad minuga käima valgeis riideis, sest nad on seda väärt“ (Ilm 3:4).

Kuidas võib välise ilu rõhutamine minna vastuollu Vaimu vilja arendamisega, eriti alandlikkuse vilja puhul? Kui sinus kasvab alandlikkuse vili, kuidas peaks sinu elu erinema varasemast? Missuguseid muutuseid oled enda elus alandlikkuse vallas täheldanud alates ajast, mil sa võtsid Kristuse vastu? Missuguseid suhtumisi, mis muudavad alandlikuks olemise raskemaks, võid sa endas hellitada?

Kolmapäev, 24. veebruar

Alandlikkuse vilja praktiseerimine

Alandlikkus väljendub selles, kuidas me teistesse suhtume. See tähendab, et alandlikkus on aktiivne, avaldudes meie sõnades, suhtumistes ja tegudes. Sa võid ju mõelda, et sa oled alandlik, aga see ei tähenda tingimata, et sa oledki. Alandlikkus peab välja paistma.

Kuidas väljendub järgmiste salmide põhjal alandlikkus meie elus? Miks on neis olukordades alandlikkus niivõrd oluline?

Mt 5:39 _____

Mt 18:21, 22 _____

Gl 6:1 _____

2Tm 2:24, 25 _____

Tt 3:2 _____

Fl 2:2, 3 _____

Nagu juba eespool öeldud, seostakase alandlikkust ja nõrkust ekslikult omavahel. Alandlikkus on hoopis midagi muud. Loe veelkord tänaseid salme. Kas sa näed, kuidas alandlikkus nõuab jõudu, moraalselt ja vaimulikku jõudu, et neis olukordades esile tulla?

Kui alandlikkus on Vaimu vili, siis tuleb see Jumalalt, mitte meist endist. Me peame end igapäevaselt Jumalale alistama, igapäevaselt tahtlikult usus kuuletuma, siis avaldub alandlikkus ka meie elus.

Neljapäev, 25. veebruar

Alandlike tasu

E. D. Husle ütles: „Alandlikkus on kummaline asi. Kohe, kui sa mõtled, et oled alandlik, oled sa selle juba kaotanud.“

Üks väikelinn tahtis tunnustada ja autasustada oma kõige alandlikumat kodanikku. Nad viisid oma väikeses kogukonnas läbi uuringu, et see üks inimene välja selgitada. Tseremooniale tulid kohale kõik olulised inimesed, alandlikemale inimesele oli valmis tehtud õlapael, millele oli kirjutatud: „Linna kõike alandlikum inimene“. Aga juba järgmisel päeval pidid nad selle lindi temalt ära võtma, kuna ta kandis seda!

Kuidas mõistad sina töotusi ja tasu, mida järgmistes salmides on mainitud?

Ps 22:26 _____

Ps 25:9 _____

Ps 37:11 _____

Ps 147:6 _____

Js 29:19 _____

Mt 5:5 _____

Need salmid toovad meile lohutust, kuna on aegu, mil alandlikke kasutatakse ära. Kuid me oleme õppinud, et alandlik ei soovi end nähtavaks teha mitte inimeste, vaid pigem Jumala ees. Ja Jumal töötab ülendada alandlikke. Selle tasu osaliseks saab juba siin maa peal ja kohe kindlasti igavikus uues taevas ja uuel maal.

Reede, 26. veebruar

Edasiseks uurimiseks: „Kristust ei saa südamesse ära peita või luku taha panna nagu hinnalist varandust, midagi pühalikku ja magusat, mida saab siis üksinduses nautida. Kui Kristus on meie südames, on see võrreldav veega kaevus, mis annab igavest elu, värskendades kõiki, kellega me kokku puutume. Me peame Kristust tunnistama avatult ja julgusega, nii et meie iseloom tunnistaks alandlikkusest, tasadusest ja armastusest, kuni inimesi hakkab selle ilu ja pühadus võluma. Kui me hoiame oma religiooni nagu parfüümi pudelis, et selle lõhn ei hajuks, ei ole see parim eluviis. /—/

Kristuse rahu – seda ei saa raha eest osta, briljandid ei ole maksevahendiks, tarkus ei saa seda sulle tagada – see on Jumala and. Kristuse religioon – kuidas küll teistele selgeks teha nende kaotus, kui nad ei praktiseeri oma igapäevases elus selle pühasid põhimõtteid? Kristlase vägi seisneb Kristuse *alandlikkuses ja tasaduses*. See on hinnalisem kui kõik see, mida geenius suudab välja mõelda või mida rikkuste eest saab osta. Kõigest sellest, mida otsitakse, hinnatakse ja tahetakse omandada, ei ole Jumala silmis midagi väärtuslikumat kui puhas süda, tänulikkusest ja rahust pakatav meelelaad.“ (Ellen G. White, *Tervisenõuanded*, lk 400, 403. Kursiiv lisatud)

Küsimused aruteluks:

1. Jumal töötab anda rõõmu nende ellu, kes on alandlikud. Mille pärast alandlikud rõõmustavad? Paku mitu põhjust. Kuidas parandab alandlikkuse kui Vaimu vilja kasutamine sinu igapäevast elu?

2. Mil viisil võidakse alandlikkus nõrkusega segi ajada?

3. Meie arutelu alandlikkuse üle tõstatab ühe tähtsa küsimuse: kas kristlased ei seisa kunagi oma õiguste eest väljas? Kas me laseme teistel endid kasutada jalamatina, kellele pidevalt peale astutakse ja kes ennast kuidagi ei kaitse? Kas siin peaks valitsema tasakaal ja kui, siis kuidas see saavutada?

4. Nietzsche ütles, et kristlus kui religioon on sündinud nõrkadest, kel ei olnud jõudu ja kes võtsid omadused nagu alandlikkus ja tasadus ning muutsid need millekski heaks, millekski, mille poole püüelda. Kuidas sa sellisele argumendile vastaksid?

10. õppetükk: 27. veebruar – 5. märts

Vaimu vili on enesevalitsus

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Km 13–16; 1Kr 9:24–27; Fl 4:8; Kl 3:1–10; Hb 12:1, 2; 1Jh 2:15, 16.

Meelespeetav tekst: „Vaid ma löön oma ihu ja teen ta oma orjaks, et muile jutlustades ma ise ei muutuks väärituks“ (1Kr 9:27).

Kuigi Paulus loetleb Vaimu viljade seas (Gl 5:22, 23) enesekontrolli (mõnikord tõlgitud ka kui „kannatlikkus“) viimasena, ei ole see kindlasti mitte vähima tähtsusega Vaimu vili. See võiks olla ka esimene, kuna see on väga oluline omadus teiste Vaimu viljade küpsemisel. Võiks öelda, et enesekontroll on liim, mis kõiki teisi omadusi koos hoiab.

Nagu kõik teised Vaimu viljad on ka enesekontroll armuand. Seda on nimetatud ka „distsiplineerivaks armuks“: armuks, kuna see on ilma tasuta, distsiplineeriv, kuna see eeldab meepoolset panust.

Enesekontrollil võib olla negatiivne foon, kuid see on armuga otseselt seotud. Kui me ei kontrolli endid – oma tundeid, ihasid, soove –, siis kontrollivad need meid. Seega, meil on valik: kas me kontrollime endid Püha Vaimu väes ja armus või oleme kellegi teise kontrolli all. Lõplikud otsustajad oleme me ise.

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 6. märtsiks.

Pühapäev, 28. veebruar

Enesekontrolli paradoks (Fl 2:12, 13)

Enesekontrolli sünonüümid hõlmavad enesedistsipliini, meelekindlust ja tahtejõudu. See Vaimu vili ulatub palju kaugemale kui kristlaste hoidumine millestki keelatud – see annab meile võimaluse teha midagi head.

1Jh 2:15, 16 manitseb, et me hoiduksime kolmest ihast. Mis need on ja kuidas need võivad meie ellu tungida, kui me ei ole hoolikad? _____

Fl 4:8 on loetleb, mis peaks olema kristliku elu keskmes. Mis sugused need omadused on ja kuidas saab Paulude öeldu kaitsta meid ohtude eest, mis on kirjas 1Jh 2:15, 16? _____

Kristlikus elus on ilmselgelt oma käsud ja keelud. Meil on pidev võitlus iseendaga, oma lihaliku loomuse ja maailmalike eluvii-
sidega. Paulus kirjutab sellest dilemmast Rm 7:15–18, kui ta räägib võitlusest selle vahel, mida me teame, et peaksime tegema, ja mida me tahaksime teha. Ta annab meile vastuse Rm 8:1: „Nii ei ole nüüd enam mingit hukkamõistu neile, kes on Kristuses Jeesuses.“

Ta räägib Vaimus käimisest. Elu ilma Vaimuta on võimetu aren-
dama Vaimu vilja. Kuigi meil on tahe, räägib Paulus siiski meist kõigist, kui ta kirjutab, et meil ei ole *jõudu*. Rm 7. ptk dilemmale ei ole vastus mitte *millal* me võidame, vaid *kuidas*. Ja see *kuidas* on peidus usus Jeesusesse. Me anname end Jeesusele, me saame Tema õiguse, me ei ole enam hukka mõistetud; me alistame end Temale ja valime elu Vaimus, valime järgida Tema tahet, saades nii osaliseks Tema võidutöötustest. Võti seisneb töötustesse klammerdumises – siit tuleb meie jõud. Me ei saa üksi hakkama. Me peame tegema teadliku valiku võita Tema nimes. See võitlus on korraga nii verti-
kaalne (usus ülespoole pürgimine) kui ka horisontaalne (võitlus liha nõudlikkuses). Me peame tegelema mõlemaga.

Esmaspäev, 1. märts

Joosep ja õiguse otsene tulemus

Reedetud oma pere poolt, müüdud orjaks – Joosepil olid väga mõjuvad põhjused kahelda Jumala armastuses ja hooles (isegi olemasolus) – kõiges selles, mida talle lapsest peale oli õpetatud. Kuid Joosep ei valinud seda teed.

Loe 1Ms 39:7–20. Missuguse aluse leiame neist salmidest Joosepi käitumisele? _____

Missuguse „tasu“ sai Joosep selle eest, et ta keeldus kiusatusetele järele andmast? 1Ms 39:20. Joosepile sai osaks valesüüdistus ja ta pandi vangi. Kas selline ongi siis ustavaks jäämise palk? _____

Seda on oluline meeles pidada. Kas me võime eeldada, et kui jääme kindlaks ja toimime õigesti ükskõik mis hinnaga, siis laheneb kõik juba lähemas perspektiivis? Aga mida arvata, kui inimene on oma kompromissituses patuga jäänud ilma oma tööst, abikaasast, perekonnast, isegi oma elust? Meil on Piiblis selle kohta näiteid ja võib-olla sa tunned ise kedagi, kes on midagi sarnast läbi elanud. Või oled sa ise midagi loetlust kogenud? Mõtle, kui Joosep oleks pidanud kogu oma elu vanglas istuma! Kas ta oleks ka siis õigesti teinud?

„Kes oma lihalikule loomusele külvab, see lõikab lihalikust loomusest kaduvust, kes aga Vaimule külvab, see lõikab Vaimust igavest elu“ (Gl 6:8). Mida see salm meile ütleb? Mis asetatakse millega vastamisi? Mis on kaalul? Miks on see teema nii ülioluline? Kuidas aitab Pauluse kirjavandude meil mõista, et Joosep tegi siiski õigesti, vaatamata lühiajalistele tagajärgedele? _____

Teisipäev, 2. märts

Simson ja ebaõnnestumise viljad

Km 13–16 on kirjas Simsoni lugu. Loe see läbi, pidades meeles enesekontrolli ja vaoshoituse mõtet. Simsoni elus on palju mõjusaid õppetunde. Traagiline on, et keegi, kes on nii andekas ja paljulubav, kaldub oma teelt nii kergesti kõrvale.

„Simsoni päralt olid hädaohus samasugused jõuallikad nagu Joosepil. Ta võis oma tahte kohaselt valida vale või õige tee. Kuid selmet klammerduda Jumala külge, lasi ta metsikul kirel oma loomuse üle võitu saada. Tema arutlusvõime oli väärastunud, tema moraal rikutud. Jumal oli Simsoni kutsunud vastutusrikkale, auväärsele ja kasulikule postitsioonile, kuid enne valitsema asumist pidi ta õppima kuuletuma Jumala seadusetele. Joosep oli vabastatud moraali esindaja. Tema ees oli hea ja kuri. Ta võis valida puhtuse, pühaduse ja au tee või ebamoraalsuse ja allakäigu tee. Ta valis õige ja Jumal võttis ta vastu. Simson, kes oli sarnase kiusatuse ees, mille ta ise oli enda peale toonud, andis oma kirele vaba voli. Selle tee lõpus, mille ta valis, oli häbi, hävitus ja surm. Missugune kontrast võrreldes Joosepi looga!“ (Ellen G. White, *SPA Piiblikommentaar*, vol 2, lk 1007)

Loe Km 13:24, 25. Missugune oluline sõnum ja hoiatus on neis salmides, mõeldes sellele, mida Simsoni kohta teame? _____

Vaatamata suurele töötusele lubas Simson oma kirel ja ihal kõige hea üle võitu saada. Kes poleks sellise konflikti ees seisnud? Suur võitlus ei ole ainult sümbol; see illustreerib võitlust Kristuse ja Saatana vahel, see ei ole mingi kosmiline vastuolu ainult taevas, vaid igaühes meis. Kuigi Kristus on sillutanud iga inimese jaoks oma võiduga tee, peetakse võitlus meie südame ja ihu pärast meie südames ja ihus. Jah, Kristus võitis meie kõigi eest, kuid me peame valima saada osaks sellest võidust aegade lõpuni. Oma valikuga me otsustame, kummale poolele tahame suures võitluses kuuluda.

Kuidas koged sina oma südames ja lihas suure võitluse reaalsust? Missuguseid valikuid sa langetad? Mida need valikud ütlevad selle kohta, kelle poolele sa tegelikult oled?

Kolmapäev, 3. märts

Pauluse pikk võidujooks

„Eks te tea, et kes võidu jooksevad, need jooksevad küll kõik, kuigi auhinna saab ainult üks? Jookske nõnda, et teie selle saate! Ent iga võistleja on kasin kõiges; nemad küll selleks, et saada närtsivat pärga, aga meie, et saada närtsimatut. Sellepärast ma jooksen, aga mitte nagu pimesi; ma võitlen, aga mitte nagu tuult pekstes, vaid ma loon oma ihu ja teen ta oma orjaks, et muile jutlustades ma ise ei muutuks väärituks.“ (1Kr 9:24–27)

Loe palvemeeles ja hoolikalt Pauluse sõnu korintlastele. Pane tähele, kui palju ta räägib iseendast ja oma võitlustest. On lohutav lugeda, et nii ustav kristlane nagu Paulus, üks tõeline usuhiiglane, pidi iseendaga maadlema, patuga oma lihas. Me ei ole oma lahingus üksi. Taevas täitub ühel päeval inimestest, kes teavad, mis on kiusatus.

Vasta ülaltoodud salmidele toetudes järgmistele küsimustele:

1. Missuguseid võrdlusi kasutab Paulus, aidates meil mõista võitlust iseenda ja patuga, millega me kõik silmitsi seisame? Missugune oluline erinevus ilmneb tema võrdluse ja tegelikkuse vahel, millele ta viitab? _____

2. Kui kindel oli Paulus selles võistluses, mille osaline ta oli? Kust oli tema kindlus pärit? Miks peaks meil olema samasugune kindlustunne? _____

3. Kuigi Paulus on siin kindel, on ta pidevalt teadlik langemise võimalikkusest. Kuidas ta seda kirjeldab ja mis on tema lahendus? Kuidas sobitub tema vastus sellenädalase teemaga? _____

Neljapäev, 4. märts

Kuidas enesevalitsust arendada?

„Seepärast ka meie, kelle ümber on nii suur pilv tunnistajaid, pangem maha kõik koormav ja patt, mis hõlpsasti takerdab meid, ja jookskem püsivusega meile määratud võidujooksu!“ (Hb 12:19). Paulus kasutab siin taas võistluse analoogiat. Mis on mõned koormad, mis sind tagasi hoiavad? _____

Loe Kl 3:1–10. Selles lõigus on reeglid, mille kohaselt elada uue inimesena Kristuses püha elu. Nendes salmides on mitu olulist viidet, mida me peaksime tegema, et arendada enesevalitsust. **Missuguse nimekirja sina siit leiad ja kuidas kohandada seda enda ellu, et saada võitu patu üle, mis meid nii hõlpsalt takistab? _____**

Iga oskust peab praktiseerima. Enesevalitsus ei tule üleöö. See kasvab löökide ja vigade, edu ja ebaedu seest, kui me püüame seda iga päev ellu rakendada. „Võitle head usuvõitlust“ (1Tm 6:12); „Mitte et ma selle oleksin saanud või oleksin juba täiuslik, aga ma püüan kätte saada seda, mille pärast Kristus Jeesus on minu kätte saanud“ (Fl 3:12).

Ära aseta ennast pidevalt olukorda, kus sinu nõrkust proovile pannakse, kus sul on kõige raskem ennast kontrollida ja sa oled justkui kiusatuselõõmas. Me peame vältima kurjust (1Ts 5:22). „Vaid rõivastuge Issanda Jeesuse Kristusega ja ärge tehke ihu eest hoolitsemisest himude rahuldamis!“ (Rm 13:14).

Missugustes oma elu valdkondades tunned, et sul ei ole enesekontrolli? Miks on mõnikord kergem saavutada „võit“ magustoidu üle kui saavutada võit kibestumise ja käegalöömise üle? Missuguseid muudatusi saad ise teha, mis aitaksid sul arendada enesekontrolli?

Reede, 5. märts

Edasiseks uurimiseks: Loe Ellen G. White'i raamatust „Patriarhid ja prohvetid“ peatükki „Simson“ (lk 560–568).

„Maanoahile antud jumaliku töotuse kohaselt sündis talle omal ajal poeg, kellele pandi nimeks Simson. Poiss kasvas ebatavaliselt tugevaks. Simson ja tema vanemad teadsid hästi, et jõulisus ei tulenenud lihtsalt lihaste tugevusest, vaid nasiiri seisusega kaasnevast. Nasiiri seisuse sümboliks olid lõikamata juuksed. Kui Simson oleks järginud jumalikke korraldusi sama ustavalt nagu tegid tema vanemad, oleksid tema elupäevad kujunenud palju õilsamateks ja õnnelikumateks. Suhtlemine ebajumalakumardajatega aga rikkus Simsoni. Kuna Sora linn asus vilistide asuala lähikonnas, hakkas Simson vilistidega tutvust looma. Ta seltsis noortega ja sõlmis lähedasi suhteid, mille mõju tumestas kogu tema elu. Vilistidele kuuluvast Timnas elas üks noor naine, kellesse Simson armus nii, et otsustas temaga naituda. Jumalakartlikele vanematele, kes püüdsid poega takistada, ütles Simson ainult: „Tema on minu silmis see õige!“ Viimaks andsid vanemad järele ning peeti pulmad.“ (Ellen G. White, „Patriarhid ja prohvetid“, lk 562)

Küsimused aruteluks:

1. Üks kurikuulsaid Watergate'i konspiraatoreid oli G. Gordon Liddy. Ta sai karistuseks enam vangla-aastaid kui ükski teine selles 1970ndatel USA-d raputanud skandaalis osalenu. Ühel korral, kui Liddy üritas värvata oma kriminaalsesse tegevusse noort naisterahvast, kutsus ta naise restorani. Vestluse käigus küsis naine, kuidas ta saab meest usaldada: kui tema vahele jääb, kuidas saab ta olla kindel, et mees teda välja ei anna. Tõestamaks oma enesekontrolli, pani Liddy oma näpu küünlaleegi kohale, mis oli laual, ta hoidis oma näppu seal seni, kuni tema nahk hakkas kärssama. Ta tahtis näidata, kui hästi ta suudab ennast kontrollida. Kuidas saab sedalaadi enesekontrolli võrrelda Vaimu viljaga, mida oleme sel nädalal vaadelnud? Kas sellises enesevalitsuse jälgendamises on midagi üllast või väärikat? Kas enesekontroll ja distsipliin on alati ja igal juhul hea?

2. Mil viisil võib enesevalitsus muutuda fanatismi tööriistaks? Kuidas me saaksime vältida ohtu, et meie enesekontroll muutub käsumeelsuseks?

3. Kas sa tead kedagi, kes oma põhimõtete pärast kannatab. Kui teda kiusati, saavutas ta enesevalitsuse nagu Joosep ja kannatab nüüd raskete tagajärgede käes? Kuidas saad sina üksi või oma hingamis-päevakooli klassiga seda inimest tema raskel ajal aidata?

11. õppetükk: 6.–12. märts

Vaimu vili on õigus

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Mt 23:25–28, Rm 3:28, 8:4, 10:3, Gl 3:6, 1Jh 2:3–6, 5:1–3.

Meelespeetav tekst: „Õndsad on need, kelle on nälg ja janu õiguse järele, sest nemad saavad küllaga“ (Mt 5:6).

Eelmisel nädalal lõpetasime Vaimu vilja üheksa haru uurimise (Gl 5:22, 23). Järgmiste nädalatega õpime veel kahte: „Valguse vili on ju igasuguses headuses ja õigluses ja tões“ (Ef 5:9).

Selles salmis kasutab Paulus taas sõna „headus“, lisades sellele õigluse ja tõe. Sel nädalal uurime lähemalt, mis on õigus.

Me mõistame õigust kahte moodi. Esiteks on see Kristuse õigus – see on see, mida Jeesus meie eest on teinud, õigus, mis katab meid ja on meie pääse taevasse. Teiseks on õigus, mida Kristus meile annab – see, mida Ta teeb meis Püha Vaimu läbi, et vormida meid Tema sarnaseks. Seega on õigusel kaks lahutamatu osa, kuigi õigus on üks – Kristuse õigus, ilma milleta meil ei ole päästelootust.

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 13. märtsiks.

Pühapäev, 7. märts

Õiguse vajalikkus

„Me ju arvame, et inimene mõistetakse õigeks usu läbi, Seaduse tegudest sõltumata“ (Rm 3:28). „Sest Issand on õiglane, ta armastab õiglust; õiged saavad näha ta palet“ (Ps 11:7). „Õela tee on Issanda meelest järele, aga ta armastab õigusenõudjat“ (Õp 15:9). „Ta kandis ise meie patud oma ihus üles ristipuule, et meie, olles surnud pattudele, elaksime õigusele; tema vermete varal te olete saanud terveks“ (1Pt 2:24). „Et Seaduse nõuded oleksid täidetud meis, kes me ei käi oma loomuse, vaid Vaimu järgi“ (Rm 8:4). „Aga otsige esmalt Jumala riiki ja tema õigust, siis seda kõike antakse teile pealegi!“ (mt 6:33). „Kui teie teate, et tema on õige, siis te mõistate, et igaüks, kes teeb õigust, on temast sündinud“ (1Jh 2:29).

Vasta järgmistele küsimustele ülalolevate salmide valgel:

Meid ei mõista õigeks Seadus, kuid mille põhjal meid õigeks mõistetakse? _____

Kuigi me teame, et Jumal vihkab pattu ja armastab patuseid, on meil oht teha siit valesid järeldusi. Missuguseid? _____

Mida tähendab „et Seaduse nõudes oleksid täidetud meis“? Kas me suudame seadust nii pidada, et see oleks õigesti täidetud? Või mõtleb Paulus siin midagi muud? Kui nii, siis mida? _____

Kuidas peaks meie elu muutma see, kui me otsime kõigepealt Jumala riiki ja Tema õigust? _____

Mida tähendab teha õigust? Kas võib olla, et *oleme* õiged, aga ei *tee* õigust. Põhjenda oma vastust. _____

Esmaspäev, 8. märts

Tee-ise-õigus

„Sest nad ei mõista Jumala õigust ning, püüdes kehtestada oma õigust, ei ole alistunud Jumala õigusele“ (Rm 10:3). Millest Paulus sinu arvates siin räägib? Kellest ta kirjutab ja kuidas võisid need inimesed iseenda õigust kehtestada? Võttes arvesse inimloomust – miks on see ilmvõimatu? _____

Tee-ise tähendab seda, kui inimene teeb või valmistab midagi (näiteks puutöö või maja remontimine) ilma, et tal oleks vastavastastust väljaõpet või abi. See on midagi, mida keegi teeb ise ilma teiste abita ja omal initsiatiivil. Mõnikord me räägime eriti edukast inimesest, öeldes tema kohta iseõppinud mees või naine (*self-made man/woman*, see fraas on eesti keeles kasutusel tsitaatsõnana, tõlk). Piiblis on tõelise õiguse saamisel isetegemise mõtteviisi võimatu. Me ei saa ise mitte midagi teha, olenemata sellest, kui järjekindlalt ja kogu jõudu kasutades me ka püüaksime – me ei saa ise Jumala ees õiged olla. Meie õigus on „määratud riide sarnane“ (Js 64:5). Iseenda õigeks tegemise võimalusi otsides satume tee, mis viib meist hoopis vastassuunas.

Loe Mt 5:20 ja 23:25–28. Kuidas toob Jeesus esile probleemi, mis tuleb inimestest, kes tahavad ise endale õigust otsida?

Kristlaste jaoks on eluliselt oluline, et nad mõistaksid, kui põhjapaneval moel nad oma õiguse saamisel Kristusest sõltuvad. Jumala ees muudab neid pühaks see, mida Kristus on nende heaks teinud, mitte see, mida nemad ise teevad. Hetkel, kui inimene kaotab silmist just selle tõe, on eneseõigusel väga kerge pead tõsta ja sellega kaasneb uhkus ning sisemine rikutus. Kirjatundjad ja variserid olid ilmeka näide sellest, kuidas see protsess toimub. Nad olid nii mures oma välise käitumise pärast, et kaotasid silmist selle, mis on tegelikult oluline.

Mil viisil võid sina olla süüdi samasuguses patus nagu kirjatundjad ja variserid? Kuidas võib see lõks olla veelgi varjatud ja salakavalam, kui me arvatagi oskame?

Teisipäev, 9. märts

Kristus, meie õigus (Rm 5:17)

Loe Rm 5:17–19 ja tee Pauluse kirjutatust oma sõnadega kokkuvõte. Kuidas me oleme surmamõistud ja kuidas saada õigeks? _____

Kui Kristuse õigus on and, siis kuidas seda endale saada? (Gl 3:6; Jk 2:23) _____

Pane Rm 5:19 puhul tähele sõnakuulmatust ja kuulekust. Ühe mehe, Aadama sõnakuulmatus tegi meid kõiki patusteks. See on piibellik tõde. Aadama patust sai alguse inimekonna allakäik. Igaüks meist tunneb selle teo tagajärgi oma elus igapäevaselt. Keegi pole immuunne.

Samas salmis on juttu on kuulekusest. Kelle kuulekusest? Muidugi Kristuse kuulekusest, kel üksi on päästmiseks vajalik õigus, õigus, mis antakse kõigile neile, kes on vastu võtnud üliküllusliku armu. Samas salmis, kus Paulus räägib külluslikust armust, mainib ta ka õiguse andi (s 17). Pane tähele, et see on and. And, mida ei saa ära teenida või enda tegudega saavutada. Hetkest, mil see on äre teenitud või toetub enda tegudele, ei ole see enam arm (Rm 4:4). Siiski ei ole see niisama kingitus, seda ei omistata automaatselt igale inimesele (Rm 5:17). Paulus on väga selgesõnaline, et selle osaliseks saavad need, kes selle vastu võtavad, õigus antakse neile, kes seda usus soovivad, nagu Aabraham, kes uskus Jumalat ja see „arvati temale õiguseks“ (Gl 3:6).

Kas sa mõistad, mida tähendab usus pääsemine? Kas suudad haarata mõtet, et vaid Kristuse õigus, mis saab sulle omaks usus, annab sulle võimaluse Jumala ees õige ja õigeksmõistetuna seista? Mida saaksid teha, et seda imelist tõde, evangeeliumi alusmõtet, paremini mõista?

Kolmapäev, 10. märts

Õigus ja kuulekus (1Jh 2:29)

Kuigi me oleme kaetud Kristuse õigusega, peab see õigus meie elus ka ilmsiks tulema. Õigus ei ole vaid seaduslik keelekasutus. Kui inimesel on Kristuse õigus, muutub see reaalsuseks.

Kui hoolikalt peaksime pöörama tähelepanu Johannese sõnadele: „Lapsed, ärgu keegi eksitagu teid! Kes teeb õigust, on õige, nii nagu tema on õige.“ (1Jh 3:7)

Missugused eksitused võivad meid õiguse õigel mõistmisel ohustada? _____

Õigus on Vaimu vili, see on tihedalt seotud kuulekusega. On inimesi, kes arvavad, et kuulekus ja pääste usu läbi ei käi kokku. Mõnikord võib kuulda kedagi küsimas: „Nüüd, mil sa oled Jeesuse oma Päästjana vastu võtnud, kas võtad Ta vastu ka oma elu Issandana?“ Näib, nagu antaks siin mõista, et meie kuulekus Jumala tahte ja meie pääsemine on eraldi teemad. See on pääste vääritimõistmine. Johannes kirjutab, et õige elu on tõendatav ja päästetute elus ka nähtav.

Loe 1Jh 2:3–6. Mida Johannes siin silmas peab? _____

Kui kuskil kerkib esile kuulekuse teema, tõstatab tavaliselt keegi ka mõtte, et meid ei päästeta tegude põhjal. Lutsifer ei pääsenud taevasse tänu oma kuulekusele Jumala tahte, kuid taevast välja heideti ta sõnakuulmatuse pärast. Sama võib öelda Aadama ja Eeva kohta. Nad ei elanud Eedeni aias oma kuulekuse tõttu, kuid nende allumatus Jumala tahtele tipnes sellega, et nad leidsid end väljaspool aeda.

„Õigus on õiged teod ja meie tegudest tuntakse meid. Meie iseloom ilmneb meie tegudes. Meie elu näitab, kas meie usk on ehtne.“ (Ellen G. White, *Kristuse tähendamissõnad*, lk 312)

Kui hästi ilmneb sinu elus õiguse vili? Millest peaksid ehk loobuma, et õiguse vili sinu elus võiks kasvada? (Ole ettevaatlik, et sa oma mõtteid ratsionaliseerima ei hakka!)

Neljapäev, 11. märts

Õiglane elu

„Igaüks, kes usub, et Jeesus on Kristus, on Jumalast sündinud. Igaüks, kes armastab seda, kes ta on sünnitanud, armastab ka seda, kes temast on sündinud. Sellest me tunneme ära, et armastame Jumala lapsi, kui me armastame Jumalat ja teeme tema käskude järgi. See ongi Jumala armastamine, et me peame tema kāske, ja tema käsud ei ole rasked.“ (1Jh 5:1–3)

Kuidas Johannes seob omavahel armastuse Jumala vastu selle armastusega, mis meil on, ja käskude pidamisega? Miks ta need kõik ühte liidab? _____

Inimene, kes võtab eesmärgiks pidada Jumala seadusi pelgalt kohusetundest – ta peab kāske pidama –, ei jõua kunagi kuulelikkusest rõõmu tundmiseni. Ta ei ole kuulekas. Kui Jumala kāske peetakse koormaks, sest need takistavad meie inimlikke kalduvusi, siis on see tunnus sellest, et meie elu ei ole mitte kristlik. Tõeline kuulekus on seesmistest põhimõtetest väljajaelamine. Selle allikas on õiguse armastus, Jumala seaduste armastamine. *Õiguse olemus on ustavus Lunastajale. See juhib meid õigetele tegudele, sest õiged teod on Jumalale meelepärased*“ (Ellen G. White, *Kristuse tähendamissõnad*, lk 97, 98. Kursiiv lisatud).

Me mõtiskleme Tema imelise ohvri üle, mille Ta meie eest ristil tõi – mis oleks veel parem meid innustama ustavusele? Ei ole ühtegi võimu, mis saaks inimesi sundida Jumala kāske pidama. Kui inimesed vaatavad Jeesusele ja Tema asendussurmale meie eest, siis tekib neis tahe kāske pidada. Kui patune mõistab, et tema patud antakse talle Jeesuses andeks ja ta võib Jumala ees seista täiuslikuna, Kristuse õiguse rüüs, siis tahab ta kāske pidada.

Meie elu motivaator ja vägi peaks tulema Jumala armastamisest, mitte põrgu kartusest või surmamõistmise hirmust; miski ei teki meis Jumala vastu rohkem armastust kui rist ja Tema töotuste rikkused, mis meile risti läbi kättesaadavaks saavad.

Kas sa armastad Jumalat? Kui nii, siis kuidas sa seda tead? (Äkki elad sa enesepettuses?) Mida sa teed või ütled, mis toob ilmsiks sinu armastuse olemuse? Teisisõnu, kas sul on tõendeid oma armastuse reaalsuse kohta?

Reede, 12. märts

Edasiseks uurimiseks: „Sellest ei piisa, kui me usume, et Jeesus ei olnud petis ja et Piibli religioon ei ole kavalalt kokkusirgeldatud lugu. Me võime uskuda, et Jeesus on ainuke nimi taeva all, mille läbi inimene võib pääseda, kuid võib olla, et me ei võta Teda usus vastu oma isikliku Päästjana. Tõe teoreetilisest uskumisest ei piisa. Sellest ei piisa, kui ütleme, et usume Jeesusesse ja oleme koguduse liikmed. „Ja kes peab tema kāske, püsib Jumalas ja Jumal temas. Ja sellest me tunneme ära, et tema püsib meis – Vaimust, kelle ta meile on andnud. /—/ Ja sellest me tunneme ära, et oleme teda mõistnud, kui me peame tema kāske.“ (1Jh 3:24; 2:3) See on muutumise ehe tunnus. Ükskõik, mida me ka tunnistame, ei ole enne midagi väärt, kui Kristus ei ilmne meie õiguse tegudes“ (Ellen G. White, *Kristuse tähendamissõnad*; lk 312, 313).

Küsimused aruteluks:

1. Kuidas saame vältida käsumeelsuse vaimu – mõtlemist, et meie teod päästavad meid, või armu liiga odavaks pidamist – arvamust, et meie tegudel pole pääsemisega üldse mingit pistmist? Kuidas selles küsimuses tasakaal saavutada? Millisesse äärmusesse sa rohkem kipud kalduma: kas käsumeelsuse või odava armu poole?

2. Missugune on meile nii loomumane oht, et me laseksime oma elu juhtida soovil teha häid tegusid? Milleni see võib meid juhtida ja kuidas seda teed vältida?

3. Mõtlen inimesele, kes sinu arvates tundub õiglane. Milline ta on? Kuidas ta käitub? Kuidas ta teistesse suhtub? Millest ta räägib? Mida saaksid sellelt inimeselt õppida?

4. Me peame õiglust individuaalseks omaduseks, mis on ka õige. Kuid kas see mõiste haarab ka tervet ühiskonda? Kas sinu kogudus saab olla õiglane? Kui nii, siis kuidas? Missugune peaks sinu meelest õiglane kogukond olema? Kuidas sobitub sinu ideaaliga sinu enda kogukond?

5. Kui usu läbi pääsemine tähendab enamasti usu tunnistamist Kristusesse või koguduse liikmeskonnas olemist, siis mida see tegelikult tähendab? Mida usk piibellikult terminoloogias tähendab?

12. õppetükk: 13.–19. märts

Vaimu vili on tõde

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: 2Aj 25:2; Ps 51:17; Jr 29:13; Jh 7:16, 17; 14:6; 17:3; Hb 5:14.

Meelespeetav tekst: „Ja te otsite mind ja te leiate minu, kui te nõuate mind kõigest oma südamest“ (Jr 29:13).

Kreeka sõnal *aletheia* (tõde) on kaks tähendust. Üks on objektiivne tõde (faktid, tõde, põhimõtted) ja teine subjektiivne tõde (tõde kui inimese omadus, meelte avatus, mis on vaba teesklusest, edevusest, silmakirjalikkudest, valest ja pettusest). Tõde on seega objektiivne tõde, faktid, see, mis on teada. Kuid on ka tõe teine pool, subjektiivne tõde, mis näitab, kuidas me igaüks reageerime sellele, mida oleme õppinud. Kui meie elus on olemas mõlemad tõe osapooled, ilmutame me tõde Vaimu viljana.

Seepärast on kristlikus elus tõe mõlemad elemendid olulise tähtsusega. Me peame teadma peamisi objektiivseid tõesid, mille me leiame Jeesuses, ja me vajame oma isiklikku kogemust, kuidas tõde on meie elu muutnud.

Mõtles Juudasele. Ta veetis Jeesusega enam kui kolm ja pool aastat. Juudasele ilmutati erinevaid tõesid. Tema nägi kõike seda, millest meie saame vaid lugeda. Kuid lõpuks ei teinud see tõde talle midagi head.

Mõtles sellele.

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 20. märtsiks.

Pühapäev, 14. märts

„Mina olen tõde“

„Jeesus ütles talle: “Mina olen tee ja tõde ja elu. Ükski ei saa minna Isa juurde muidu kui minu kaudu.” (Jh 14:6) Kirjuta mõne lausega, mida see salm sinu arvates tähendab. _____

See salm lükkab väga põhjanevalt ümber relativismi (mõte, et tõde on subjektiivne ja isiklik), mis tänapäeva maailmas nii valitsev on. Jeesuse sõnad ei jäta kahtluse varju, siin ei ole sõnagi sellest, et igaüks jõuab Jumala juurde oma teed pidi vms. Nende sõnadega ütleb Jeesus välja objektiivse tõe. Ja jutul lõpp. Piiblis on vähe salme, mis veel teravamalt relativismile vastanduksid kui see salm.

Siiski on siin ka teine osa. Tõde on isik. Sa tuled tõe juurde, kuna suhtled isikuga. See põhimõte erineb arusaamisest, et tõde on vaid faktide kogum. Jeesus, inimene, on Tõde; kui sa tahad tunda tõde, siis pead sa tundma Jeesust.

Kuidas aitab ülalkirjutatu meil mõista Jeesuse sõnu Jh 17:3?

Me peame hoolikad olema, et me ei rõhutaks mõtet, nagu seisneks kogu meie religioon vaid Jumalaga suhte omamises. Kõik elavad tänu suhtele Jumalaga, ühel moel või teisel. Ka need inimesed, kes eitavad Jumala olemasolu, elavad suhtes Jumalaga. Pilaatusel oli Jeesusega suhe, aga ka Kaifasel. Ka kurjusel on Jeesusega oma suhe – ta vihkab Teda. Evangeelium ei kutsu meid Jeesusega suhtlema, vaid ennast Temale pühendama. Nikodeemusel oli suhe Jeesusega, mille tulemusena ta pühendas Jeesusele oma elu ja kõik, mis tal oli. Just seda me kõik vajamegi.

Pole kahtlust, et sul on Jeesusega oma suhe. Küsimus, mille endale esitama peaksid, on: missugune see suhe on? Ja kuidas seda paremaks muuta?

Esmaspäev, 15. märts

Vaim ja Tõde

„Aga kui tema, Tõe Vaim, tuleb, juhib ta teid kogu tõesse, sest tema ei räägi iseenesest, vaid ta räägib, mida kuuleb, ja ta kuulutab teile tulevasi asju“ (Jh 16:13).

Eile õpitu valgel on ilmselge, et Püha Vaimu töö on juhatada meid Kristuse juurde ja aidata meil Kristuse juurde jääda. „Kui tuleb Lohutaja, kelle ma teile Isa juurest saadan, Tõe Vaim, kes lähtub Isast, siis tema tunnistab minust“ (Jh 15:26).

Loe seda mõtlemapanevat lõiku: „Jumala Sõna kuulutamine oleks kasutu, kui poleks Püha Vaimu pidevat ligiolekut ja abi. Tema on ainus Õpetaja, kes suudab edasi anda jumalikke tõesid. Ainult siis, kui koos tõega tuleb südamesse Püha Vaim, ärkab inimese südame-tunnistus ja muutub elu. Inimene võib esitada haaravalt Jumala Sõna kirjatahte, ta võib tunda kõiki selles antud kāske ja tōotusi, kuid siis, kui Püha Vaim ei saa tōde elavaks teha, ei lange ükski inimlaps Kaljule ega murdu“ (Ellen G. White, *Ajastute igatsus*, lk 671, 672).

Kuidas rõhutab Ellen White siin Püha Vaimu tōd? _____

Püha Vaimu tōös nāeme nii objektiivset kui subjektiivset aspekti Tōest. Vaim tuleb ja tunnistab Jeesusest, Ta „toob maailmale selguse patu kohta ja õiguse kohta ja kohtu kohta“ (Jh 16:8). Need tōsiasjad maailma, Jumala ja tegelikkuse kohta on rasked.

Püha Vaimu tōō ei lõpe lihtsalt meile tōdede õpetamisega. Nende tōdede mõistmisel peab meie elu muutuma. Need objektiivsed ja igavesed tōed ei ole meile kuidagi kasuks, kui me elu nende tundmisel ei muutu ja osa sellest protsessist (ehk kõige olulisem osa) on, nagu Ellen White kirjutas, Kaljule murdumine (vt Ps 51:17).

Kuidas sina murdusid (või kas oled murdunud)? Mis juhtus? Missugused muudatused sellele järgnesid? Mida õppisid sellest kogemusest elu, kannatamise, Jumala kohta? Missuguseid õpetunde pead sa veel õppima?

Teisipäev, 16. märts

Kõigest oma südamest

„Ja te otsite mind ja leiate minu, kui te nõuate mind kõigest oma südamest“ (Jr 29:13).

„Kõigest südamest“ tähendab siiralt, tõeliselt. Sõna „siiras“ (ingl *sincere*) tuleb ladina keelest ja selle aluseks on kaks sõna: *sine* (ilma) ja *cera* (vaha). Ilmselt oli nii, et mitte nii ausad skulptorid varjasid oma tööde vigu ja pragusid neid vahaga kattes, mis muidugi ei jäänud püsima. Seega tähendab siirus tõelisust, ehtsust, mitte kunstlikku. See tähendab südamest rääkimist või tegutsemist ja oma sõnade taga seismist.

Loe 2Aj 25:2. Mida selles salmis meile öeldakse? Mida olulist saame teada, mis on meie sees? _____

Heebreakeelne sõna, mida mõnikord on tõlgitud kui „täiuslik“, tuleb sõnatüvest *slm* (sellest on tuletatud *shalom*). See tähendab „täis“, „lõpetatud“ või „rahuga“. Siin on meil kuningas, kes tegi kõik õigesti, kuid tema süda ei olnud õige koha peal. Ta ei olnud oma tegudes siiras. See näitab, et elus on võimalik teha õigeid asju valedel põhjustel. Me võime inimesi mõnda aega petta, ja iseennast kogu aeg, kuid me ei saa hetkekski petta Jumalat. Huvitav, et kui Taavet palvetas oma poja pärast, siis esimene, mida ta oma pojale soovis, oli „siiras süda“ (1Aj 29:19).

Siirus on oluline, kuna inimesel, kes ei ole siiras, kelle süda ei ole pühendunud tõe ja õigusele, on lõhenenud süda. Sellist inimest tõukab miski muu ja kuni ta ei saa sellest vabaks, kuni ta laseb neil teistel motiividel oma südames pesitseda, ei saa tema süda olla *slm*, täielik või täiuslik Jumala ees. Võtmesõnaks on täielik alistumine Jumalale, täielik loobumine iseendast. See ei ole kerge, selle lubamiseks pead sa olema Kaljul murdunud, nagu eile lugesime.

Kui siiras oled sina oma usus? Me ei räägi praegu juhuslikest kahtlustest või sügavatest vastuseta jäänud küsimustest (igaüks kahtleb mõnikord ja igaühel on selliseid küsimusi), praegu ei ole kõneks ka võitlus patuga. Me keskendume südamele. Kas see on pühendunud Jumalale, täielik Tema ees, või on see lõhestatud Jumala ja millegi maailmaliku vahel? Kui sinu südames valitseb lõhestatus, missuguseid valikuid peaksid langetama?

Kolmapäev, 17. märts

Kalestunud südametunnistus

Möödunud nädalal nägime, kuidas Jeesus kasutas kirjatundjate ja variseride teeseldud õiguse kohta teravaid sõnu (vt Mt 23:27), nimetades neid silmakirjalikeks. Sõna „silmakirjalik“ (*hupokrites*) tähendab algkeeles näitlejat. Jeesus ütles neile, et Ta näeb nende sisemisi tundeid ja salajasi patte. Ta oleks neile nagu öelnud: „Te käitute ühel viisil, kuid tegelikult olete midagi muud, te olete nagu näitlejad, kes mängivad oma osa. Kas te ei saa olla tõelised, ehtsad?“ Ükskord ütles Jeesus: „Kui hästi on teist, silmakirjatsejatest, ennustanud Jesaja, nõnda nagu on kirjutatud: „See rahvas austab mind huultega, nende süda on aga minust kaugel.““ (Mk 7:6) Tema sõnade mõte on ilmselge.

Loe 1Tm 4:2 ja Tt 1:15. Missugusest olulisest mõttest Paulus siin kirjutab? Meie südametunnistus on koht, mille vahendusel Püha Vaim meiega räägib. Mis võib meiega juhtuda, kui me pidevalt valesti toimime? _____

Pole ju kahtlustki, et mida pikemalt me jätkame kurjuses, mida enam me teeme seda, mille kohta me teame, et see on vale, seda enam määrdub meie südametunnistus ja seda kaugemale triivime Tõest. Sul võib olla piisavalt palju faktiteadmisi, et saada pääsetud, kuid õnnetuseks on viimases tules liiga palju neid, kes teadsid pääsemiseks rohkem kui vajagi. Kuid objektiivne tõde üksi ei ole Vaimu vili. Tõde, mida me oma eluga väljendame, on vili, mida me peaksime kandma,

Loe Hb 5:14 ja Jh 7:16, 17. Kuidas aitavad need salmid sul paremini mõista tõe kui Vaimu vilja mõtet? _____

Missugune on sinu kogemus kalestunud südametunnistusega? Kui kaua võttis aega, et tegu, mis alguses kalestas sinu südametunnistuse, puudutas kõike, määris kõik? Miks see juhtus ja miks on see vaimulikult niivõrd ohtlik?

Neljapäev, 18. märts

Käimine tões

„Rõõmustasin väga, et leidsin sinu laste seast neid, kes käivad tões, nii nagu me oleme Isa käest saanud käsu“ (2Jh 4). „Kui me ütleme: „Meil on osadus temaga,“ kuid käime pimeduses, siis me valetame ega tee tõtt“ (1Jh 1:6). Missugused olulised mõtted on mõlemas salmis, mis puudutab päästvat suhet Jeesusega? _____

Tõde kui Vaimu vili ei ole vaid see, mida me teame – see hõlmab ka meie tegusid. Jumala valguses elamine on midagi enam kui teadmised. Loe, kuidas Johannes selgitab pimeduses käimist: „Kes ütleb enese olevat valguses, ja vihkab oma venda, on siiani pimeduses. Kes armastab oma venda, see püsib valguses ja ta ei ole pahan-duseks. Kes aga vihkab oma venda, see on pimeduses ja kõnnib pimeduses ega tea, kuhu ta läheb, sest pimedus on sõgestanud tema silmad.“ (1Jh 2:9–11)

Seega on käimine valguses, käimine tões palju enam kui kümne käsu pidamine, seadusetähest kinnipidamine. Kas lõpuks ei kaaluta meid selle järgi, kuidas meie tõde avaldus suhetes inimestega ja selles, kuidas me neisse suhtusime, kuidas ligimesi kohtlesime? Kui me oleme teravad, pahurad, andestamatu meelsusega, kättemaksuhi-mulised, vihkavad, ebasümpaatsed, kui me kasutame inimesi oma eesmärgi saavutamiseks vahendina, kui me astume teistest üle, pea-si et saaksime oma tahtmise, siis me käime pimeduses, hoolimata sellest, kui täpselt me hingamispäeva peame, kui ustavalt järgime tervisesõnumit, kui palju me tunnistame oma usku Jeesusesse, mak-same kümnist või käime kirikus. Teatud mõttes on palju lihtsam õp-pida ära doktriinid ja teoloogia kui olla lahke, isetu ja andva meel-susega, kas mitte?

Mõtle oma suhtlemisele teiste inimestega viimase 24 tunni kestel. Kuidas sa oled neid kohelnud? Missuguseid sõnu sa kasu-tasid? Kui hästi sa end tunneksid, kui sinu suhtumised ja teod nende suhtes saaksid avalikuks (ära muretse, ühel päeval see juhtub, vt Mt 10:26). Mida ütleb sinu vastus selle kohta, missu-guseid muudatusi peaksid oma elus tegema?

Reede, 19. märts

Edasiseks uurimiseks: „Mitte meie tööle kulutatud aeg, vaid meie tahtlikkus ja ustavus töös muudab töö Jumalale vastuvõetavaks. Kõiges meie teenimises nõutakse enda täielikku alistamist. Väikseimgi kohustus, mis on täidetud *siiruses ja enesest loobumises*, toob Jumalale enam heameelt kui suurim töö, mis on rikutud eneseülistusega. Tema igatseb näha, kuivõrd me hindame Kristuse vaimsust ja mil määral ilmneb meie tegudes Kristuse-sarnasust. Ta hindab töö rohkusest enam armastust ja ustavust“ (Ellen G. White, *Kristuse tähendamissõnad*, lk 402).

„Siira südamega teenimisel on suur väärtus. „Su isa, kes näeb varjatutki, tasub sulle!“ Meie iseloomu vormitakse eluga, mida me Kristuse armust elame. Meie hinges taastatakse ehe armastusväärsus. Meie iseloomus hakkavad ilmnema Kristuse loomujooned ja esile tõuseb jumalik. Inimesed, kes käivad ja töötavad Jumalaga, väljendavad taeva rahu. Neid ümbritseb taeva atmosfäär. Nende inimeste jaoks on taevariik juba siin ja praegu. Neil on Kristuse rõõm, rõõm olla inimekonnale õnnistuseks. Neil on au olla võetud Issanda teenistusse, neid on usaldatud Tema töösse tema nimel“ (Ellen G. White, *Adventkodu*, lk 535).

Küsimused aruteluks:

1. Kas selles mõttes, et tõde on suhteline, on mingi tõetera; see tähendab, et kas on võimalik, et tõde ei kehti kõigile ja igal ajal ühtemoodi? Kui niis, siis miks? Kas on mingeid tõdesid, mis on suhtelised, ja teisi, mis ei ole?

2. Süvene mõttesse, mida tähendab olla oma usus siiras. Kuita-hes oluline siirus ka on, miks sellest ei piisa? Lõppeks on ju ka need inimesed siirad, kes endale pommi ümber seovad ja teised koos endaga tapavad. Mida veel vaja on?

3. Miks on nii oluline veeta aega Sõna uurides, kui tõde ei koosne vaid faktiteadmistest? Mil viisil võime õppida uurima oma Piiblit, et selle Tõde võiks meid mõjutada ja muuda meie elu paremaks?

4. Kuidas saaksid aidata inimest, kelle südametunnistus on juba nii karestunud, et ta ise ei tunnetagi oma vajadust abi järele?

5. Arutage klassis selle küsimuse üle: mis on parem, kas teha head asja valedele põhjustel või halba asja hea ajendiga?

13. õppetükk: 20.–26. märts

Vaimu vili: kristliku iseloomu olemus

Hingamispäeva pärastlõuna

Selle nädala õppeaine: Mt 6:33, Jh 15:8, Rm 3:20–26, 14:17, 1Tm 6:11, 1J 2:15.

Meelespeetav tekst: „Kellele Jumal tahtis teada anda, mis on selle saladuse kirkuse rikkus kõigi rahvaste seas; see on – Kristus teie sees, kirkuse lootus“ (1Kl 1:27).

Kui Mooses ütles Jumalale, et Jumal näitaks talle oma auhiilgust, siis näitas Jumal ennast Moosesele armuliku, lahke, pikameelse ja headusest ning tõest rikkana (2Ms 34:6). Ja „meid kõiki, kes me katmata palgega vaatleme Issanda kirkust peegeldumas, muudetakse samasuguseks kujuks kirkusest [iseloomust] kirkusesse [iseloomu]. Seda teeb Issand, kes on Vaim.“ (2Kr 3:18)

„Usus Kristusesse võib Tema lunastatud langenud inimkond saada usu, mis tegutseb armastuses ja puhastab hinge rüvedusest. Siis saab ilmsiks meie sarnanemine Kristusele: kui inimene hoiab silme ees Kristust, muutub ta ise samasuguseks aust ausse, iseloomust iseloomu. Kasvab hea vili. Iseloom kujundatakse jumaliku eeskuju põhjal ja meie elus saab nähtavaks väärikus, ausus ja tõeline heasoovlikkus“ (Ellen G. White, *My Life Today*, lk 54).

Selle nädala õppetükki õppides valmistud hingamispäevaks, 27. märtsiks.

Pühapäev, 21. märts

Otsige esiti Jumala riiki

Nii sageli seisnevad meie palved selles, mida me võiksime saada, aga mitte mis meist võiks saada. Mõtlen enda palvetele või neile palvetele, mida oled kuulnud teisi palumas. Olenemata sellest, kui õiged need palved on, missugusesse kategooriasse endamus neist kuulub: mida ma võiksin saada või mis minust võiks saada? Kuidas mõistame seda kalduvust selle valgelt, mida Jeesus allolevas salmis ütleb?

„Aga otsige esmalt Jumala riiki ja tema õigust, siis seda kõike antakse teile pealegi!“ (Mt 6:33). Mida Jeesus mõtleb, kui Ta ütleb, et me peaksime otsima esmalt Jumala riiki? Miks peab seda esmalt otsima? Vt Mt 16:26. _____

Kuidas aitab Rm 14:17 meil mõista, mis on Jumala riik? _____

Pane tähele, et õiglus, rahu ja rõõm on Vaimu vili. Seega peaksime me esmalt, enne kõike muud, otsima Vaimu vilja. Meil võib olla kõik, mida maailm pakub, kuid mis tähtsust sel on, kui meil ei ole õiglust, rahu ega rõõmu?

Kui keegi küsiks: „Aga kas see tähendab, et Jeesus ei olegi huvitatud minu füüsilisest või majanduslikust heaolust?“, kuidas asetaks sinu vastus Kristuse käsu valgelt esikohale Vaimu vilja füüsiliste või majanduslike vajaduste ees?

Üks mures ema ütles kord: „Pastor, palveta minu poja pärast, ta on usu kaotanud ja ta on kaotanud ka oma töö. Palveta, et ta leiaks tööd.“ Kas see ema otsis oma poja jaoks esmalt Jumala riiki ja Tema õigust? Hoides mõttes, et kristliku elu prioriteet ei ole saada, vaid muutuda, siis missugune oleks pidanud olema selle ema palve?

Missugused on sinu peamised mured, mis ei ilmne ainult palvetes, vaid elus üldiselt: iseendale soovitu saamine või iseloomu muutumine, nagu Jumal seda näha sooviks? Mida sinu vastus sinu prioriteetide kohta ütleb?

Esmaspäev, 22. märts

Teised Vaimu viljad

Gl 5:22, 23 ja Ef 5:9 ei ole ainsad tekstid, kus on loetletud Vaimu vilju, mis on kristliku elu keskpunktis. Paljusid neist korratakse 1Tm 6:11; 2Tm 3:10 ja 2Pt 1:5–7, kus on lisatud ka teisi, nagu vagadus, vorus, tunnetus. On huvitav märkida, et 1Kr 13:4–8 on kaja armastuse omadustest ja kasutab seejuures paljude kohta eitavat vormi: armastus *ei...* „Armastus ei ole kiivas, ei kelgi ega hoople, ei käitu näotult, ei otsi omakasu, ei ärritu, ei jäta meelde paha, tal ei ole rõõmu ülekohtust...”

Praeguseks peaks selge olema, et Vaimu viljast ei ole olemas ühte ametlikku nimekirja. Kristliku iseloomu juures on palju erinevaid aspekte ja nüansse. Apostlid on igal erineval korral loetlenud neid omadusi, mida nad peavad eriti oluliseks oma lugejate elus. See, mida Paulus galaatlastele kirjutas, oli kahtlemata tema kui hingeکارjase teadmine selle konkreetse koguduse olukorrast.

Jumalakartlikkuse vilja mainitakse 1Tm 6:11. Algeeles tähendab jumalakartlikkus lugupidamist, austust ja head suhtumist Jumalasse. Rm 5:4, 5 on mainitud lootust. Missugust rolli mängib lootus kristlikus iseloomus? Meie kristlik usk ei paku meile midagi, kui ta ei paku lootust.

2Pt 1:5–7 on nimekiri omadustest, nende hulgas on vorus, mida Gl 5:22, 23 ei ole mainitud. Voorust seostatakse moraalse headuse, tagasihoidlikkuse ja puhtusega. Miks on see omadus kristlikus elus asendamatu? Kuidas seostub see seitsmenda käsuga?

2Pt 1:5, 6 lisab nimekirja tunnetuse. Sõna, mida siin on kasutatud, on *gnosis*, see märgistab üldiseid teadmisi ja mõistmist; missugust rolli mängib mõistmine Vaimuga täidetud elus? Kuidas seostub tunnetus näiteks arusaamise anniga?

Peetrus ei nimetanud oma nimekirja Vaimu viljaks (2Pt 1:5–7), kuid oma olemuselt on seal siiski Vaimu vili, kuna see näitab, missugused me peaksime Jeesuse järgijaina olema.

Kuidas need omadused sinu elus väljenduvad? Kui see nimekiri teeb sind julgusetuks, siis mis on sinu ainus lootus? Mis on see ainuke koht, kuhu saad põgeneda ja mida sa sealt leiad?

Teisipäev, 23. märts

Püsivus usus

Eile tuli arutluse käigus esile küsimus sellest, kuivõrd me suudame arendada vilja, mida meil on eesõigus omada, Jumala austuseks ja kiituseks. Kui keegi ennast nende iseloomuomadustega võrdleb, võib see kahtlemata julgusetuks teha. *Kas me ei peaks kandma rohkem vilja, kui me praegu kanname?*

See on aus küsimus, millele peaksime tõsiselt mõtlema. „Katsuge iseendid läbi, kas te olete usus!“ (2Kr 13:5). Me peame iseenast uurima: kuidas me elame ja missugust tunnistust me maailmale anname.

Samas seisame silmitsi ohuga. Kristlastena on meie eeskuju Jeesus, ainuke patuta inimene, kes iial on elanud. Võrreldes ennast Temaga, võime kergesti araks lüüa. Nii kerge on näha Tema patutust ja täiuslikkust vastandina meie patususele ja nõrkusele. Meil on ideaalne eeskuju, täiuslik seadus ja ideaalne Päästja, kellele järgneda. Nagu me ise teame, on nii palju neid kordi, kui me ei suuda selle standardi küündida, pidada seda seadust või järgida Päästjat. Nii kerge on pärast langemist ja langemisi, nägemata igatsetud kasvamist, muutada julgusetuks, kuni hetkeni, mil tundub, et parem oleks anda alla, mõeldes: *milleks üldse üritada, ma ei saa nagunii hakkama!*

Just siin peame siiski täielikult mõistma, mida tähendab usu läbi pääsemine. Me peame aru saama, millest meie päästmine sõltub, ja aduma, et Jeesus on meid juba ristil päästnud.

Loe Rm 3:20–26. Missugune päästmise sõnum siin kirjas on? Miks on oluline, et klammerduksime selle tõe külge, eriti siis, kui me oma viljade pärast araks muutume? _____

Pole oluline, kui innukalt me kristlikku elu elada tahame ja kui hoolikalt iseenda ja patuga võitleme; kui me hoiame iga päev, iga hetk oma silme ees tõsiasja, et Jumal on meid juba vastu võtnud Jeesuses ja Tema õiguses, mille Ta meile tõi ja mille Ta meile annab, kui me usume, siis ei anna me kunagi alla. Miks peaksimegi? Meie pääste on kindel, mitte meis, vaid Jeesuses.

Kolmapäev, 24. märts

Maailma väljakutse

„Ärge armastage maailma ega seda, mis on maailmas! Kui keegi armastab maailma, siis ei ole temas Isa armastust.“ (1Jh 2:15) Millest see salm räägib? Kas see tähendab, et Jumal ei armasta neid, kes armastavad maailma, või et need, kes armastavad maailma, ei armasta Jumalat? Selgita oma vastust. _____

„On aegu, mil meie süda igatseb siit ära, püha ja taevase juurde, ent meil ei ole aega maailma saginast välja tulla, et kuulata Jumala vaimu majesteetlikku ja kutsuvat häält. Taevased teemad on jäetud tahaplaanile ja esiplaanile on tõstetud maailmalik. Sellises olukorras ei ole võimalik, et sõnaseeme vilja kannaks, kuna hing on pühendatud maailmapuu eest hoolitsemisele ja selle kasvatmisele“ (Ellen G. White, *Kristuse tähendamissõnad*, lk 51).

Me peame olema valvsad käsumeelsuse ohu suhtes, vana iisrael langes iga kord, kui ta püüdis ennast samastada end ümbritsevate rahvastega. 1Jh 2:15 hoiatab meid, et maailmaarmastus teeb südamest tuleva armastuse Jumala vastu võimatuks. Me peame kogudusena olema väga hoolikad, et meie püüdlused maailmale kuulutada ei lõpeks sellega, et maailm imeb meid endasse, *me peame kõike tegema Issanda nimel!*

Kuidas saab inimene teada, et tema armastus maailma vastu on tugevam kui armastus Jumala vastu? Missugused märgid meile märku annavad?

Oht armastada maailma enam kui Jumalat tuleb Jk 4:4 esile uues tähenduses. „Te abielurikkujad! Kas te siis ei tea, et sõprus maailmaga on vaen Jumalaga? Kes iganes eelistab olla maailma sõber, seab end Jumala vaenlaseks.“

Miks kasutab Jakoobus siin abielurikkumise metafoori koguduse kohta, kes on muutunud maailma sarnaseks? Pane tähele, kuidas ka Johannes ei jätä mingitki ruumi kompromissidele (1Jh 2.15). Kas maailm või Jumal.

Mille maailmalikuga sina enim võitled? Mis on seal sinu jaoks nii ahvatlevat? Kuidas saaksid õppida võitlema usuvõitlust nii, et maailm ei imeks sind enda sisse – sest maailma ei suuda sind rahuldada, see hävitab sinu.

Neljapäev, 25. märts

Kuidas kasvatada Vaimu vilja (Jh 15:8)

Kuigi me ise ei saa teha nii, et seeme hakkaks kasvama, on siiski teatud asjad, mida me saame teha, hõlbustamaks seemne kasvamist, kuni see kannab vilja. Nii on ka Vaimuga täidetud elus. Püha Vaimu töö uskliku inimese südames on saladuslik, kuid Pühakirjas on meile antud selged juhised, kuidas innustada kasvamist, nii et me võiksime võiksime täita Jeesuse igatsuse: kanda palju vilja Isa kiituseks (Jh 15:8).

Allpool mõned viisid, kuidas me saaksime Vaimu vilja kasvamist soodustada:

Jumala Sõna õppides. Miks on 2Tm 3:16 öeldud, et Pühakirja uurimine on meile kasulik? Mis meie elus selle tulemusena muutub? (Vt s 17, aga ka Ps 119:105.)

Palvetades. „Palvetamine on hinge hingamine. See on vaimuliku jõu saladus. Ükski teine tegevus ei saa seda asendada ja palve läbi on kaitstud meie hinge heaolu. Palve viib meie südame viivitamatult kontakti eluallikaga, tugevdades usukogemuse kõõluseid ja lihaseid. Kui sa hülgad palvetamise või palvetad vahetevahel, nii nagu sulle mugavam tundub, siis sa kaotad oma ühenduse Jumalaga. Sinu vaimsed võimed kaotavad oma elujõulisuse, usulisest kogemusest jääb puudu terviklikkus ja elujõud“ (Ellen G. White, *Evangeeliumitöölised*, lk 254, 255).

Õigeid mõtteid mõeldes. „Viimaks veel, vennad, mis iganes on tõene, mis auväärne, mis õige, mis puhas, mis armastusväärne, mis ülendav, ja kui miski on vooruslik ja kui miski on kiidetav, seda arvestage!“ (Fl 4:8). Kuidas võime õppida hoidma oma mõtteid tões?

Kristlikult tunnistades. Mees, kelle Jeesus oli kurjadest vaimudest vabastanud, soovis Jeesusega kaasa minna. Jeesus keeldus teda kaasa võtmast ja palus tal hoopis minna tagasi oma kodukohta ning rääkida kõigile sellest, mida Issand talle oli teinud (Mk 5:18–20). Kuidas aitab oma usust tunnistamine kaasa Vaimu vilja kasvamisele meie elus?

Vaimu vili ei satu meie ellu iseenesest. Sinu valikud määravad sinu saatuse. Missuguseid muudatusi peaksid oma elustiilis tegema, missuguseid ümberkorraldusi peaksid läbi viima kõiges, mida sa teed, et sinu vaimulik kasvamine oleks jõudsam?

Reede, 26 märts

Edasiseks uurimiseks: „Jumal soovib, et me täidaksime oma meeled heade mõtete, puhaste mõtetega. Ta igatseb, et me mõtiskleksime Tema armastuse ja armu üle, õppides tundma Tema imelist tööd suures lunastusplaanis. Nii muutub meie tõetajumine üha selgemaks ja selgemaks, meie südamesoovid kõrgemaks ja pühamaks ja meie mõtted puhtamaks. Hing, kes süveneb pühade mõtete puhtasse õhkkonda, muudetakse ühenduses Jumalaga, selle läbi, et ta uurib Pühakirja.

„Kandke vilja.“ Need, kes on kuulnud sõna ja sellest kinni pidanud, kannavad kuulekuses vilja. Jumala Sõna, mis on inimese hinges, ilmneb heades tegudes. Selle tulemus on näha Kristuse sarnases iseloomus ja elus. Kristus ütles: „Sinu tahtmist, mu Jumal, teen ma hea meelega ja sinu Seadus on mu südames“ (Ps 40:9). „Kes ütleb enese püsivat temas, see on ka ise kohustatud käima nõnda, nagu tema on käinud“ (1Jh 2:6)“ (Ellen G. White, *Kristuse tähendamissõnad*, lk 60).

Küsimused aruteluks:

1. Kogudusena, kelle missioon on kuulutada kolmeinglikuulutust kogu maailmale, oleme sageli raskes olukorras, et leida viise, kuidas muuta endid ja oma sõnum meid ümbritsevale kultuurile vastuvõetavaks ja oluliseks. Missuguseid ohte võime siin tajuda? Ajalugu näitab, et enam kui ühel korral on kogudus läbi sajandite muutunud maailma sarnaseks, mitte maailm ei ole muutunud koguduse sarnaseks. Kas see käib ka meie, adventistide kohta? Kas me petame endid, arvates, et meiega küll nii ei lähe või et see ei ole lihtsalt võimalik? Kas me näeme tõendeid, et see juba toimubki? Ja kui nii, siis mida saaksime veel muuta?

2. Missugused on 21. sajandi kultuuri suurimad takistused Vaimu vilja kasvamisele? Missuguste kultuurinähtuste vastu peaksid sa hoolastamatult astuma?

3. Miks on rist Vaimu vilja ja iseloomu arendamise küsimuses nii kesksel kohal? Mida sellist rist meile pakub, mis on iseloomu arendamisel asendamatu? Mis oleks ilma ristita vilja kandmise mõte ja eesmärk?

4. Miks toovad meie head teod ja meie iseloomu arenemine au Jumalale? Milles see mõte seisneb?

AK Eesti Liidu annetuste kalenderplaan 2010 aasta I veerandil

J A A N U A R

02.01. Kohalik kogudus
09.01. Eesti Liit
16.01. Kohalik kogudus
23.01. Kohalik kogudus
30.01. Kohalik kogudus

V E E B R U A R

06.02. Newbold Kolledž
13.02. Kohalik kogudus
20.02. Kohalik kogudus
27.02. Kohalik kogudus

M Ä R T S

06.03. Kohalik kogudus
13.03. Peakonverents/Unioon*
20.03. Eesti Liit
27.03. Kohalik kogudus